

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2015/751, 29. aprill 2015, kaardipõhiste maksetehingute vahendustasude kohta ⁽¹⁾	1
★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2015/752, 29. aprill 2015, ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Montenegro Vabariigi vahelise stabiiliseerimis- ja assotsieerimislepingu teatava rakenduskorra kohta	16
★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2015/753, 29. aprill 2015, Türgist pärinevate põllumajandustoodete liitu importimise kohta	23
★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2015/754, 29. aprill 2015, kvaliteetse veiseliha, samuti sealiha, kodulinnuliha, nisu ja meslini ning kliide, peprede ja muude töötlusjäakide suhtes teatavate liidu tariifikvootide avamise ja haldamise kohta	27
★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2015/755, 29. aprill 2015, teatavatest kolmandatest riikidest pärit impordi ühiste eeskirjade kohta	33
★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2015/756, 29. aprill 2015, millega peatatakse teatavad soodustused Türgist pärit põllumajandustoodete liitu importimisel	50
★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2015/757, 29. aprill 2015, mis käsitleb meretranspordist pärit süsinikdioksiidi heitkoguste seiret, aruandlust ja kontrolli ning millega muudetakse direktiivi 2009/16/EÜ ⁽¹⁾	55
★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2015/758, 29. aprill 2015, mis käsitleb hädaabinumbri 112 teenusel põhineva sõidukisisese eCall-süsteemi kasutuselevõtmisega seotud tüübikinnituse nõudeid ning millega muudetakse direktiivi 2007/46/EÜ	77

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2015/759, 29. aprill 2015, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 223/2009 Euroopa statistika kohta ⁽¹⁾	90
★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2015/760, 29. aprill 2015, Euroopa pikaajaliste investeerimisfondide kohta ⁽²⁾	98

Parandused

★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta määruse (EL) nr 375/2014 (millega asutatakse Euroopa vabatahtlik humanitaarabikorpus (ELi humanitaarabi vabatahtlikke käsitlev algatus)) parandus (ELT L 122, 24.4.2014)	122
---	-----

⁽¹⁾ EMPs ja Šveitsis kohaldatav tekst

⁽²⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/751,

29. aprill 2015,

kaardipõhiste maksetehingute vahendustasude kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 114 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanka arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Siseturu killustumine kahjustab konkurentsivõimet, majanduskasvu ja töökohtade loomist liidus. Siseturu nõuetekohase toimimise tagamiseks on vaja kõrvaldada otsesed ja kaudsed tõkked sellise elektrooniliste maksete integreeritud turu nõuetekohasele toimimisele ja selle väljakujundamisele, kus ei tehta vahet riigisiseste ja piiriüleste maksete vahel.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2007/64/EÜ ⁽⁴⁾ loodi õiguslik alus kogu liitu hõlmava makseteenuste siseturu loomiseks ning see on oluliselt lihtsustanud makseteenuse pakkuja tegevust, kehtestades ühtsed makseteenuste osutamise eeskirjad.
- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 924/2009 ⁽⁵⁾ kehtestati põhimõte, et tasud, mida kasutajad maksavad eurodes tehtavate piiriüleste maksete eest, on samad kui vastavate riigisiseste maksete, sealhulgas käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvate kaardipõhiste maksetehingute puhul.
- (4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 260/2012 ⁽⁶⁾ kehtestati eeskirjad siseturul eurodes tehtavatele kredit- ja otsekorraldustele, kuid selle reguleerimisalast on välja jäetud kaardipõhised maksetehingud.

⁽¹⁾ ELT C 193, 24.6.2014, lk 2.

⁽²⁾ ELT C 170, 5.6.2014, lk 78.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2015. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 20. aprilli 2015. aasta otsus.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiv 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 319, 5.12.2007, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 924/2009 piiriüleste maksete kohta ühenduses ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2560/2001 (ELT L 266, 9.10.2009, lk 11).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 260/2012, millega kehtestatakse eurodes tehtavatele kredit- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009 (ELT L 94, 30.3.2012, lk 22).

- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/83/EL⁽¹⁾ eesmärk on ühtlustada tarbijate ja kauplejate vahel sõlmitavaid lepinguid käsitlevaid õigusnorme, sealhulgas maksevahendi kasutamise tasusid käsitlevaid norme, mille alusel ei luba liikmesriigid kauplejal nõuda tarbijatelt teatava maksevahendi kasutamise eest tasu, mis ületab kulusid, mida kaupleja kannab maksevahendi kasutamise eest.
- (6) Turvalised, tõhusad, konkurentsivõimelised ja innovaatilised elektroonilised maksed on väga olulised, et tarbijad, kaupmehed ning ettevõtjad saaksid täielikult kasutada siseturu hüvesid, eelkõige seetõttu, et maailm liigub e-kaubanduse suunas.
- (7) Mõnes liikmesriigis on vastu võetud või on ettevalmistamisel õigusaktid, millega reguleeritakse otseselt või kaudselt vahendustasusid ja käsitletakse mitmeid küsimusi, sealhulgas eri tasandi vahendustasude piirmäärasid, kaupmeeste makstavaid tasusid, kõigi maksekaartide aktsepteerimise nõuet ja suunamismeetmeid. Kehtivad haldusotsused erinevad mõnes liikmesriigis märkimisväärselt. Selleks et vahendustasude suurus veelgi ühtlustada, on liikmesriikide tasandil oodata täiendavaid reguleerivaid meetmeid kõnealuste tasude suuruse ja erinevuste vähendamiseks. Sellised riigisisised meetmed tõkestaksid märkimisväärselt siseturu väljaarendamist kaardipõhiste maksete ja kaardipõhiste interneti- ning mobiilimaksete valdkonnas ning piiraksid seega teenuste osutamise vabadust.
- (8) Maksekaardid on jaekaubanduses kõige sagedamini kasutatav elektrooniline makseinstrument. Liidu maksekaarditurust integreerimine ei ole veel kaugeltki lõpule viidud, kuna paljusid makselahendusi ei saa arendada väljapoole oma riigi piire ning uutel üleeuroopalistel ettevõtjatel on tõkkeid turule sisenemisel. On vaja kõrvaldada tõkked, mis takistavad maksekaarditurust tõhusat toimimist, sealhulgas kaardipõhiste maksete ning kaardipõhiste interneti- ja mobiilimaksete valdkonnas.
- (9) Siseturu tõhusa toimimise tagamiseks tuleks kaupmeeste ja tarbijate huvides edendada ja hõlbustada elektrooniliste maksete kasutamist. Maksekaarte ja muid elektroonilisi maksed saab kasutada mitmekesisemal viisil, sealhulgas internetis maksmiseks, et kasutada ära siseturu ja e-kaubanduse eeliseid, samas kui kaupmeestele on elektroonilised maksed küllaltki turvalised maksed. Seepärast võivad kaardipõhised maksetehingud sularahamaksete asemel olla kasulikud kaupmeestele ja tarbijatele, tingimusel et maksekaardisüsteemi kasutamise tasud on kehtestatud majanduslikult tasuval tasemel, kusjuures lisaks võib see edendada ausat konkurentsi, innovatsiooni ja uute ettevõtjate sisenemist turule.
- (10) Vahendustasusid kohaldatakse tavaliselt teatavasse maksekaardisüsteemi kuuluvate kaardimakseid vastu võtvate makseteenuse pakkujate ja maksekaardi väljastanud makseteenuse pakkujate vahel. Vahendustasu on peamine osa tasust, mida vastu võttev makseteenuse pakkuja nõuab kaupmehelt iga kaardipõhise maksetehingu eest. Kaupmehed omakorda lisavad need maksekaardikulud kaupade ja teenuste üldhinnale, nagu ka kõik oma muud kulud. Maksekaardisüsteemide vaheline konkurents, mille eesmärk on veenda makseteenuse pakkujaid väljastama nende kaarte, toob turul kaasa pigem suuremad kui väiksemad vahendustasud, erinevalt turumajanduses tavapäraselt konkurentstist hindadele tulenevast distsiplineerivast mõjust. Lisaks vahendustasude vallas konkurentsi-eeskirjade järjepidevale kohaldamisele parandaks vahendustasude reguleerimine siseturu toimimist ja aitaks vähendada tehingukulusid tarbijate jaoks.
- (11) Olemasolevate vahendustasude mitmekesisus ja nende tase takistab selliste uute üleeuroopaliste ettevõtjate sisenemist turule, kelle ärimudel põhineb väiksematel vahendustasudel või kellel need puuduvad, ja see piirab võimalikku mastaabi- ja mitmekülsussäästu ning vähendab tasuvust. See mõjutab negatiivselt kaupmehi ja tarbijaid ning takistab innovatsiooni. Kuna üleeuroopalistel ettevõtjatel tuleks maksta väljaandvatele pankadele vähemalt suurimat vahendustasu, mida kohaldatakse turul, kuhu nad soovivad siseneda, soodustab ka see turu jätkuvat killustatust. Ka olemasolevad riigisisised süsteemid, kus kohaldatakse väiksemaid tasusid või ei kohaldata neid üldse, võivad olla sunnitud turult lahkuma, tulenevalt pankade survest saada vahendustasudest suuremat tulu. Selle tulemusena on tarbijad ja kaupmehed silmitsi makseteenuste piiratud valikuga, kõrgemate hindadega ja halvema kvaliteediga, samas kui nende võimalused üleeuroopaliste makselahenduste kasutamiseks on samuti piiratud. Lisaks ei saa kaupmehed vältida tasude erinevusi sellega, et nad kasutavad teiste liikmesriikide pankade pakutavaid kaardi vastuvõtu teenuseid. Maksekaardisüsteemide eritingimustes nõutakse „müügikoha” (kaupmehe liikmesriik) vahendustasu kohaldamist iga maksetehingu puhul, võttes aluseks nende territoriaalsete litsentside

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT L 304, 22.11.2011, lk 64).

andmise põhimõtted. See nõue takistab vastuvõtjatel edukalt pakkumast oma teenuseid piiriülelt. Samuti võib see takistada kaupmeestel maksekulude vähendamist, millest saaksid kasu tarbijad.

- (12) Kehtivate õigusaktide kohaldamine komisjoni ja riikide konkurentsiasutuste poolt ei ole aidanud seda olukorda parandada.
- (13) Selleks et vältida siseturu killustatust ja märkimisväärsed konkurentsimoonutusi, mis tulenevad erinevatest õigusaktidest ja haldusotsustest, on vaja kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 114 võtta meetmeid, mis aitaksid tegeleda suurte ja erinevate vahendustasude probleemiga, võimaldaksid makseteenuse pakkujatel osutada oma teenuseid piiriülelt ning tarbijatel ja kaupmeestel kasutada piiriüleseid teenuseid.
- (14) Käesoleva määruse kohaldamine ei peaks piirama liidu ja liikmesriikide konkurentsioiguse kohaldamist. See ei tohiks takistada liikmesriikidel säilitamast või kehtestamast liikmesriigi õigusaktidega madalamaid piirmäärasid või sarnase eesmärgiga või mõjuga meetmeid.
- (15) Et aidata kaasa kaardipõhiste maksete ning kaardipõhiste interneti- ja mobiilimaksete siseturu sujuvale toimimisele, millest saavad kasu tarbijad ja kaupmehed, tuleks käesolevat määrust kohaldada maksekaartide väljastamisele ja kaardipõhiste maksetehingute vastuvõtmisele piiriülelt ja riigisiselt. Kui kaupmehel on võimalik valida vastuvõtja väljaspool asukohaliikmesriiki (piiriülene vastuvõtmine), mille teeb lihtsamaks vastuvõetavate tehingute puhul sama riigisisese ja piiriülese vahendustasu maksimumtaseme kehtestamine ja territoriaalsete litsentside keelustamine, peaks see aitama tagada vajaliku õigusliku selguse ja vältida konkurentsimoonutusi maksekaardisüsteemide vahel.
- (16) Tulenevalt konkurentsimenetlustes võetud ühepoolsetest kohustustest, järgitakse paljude liidus tehtavate piiriüleste kaardipõhiste maksetehingute puhul juba praegu vahendustasude kõrgeimaid piirmäärasid. Et tagada vastuvõtu-teenuste turul aus konkurents, tuleks piiriüleseid ja riigisiseseid tehinguid käsitlevaid sätteid kohaldada samaaegselt ja mõistliku ajavahemiku jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist, võttes arvesse käesoleva määrusega kehtestatud maksekaardisüsteemidele üleminekuga kaasnevaid raskusi ja keerukust.
- (17) Turul on kättesaadavad peamiselt kahte tüüpi krediitkaardid. Määratud tagasimaksega krediitkaardid, mille puhul debiteeritakse kaardi valdaja kontot eelnevalt kokku lepitud kuupäeval tehingu kogusumma võrra, tavaliselt üks kord kuus, ilma intressita. Teist tüüpi krediitkaardi puhul võib kaardi valdaja kasutada krediitlimiiti ja maksta osa maksmisele kuuluvast summast tagasi kindlaksmääratud kuupäevast hilisemal kuupäeval, koos intressi ja muude kuludega.
- (18) Kõikidele deebet- ja krediitkaardipõhiste maksetehingutele tuleks kehtestada vahendustasu kõrgeim piirmäär.
- (19) Mõjuhinnang näitab, et deebetkaarditehingute vahendustasude keelustamine oleks kasulik kaartide vastuvõtmisele, kaartide kasutamisele, ühtse turu arengule ning pakuks kaupmeestele ja tarbijatele suuremat kasu kui kõrgemad piirmäärad. Lisaks hoiaks see ära negatiivse mõju, mis tuleneb nendes riigisisestes süsteemides kehtivast kõrgemast piirmäärast, kus deebetkaarditehingute puhul on vahendustasud väga väikesed või need puuduvad ning kus piiriülese laienemise või uute turule sisenejate tõttu tõstetakse tasud piirmäärade tasemele. Keelates deebetkaarditehingute puhul vahendustasud, reageeritakse ka ohule, et vahendustasude mudel kantakse üle uutele innovaatilistele makseteenustele, nagu mobiili- ja internetisüsteemid.
- (20) Käesolevas määruses sätestatud piirmäärad peaksid põhinema majandusalases kirjanduses kirjeldatud nn kaupmehe ükskõiksuse testil, millega tehakse kindlaks tasu määr, mida kaupmees on nõus maksuma, kui ta võrdleb kulusid, mis kaasnevad juhul, kui klient kasutab maksekaarti, mittekaardipõhise (sularaha) makse kuludega (võttes arvesse vastuvõtvale pangale makstavat teenustasu, st kaupmehe teenustasu ja vahendustasu). Seega soodustab see tõhusate makseinstrumentide kasutamist, soodustades neid kaarte, mis võimaldavad saada tehingust suuremat kasu, vältides samas ebaproportsionaalseid kaupmehe tasusid, millega võivad teistele tarbijatele kaasnedä varjatud kulud. Ülemäärased kaupmeeste makstavad tasud võivad tuleneda ka ühistest vahendustasulepingutest, kuna kaupmehed ei soovi äritegevuse vähenemise kartuses kulukatest makseinstrumentidest loobuda. Kogemused on näidanud, et sellised tasude määrad on proportsionaalsed, kuna need ei sea ohtu rahvusvaheliste maksekaardisüsteemide toimimist ja makseteenuse pakkujate tegevust. Samuti toovad need kasu kaupmeestele ja tarbijatele ning tagavad õiguskindluse.

- (21) Nagu mõjuhinnangust selgub, on teatavates liikmesriikides vahendustasud kujunenud nii, et see võimaldab tarbijatel saada kasu tõhusatest deebetkaarditurgudest, pidades silmas, et kaardi vastuvõtmise ja kaardi kasutamise seotud vahendustasud on kaupmehe ükskõiksuse tasemest väiksemad. Liikmesriikidel peaks seetõttu olema võimalik kehtestada riigisisestele deebetkaarditehingutele väiksemad vahendustasud.
- (22) Lisaks tuleks selle tagamiseks, et deebetkaarditasud kehtestataks majanduslikult tõhusal tasemel riigisiseste deebetkaarditurgude struktuuri arvesse võttes, säilitada võimalus kehtestada kindlasummalised vahendustasu piirmäärad. Kindlasummaline piirmäär võib samuti motiveerida tegema väikesesummalisi kaardipõhiseid makseid (mikromaksed). Sellist kindlasummalist piirmäära peaks olema võimalik kohaldada ka kombineerituna protsentuaalse piirmääraga, tingimusel et vahendustasude summa ei ületa riigisiselt iga maksekaardisüsteemi raames kindlaksmääratud protsenti tehingute koguväärtusest aastas. Peale selle peaks olema võimalik määrata madalam tehingu kohta nõutav vahendustasu protsentuaalne piirmäär ning kehtestada kindel suurim lubatud vahendustasu, mis piiraks tehingule kohaldatavast protsentuaalsest piirmäärast tulenevat vahendustasu.
- (23) Lisaks, võttes arvesse, et käesoleva määrusega ühtlustatakse vahendustasusid esimest korda ja see toimub raamtingimustes, kus olemasolevad deebetkaardisüsteemid ja vahendustasud on väga erinevad, on vaja näha ette paindlikkus riigisiseste maksekaarditurgude jaoks. Seetõttu peaks liikmesriikidel olema mõistliku ülemineku-perioodi jooksul võimalik iga kaardimaksesüsteemi raames kohaldada kõigi riigisiseste deebetkaarditehingute suhtes vahendustasude kaalutud keskmist, mis ei ületa 0,2 % kõigi riigisiseste deebetkaarditehingute keskmisest väärtusest aastas iga maksekaardisüsteemi raames. Seoses vahendustasu piirmääraga, mis arvutatakse aasta keskmise tehinguväärtuse põhjal ühe maksekaardisüsteemi raames, piisab sellest, kui makseteenuse pakkuja osaleb maksekaardisüsteemis (või muus makseteenuse pakkujate vahel sõlmitud kokkuleppes), kus kohaldatakse kõigi riigisiseste deebetkaarditehingute suhtes vahendustasu kaalutud keskmist, mis ei ole suurem kui 0,2 %. Ka sellisel juhul võib kohaldada kindlasummalist tasu või tehingu väärtuse protsendimäärana väljendatud tasu või nende kahe kombinatsiooni, tingimusel et ei ületata vahendustasu kaalutud keskmist piirmäära.
- (24) Selleks et määrata riigisiseste deebetkaarditehingute jaoks kindlaks vahendustasu piirmäärad, on asjakohane lubada käesoleva määruse täitmise eest vastutavatel riigi pädevatel asutustel koguda teavet kõigi maksekaardisüsteemis tehtavate deebetkaarditehingute mahu ja väärtuse või ühe või mitme makseteenuse pakkujaga seotud deebetkaarditehingute mahu ja väärtuse kohta. Sellest tulenevalt peaksid maksekaardisüsteemid ja makseteenuse pakkujad olema kohustatud esitama riigi pädevatele asutustele asjakohased andmed, mille need asutused on kindlaks määranud, kooskõlas nende kehtestatud ajakavaga. Aruandluskohustust tuleks laiendada makseteenuse pakkujatele, nagu maksekaardi väljastajad või vastuvõtjad, mitte üksnes maksekaardisüsteemidele, et tagada, et pädevatele asutustele tehakse kättesaadavaks kogu asjakohane teave, mille puhul pädev asutus peaks igal juhul saama nõuda, et selline teave kogutaks maksekaardisüsteemi kaudu. Lisaks sellele on oluline, et liikmesriigid tagaksid kohaldatavaid vahendustasu piirmäärasid käsitleva asjakohase teabe piisaval tasemel avalikustamise. Pidades silmas, et maksekaardisüsteemid ei ole üldiselt makseteenuse pakkujad, kelle suhtes kohaldatakse usaldatusnõuete täitmise järelevalvet, võivad pädevad asutused nõuda, et nende üksuste saadetud teabe kinnitaks sõltumatu audiitor.
- (25) Mõned riigisisese tasandi makseinstrumentid võimaldavad maksjal algatada kaardipõhiseid maksetehinguid, mida maksekaardisüsteemil ei ole võimalik eristada deebet- või krediitkaarditehinguna. Kaardi valdaja tehtud valikud on maksekaardisüsteemile ja vastuvõtjale teadmata; sellest tulenevalt ei ole maksekaardisüsteemil võimalik kohaldada eri piirmäärasid, mis on kehtestatud käesoleva määrusega deebet- ja krediitkaarditehingutele, mis on eristatavad maksetehingute debiteerimise jaoks kokkulepitud kuupäevade järgi. Võttes arvesse vajadust säilitada olemasolevate ärimudelite toimivus, vältides õigusnormidele vastavuse tagamisega kaasnevaid põhjendamatuid või üleliigseid kulusid ning võttes samal ajal arvesse seda, et oluline on tagada piisavalt võrdsed võimalused maksekaartide eri liikidele, on asjakohane kohaldada selliste riigisiseste universaalkaartidega tehtavate maksetehingute suhtes samu eeskirju, nagu käesoleva määrusega deebetkaarditehingute jaoks ette nähtud. Siiski tuleks võimaldada kõnealuste makseinstrumentide puhul pikemat kohanemisaega. Seetõttu peaksid liikmesriigid erandina eespool toodust ja alates käesoleva määruse jõustumisest 18 kuu pikkuse üleminekuperioodi jooksul saama määrata kindlaks universaalkaartidega tehtavate riigisiseste maksetehingute maksimaalse osa, mida käsitatakse samaväärsena krediitkaarditehingutega. Näiteks võib kohaldada krediitkaardi suhtes kehtivat piirmäära tehingute koguväärtuse kindlaksmääratud osale kaupmeeste või vastuvõtjate puhul. Kõnealuste sätete matemaatiline tulemus oleks seega võrdväärne sellega, kui universaalkaartidega tehtavate riigisiseste maksetehingute suhtes kohaldataks ühtset piirmäära.

- (26) Käesolev määrus peaks hõlmama kõiki tehinguid, mille puhul maksja makseteenuse pakkuja ja makse saaja makseteenuse pakkuja asuvad liidus.
- (27) Kooskõlas digitaalarengu tegevuskavas sätestatud tehnoloogianeutraalsuse põhimõttega tuleks käesolevat määrust kohaldada kaardipõhiste maksetehingute suhtes, sõltumata keskkonnast, kus tehing toimub, sealhulgas selliste jaekliendi kasutatavate makseinstrumentide ja -teenuste abil tehtavad tehingud, mis võivad olla võrguvälised (*off-line*), internetipõhised või mobiilipõhised.
- (28) Kaardipõhised maksetehingud tuginevad üldjuhul kahele peamisele ärimudelile, nn kolme osapoolega maksekaardisüsteemid (kaardi valdaja, vastuvõttev ja väljaandev süsteem ning kaupmees) ja nelja osapoolega maksekaardisüsteemid (kaardi valdaja, vastuvõttev pank, väljaandev pank ja kaupmees). Paljud nelja osapoolega maksekaardisüsteemid kohaldavad konkreetset vahendustasu, enamasti mitmepoolset. Kaudse vahendustasu arvessevõtmiseks ja võrdsete tingimuste tagamiseks tuleks kolme osapoolega maksekaardisüsteeme, mis kasutavad makseteenuse pakkujaid väljastajatena või vastuvõtjatena, käsitada nelja osapoolega maksekaardisüsteemidena ning nende puhul tuleks järgida samu norme, samas kui läbipaistvusnõudeid ja muid ärireegleid puudutavaid meetmeid tuleks kohaldada kõigi pakkujate suhtes. Võttes samas arvesse kolme osapoolega maksekaardisüsteemide eripärasid, on asjakohane võimaldada üleminekuperioodi, mille jooksul võivad liikmesriigid otsustada jätta vahendustasu piirmäära käsitlevad normid kohaldamata, kui kõnealuste maksesüsteemide turuosa on asjaomases liikmesriigis väga väike.
- (29) Väljastamisteenus põhineb makseinstrumendi väljastaja ja maksja vahelisel lepingulisel suhtel, olenemata sellest, kas väljastaja hoiab raha maksja nimel. Maksekaardi väljastaja teeb maksekaardi maksjale kättesaadavaks, võimaldab teha tehinguid terminalides või muude selliste vahendite abil ning võib tagada makse edastamise vastuvõtjale tehingute puhul, mis on vastavuses asjaomase maksekaardisüsteemi eeskirjadega. Seetõttu ei käsitata väljastamisena pelgalt maksekaartide levitamist või tehniliste teenuste osutamist, näiteks andmete töötlemist või säilitamist.
- (30) Vastuvõtuteenus koosneb toimingute ahelast, alates kaardipõhise maksetehingu algatamisest kuni raha ülekandmiseni makse saaja maksekontole. Sõltuvalt liikmesriigist ja olemasolevast ärimudelist on vastuvõtmine erinevalt korraldatud. Seetõttu ei ole vahendustasu maksval makseteenuse pakkujal alati sõlmitud lepingut otse makse saajaga. Vahendajad, kes osalevad vastuvõtuteenustes, kuid kellel puudub otsene lepinguline suhe makse saajatega, peaksid käesoleva määruse alusel olema siiski vastuvõtja mõistega hõlmatud. Vastuvõtuteenust osutatakse sõltumata sellest, kas vastuvõtja hoiab raha makse saaja nimel. Vastuvõtmisena ei peaks käsitama selliseid tehnilisi teenuseid nagu pelgalt andmete töötlemine või säilitamine või terminalide käitamine.
- (31) Oluline on tagada, et sätetest, mis käsitlevad makseteenuse pakkujate makstavaid või nende poolt saadavaid vahendustasusid, ei hoiduta kõrvale väljastajatele makstavate muude tasude abil. Selle vältimiseks tuleks käsitada vahendustasuna kõigi selliste tasude, sh võimalike autoriseerimistasude netosummat, mida väljastaja on maksekaardisüsteemile, vastuvõtjale või mis tahes muule vahendajale maksnud või mida ta on nendelt saanud. Selleks et kontrollida, kas tegemist on kõrvalehoidumisega, tuleks vahendustasu arvutamisel võtta arvesse selliste maksete või soodustuste kogusummat, mida väljastaja saab maksekaardisüsteemilt seoses reguleeritud tehingutega ja millest on maha arvatud tasud, mida väljastaja on maksnud maksekaardisüsteemile. Kõnealused maksed, soodustused ja tasud võivad olla otsesed (st mahu- või tehingupõhised) või kaudsed (turustamissoodustused, boonused, allahindlused teatavate tehingumahtude puhul). Et hinnata, kas käesoleva määruse täitmisest hoidutakse kõrvale, tuleks eelkõige arvesse võtta väljastajate kasumit, mis teenitakse väljastaja ja maksekaardisüsteemi ühisprogrammidest, samuti tuluna kajastuvaid töötlemistasusid, litsentsitasusid ja muid maksekaardisüsteemi tulus kajastuvaid tasusid. Võimaliku kõrvalehoidumise hindamisel käesoleva määruse järgimisest peaks asjakohasel juhul, ning kui seda kinnitavad täiendavad objektiivsed elemendid, saama arvesse võtta ka maksekaartide väljastamist kolmandates riikides.
- (32) Tarbijad ei ole üldiselt teadlikud tasudest, mida kaupmehed maksavad makseinstrumendi kasutamise eest. Samal ajal võivad mitmed soodustused, mida väljastajad annavad (nt reisitšekid, boonused, allahindlused, makse tagasinõudmised, tasuta kindlustus jne), suunata tarbijaid selliste makseinstrumentide kasutamise suunas, tuues seega väljastajatele kaasa suured tasud. Selle vältimiseks tuleks meetmeid, millega kehtestatakse vahendustasule piirangud, kohaldada ainult maksekaartide suhtes, mis on massiliselt kasutuses ja mille vastuvõtmisest on kaupmeestel üldiselt raske keelduda, kuna neid on palju välja antud ja neid kasutatakse laialdaselt (nt tarbija deebet- ja krediitkaardid). Selleks et edendada turu tõhusat toimimist sektori reguleerimata osades ja piirata äritegevuse ülekandumist sektori reguleeritud osast reguleerimata osasse, on vaja võtta mitmeid meetmeid, sealhulgas eraldada süsteem ja infrastruktuur, tagada maksja suunamine makse saaja poolt ja võimaldada makse saajal makseinstrumentide valikulist aktsepteerimist.

- (33) Süsteemi ja infrastruktuuri eraldamine peaks võimaldama kõigil töötajatel konkureerida süsteemi klientide pärast. Kuna töötlemiskulud on märkimisväärne osa kaardi vastuvõtmise kogukuludest, on oluline, et see väärtusahela osa on avatud tõhusale konkurentsile. Süsteemi ja infrastruktuuri eraldamise korral peaksid maksekaardisüsteemid ja töötlevad üksused olema sõltumatud nii raamatupidamise, organisatsioonilise struktuuri kui ka otsuste tegemise seisukohast. Nad ei tohiks olla diskrimineerivad, näiteks pakkudes üksteisele sooduskohtlemist või piiratud levikuga teavet, mis ei ole kättesaadav konkurentidele vastavas turusegmendis, kehtestades ülemäärased teabenõuded konkurentidele vastavas turusegmendis, ristsubsideerides vastavaid tegevusi või kohaldades ühist juhtimiskorda. Niisugused diskrimineerivad tavad aitavad kaasa turu killustumisele, pidurdavad uute osalejate turuletulekut ja uute üleeuroopaliste ettevõtjate teket ning seega takistavad kaardipõhiste maksete ning kaardipõhiste interneti- ja mobiilimaksete siseturu väljakujundamist, mis on kahjulik kaupmeestele, ettevõtjatele ja tarbijatele.
- (34) Maksekaardisüsteemide kohaldatavad süsteemi eeskirjad ja makseteenuse pakkujate kohaldatavad tavad püüavad hoida kaupmehi ja tarbijaid tasude erinevustest teadmatuses ning vähendada turu läbipaistvust, näiteks ühendades tasusid või keelates kaupmeestel valida odavamat kaarti ühismärgistusega kaartide puhul või suunata tarbijaid selliste odavamate kaartide kasutamisele. Isegi kui kaupmehed on teadlikud erinevatest kuludest, ei võimalda süsteemi eeskirjad neil sageli tasusid vähendada.
- (35) Makseinstrumentidega kaasnevad makse saajale erinevad kulud, kusjuures teatavad makseinstrumentid on teistest kulukamad. Ainult juhul, kui konkreetne makseinstrument on ette nähtud õigusaktiga teatavate makseliikide puhul või sellest ei saa keelduda, kuna see on seaduslik maksevahend, peaks makse saaja saada kooskõlas direktiiviga 2007/64/EÜ suunata maksjat konkreetse makseinstrumenti kasutamisele. Maksekaardisüsteemid ja makseteenuse pakkujad kehtestavad makse saajatele selles osas mitmeid piiranguid, nt piirangud, mis käsitlevad makse saaja keeldumist teatavatest makseinstrumentidest väikeste summade puhul, samuti maksjale konkreetse makseinstrumenti puhul makse saaja makstavate tasude kohta teabe andmist või makse saaja müügikohas olevaid kassasid, kus aktsepteeritakse teatavaid makseinstrumente. Kõnealused piirangud tuleks kaotada.
- (36) Kui makse saaja suunab maksjat teatava makseinstrumenti kasutamisele, ei tohiks makse saaja nõuda maksjalt tasu selliste makseinstrumentide kasutamise eest, mille vahendustasu on käesoleva määruse kohaldamisalas, kuna sellistel juhtudel on lisatasu eelised piiratud ning turg muutub keerulisemaks.
- (37) Kõigi maksekaartide aktsepteerimise nõue on kahekordne kohustus, mille on kehtestanud makseteenuse pakkujad ja maksekaardisüsteemid makse saajatele ja mille kohaselt peavad makse saajad aktsepteerima kõiki sama kaubamärgi maksekaarte olenemata kõnealuste maksekaartidega kaasnevatest erinevatest kuludest („kõigi toodete aktsepteerimise” element) ning olenemata konkreetsest maksekaardi väljastanud pangast („kõigi väljastajate aktsepteerimise” element). See on tarbija huvides, et sama liiki kaartide puhul ei saa makse saaja diskrimineerida väljastajaid või kaardi valdajaid ning maksekaardisüsteemid ja makseteenuse pakkujad saavad makse saajale sellise kohustuse panna. Seetõttu on kõigi maksekaartide aktsepteerimise nõude „kõigi väljastajate aktsepteerimise” element maksekaardisüsteemis põhjendatud, kuna see takistab makse saajatel diskrimineerimast konkreetseid pankasid, kes on väljastanud kaarte. „Kõigi toodete aktsepteerimise” elemendi puhul on peamiselt tegemist sidumisega, mille puhul seotakse väikese tasuga kaartide aktsepteerimine suure tasuga kaartide aktsepteerimisega. Kõigi maksekaartide aktsepteerimise nõude „kõigi toodete aktsepteerimise” elemendi kaotamine võimaldaks kaupmeestel piirata pakutavate maksekaartide valikut ainult väikese/väiksema kuluga maksekaartidega, mis võib kaupmehe väiksemate kulude kaudu olla kasulik ka tarbijatele. Kaupmehed, kes võtavad vastu deebetkaarte, ei oleks sel juhul kohustatud vastu võtma ka krediitkaarte, ning kaupmehed, kes võtavad vastu krediitkaarte, ei oleks kohustatud vastu võtma ärikliendi kaarte. Siiski peaksid kaupmehed selleks, et kaitsta tarbijat ja tema võimalust kasutada maksekaarte võimalikult sageli, olema kohustatud aktsepteerima kaarte, mille suhtes kohaldatakse sama reguleeritud vahendustasu, üksnes siis, kui need kaardid on väljastatud sama kaubamärgi raames ja kuuluvad samasse liiki (ettemaksel põhinev kaart või deebet- või krediitkaart). Selline piirang tagaks ka konkurentsitihedama keskkonna maksekaartide puhul, mille vahendustasu ei ole reguleeritud käesoleva määrusega, kuna kaupmehed saaksid tugevama läbirääkimispositsiooni tingimuste üle, mille kohaselt nad selliseid kaarte aktsepteerivad. Neid piiranguid peaks olema piiratud arvul ja need on vastuvõetavad üksnes selleks, et tõhustada tarbijate kaitset, andes tarbijatele piisava kindlustunde, et kaupmehed aktsepteerivad nende maksekaarte.

- (38) Makseteenuse pakkujad peaksid tagama selge eristamise tarbijakaartide ja ärikliendi kaartide vahel nii tehnilisel kui ärilisel alusel. Seetõttu on oluline määratleda ärikliendi kaart kui makseinstrument, mida kasutatakse üksnes äritegevuse kulude katmiseks, mis kaetakse otse ettevõtja või avaliku sektori asutuse või füüsilisest isikust ettevõtja kontolt.
- (39) Makse saajal ja maksjal peaksid olema vahendid eri liiki maksekaartide kindlakstegemiseks. Seepärast peaksid maksekaardi eri kaubamärgid ja liigid olema kindlaks tehtavad elektrooniliselt ja äsja välja antud kaardipõhiste makseinstrumentide puhul ka seadme abil silmaga tuvastatavad. Lisaks tuleks maksjat teavitada ka sellest, kas tema makseinstrumenti või makseinstrumente konkreetses müügikohas aktsepteeritakse. On vaja, et makse saaja teavitab maksjat teatava kaubamärgi kasutamise piirangutest samal ajal ja samadel tingimustel, kui ta annab teavet selle kohta, et teatavat kaubamärki aktsepteeritakse.
- (40) Kaubamärkidevahelise konkurentsi tõhususe tagamiseks on oluline, et makserakenduse valiku teeb kasutaja, mitte et selle valiku määrab eelnev turg, kuhu kuuluvad maksekaardisüsteemid, makseteenuse pakkujad või töötajad. Kui see on tehniliselt võimalik, ei tohiks selline kord takistada maksjaid ja makse saajaid määramast vaikimisi rakendust, tingimusel et seda on võimalik muuta iga tehingu puhul.
- (41) Selleks et tagada kahju hüvitamine juhul, kui käesolevat määrust on ebaõigesti kohaldatud või kui makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate vahel tekivad vaidlused, peaksid liikmesriigid kehtestama asjakohased ja tõhusad kohtuvälised kaebuste lahendamise ja kahju hüvitamise menetlused või võtma samaväärseid meetmeid. Liikmesriigid peaksid kehtestama sätted käesoleva määruse rikkumise eest kohaldatavate karistuste kohta ning tagama, et need karistused oleksid tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning et neid kohaldatakse.
- (42) Komisjon peaks esitama aruande, milles analüüsitakse käesoleva määruse mõju turu toimimisele. On vaja, et komisjonil oleks võimalik koguda kõnealuse aruande koostamiseks vajalikku teavet ning pädevad asutused teevad komisjoniga andmete kogumiseks tihedat koostööd.
- (43) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt kehtestada ühtsed nõuded kaardipõhiste maksetehingutele ning kaardipõhiste interneti- ja mobiilimaksetele, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetme ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (44) Käesolevas määruuses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud põhimõtteid, eelkõige õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele, ettevõtlusvabadust ja tarbijakaitset, ning seda rakendatakse kooskõlas kõnealuste õiguste ja põhimõtetega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimise ja kohaldamisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse ühtsed tehnilised ja ärilised nõuded selliste liidus tehtavate kaardipõhiste maksetehingute jaoks, mille puhul nii maksja makseteenuse pakkuja kui ka makse saaja makseteenuse pakkuja asuvad liidus.
2. Käesolevat määrust ei kohaldata teenustele, mis põhinevad teataval makseinstrumentidel, mida saab kasutada üksnes piiratud viisil ja mis vastavad ühele järgmistest tingimustest:
 - a) makseinstrumentid, millega on nende valdajal võimalik omandada kaupu või teenuseid ainult selle väljastaja ruumides või väljastajaga sõlmitud otsese kaupade müügi või teenuste osutamise lepingu alusel teenusepakkujate piiratud võrgus;
 - b) makseinstrumentid, mida saab kasutada üksnes väga piiratud valiku kaupade või teenuste omandamiseks;
 - c) makseinstrumentid, mis kehtivad vaid ühes liikmesriigis ja mis antakse ettevõtja või avaliku sektori asutuse taotluse korral ning mida reguleerib siseriiklik või piirkondlik avaliku sektori asutus konkreetsel sotsiaalsel või maksustamisega seotud eesmärkil, et omandada konkreetseid kaupu või saada teenuseid tarnijatelt, kes on sõlminud väljastajaga kaupade müügi või teenuste osutamise lepingu.

3. II peatükki ei kohaldata järgmiste tehingute suhtes:
 - a) ärikliendi kaartidega tehtavad tehingud;
 - b) sularaha väljavõtmine pangaautomaatidest või makseteenuse pakkuja kassast ning
 - c) kolme osapoolega maksekaardisüsteemide välja antud maksekaartidega tehtavad tehingud.
4. Artiklit 7 ei kohaldata kolme osapoolega maksekaardisüsteemide suhtes.
5. Kui kolme osapoolega maksekaardisüsteem annab teistele makseteenuse pakkujatele loa kaardipõhiste makseinstrumentide väljastamiseks või kaardipõhiste maksetehingute vastuvõtmiseks või mõlemaks või annab kaardipõhiseid makseinstrumente välja koos kaubamärgi kooskasutuse partneriga või agendi kaudu, käsitatakse seda süsteemi nelja osapoolega maksekaardisüsteemina. Riigisiseste maksetehingute puhul võidakse selline kolme osapoolega maksekaardisüsteem kuni 9. detsembrini 2018 siiski vabastada II peatükist tulenevatest kohustustest, tingimusel et liikmesriigis ei ületa sellise kolme osapoolega maksekaardisüsteemi raames tehtud kaardipõhised maksetehingud aastas 3 % nimetatud liikmesriigis tehtud kõigi kaardipõhiste maksetehingute käibest.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „vastuvõtja” – makseteenuse pakkuja, kellel on makse saajaga leping kaardipõhiste maksetehingute vastuvõtmiseks ja töötlemiseks, mille tulemusena kantakse raha üle makse saajale;
- 2) „väljastaja” – makseteenuse pakkuja, kellel on leping maksja varustamiseks makseinstrumendiga ning maksja kaardipõhiste maksetehingute algatamiseks ja töötlemiseks;
- 3) „tarbija” – füüsiline isik, kes tegutseb käesoleva määrusega hõlmatud makseteenuse lepingutes eesmärkidel, mis ei ole seotud tema kaubandus-, äri- või kutsetegevusega;
- 4) „deebetkaarditehing” – kaardipõhine maksetehing, sh ettemaksel põhineva kaardiga tehtav tehing, mis ei ole krediitkaarditehing;
- 5) „krediitkaarditehing” – kaardipõhine maksetehing, mille puhul debiteeritakse maksja kontot eelnevalt kokku lepitud kuupäeval tehingu täieliku või osalise summa võrra kooskõlas eelnevalt kokku lepitud krediidilimiidiga ning kas intressiga või intressita;
- 6) „ärikliendi kaart” – ettevõtjale või avaliku sektori asutusele või füüsilisest isikust ettevõtjale välja antud kaardipõhine makseinstrument, mille kasutusala on piiratud tegevuskulude tasumisega, mille puhul sellise kaardiga tehtud maksed nõutakse sisse otse ettevõtja või avaliku sektori asutuse või füüsilisest isikust ettevõtja kontolt;
- 7) „kaardipõhine maksetehing” – maksekaardisüsteemi infrastruktuuril ja ärireeglitel põhinev teenus maksetehingu tegemiseks mis tahes kaardi, telekommunikatsiooni-, digitaal- või IT-seadme või tarkvara abil, kui selle tulemuseks on deebet- või krediitkaarditehing. Kaardipõhised maksetehingud ei hõlma tehinguid, mis põhinevad muud liiki makseteenustel;
- 8) „piiriülene maksetehing” – kaardipõhine maksetehing, mille puhul väljastaja ja vastuvõtja asuvad eri liikmesriikides või mille puhul kaardipõhise makseinstrumendi on välja andnud väljastaja, kes asub teises liikmesriigis kui müügikoha liikmesriik;
- 9) „riigisisene maksetehing” – kaardipõhine maksetehing, mis ei ole piiriülene maksetehing;
- 10) „vahendustasu” – väljastaja ja vastuvõtja vahelise iga otsese või kaudse (st kolmanda isiku kaudu) tehingu eest makstud tasu. Netohüvitis või muud kokkulepitud tasud arvatakse vahendustasu hulka;
- 11) „netohüvitis” – maksete, tagasimaksete või soodustuste netosumma, mille väljastaja on saanud maksekaardisüsteemilt, vastuvõtjalt või mis tahes muult vahendajalt seoses kaardipõhiste maksetehingutega või nendega seotud toimingutega;

- 12) „kaupmehe tasu” – tasu, mida makse saaja maksab vastuvõtjale seoses kaardipõhiste maksetehingutega;
- 13) „makse saaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes on maksetehinguga ülekantava raha saaja;
- 14) „maksja” – füüsiline või juriidiline isik, kellel on maksekonto ja kes annab loa maksekäsundiks antud maksekontole või, kui maksekontot ei ole, füüsiline või juriidiline isik, kes annab maksekäsu;
- 15) „maksekaart” – makseinstrumendi liik, mis võimaldab maksjal algatada deebet- või krediitkaarditehingu;
- 16) „maksekaardisüsteem” – kaardipõhiste maksetehingute tegemise ühtsed õigusnormid, tavad, standardid ja/või rakendusnormid, mis on eraldiseisvad selle toimimist toetavast mis tahes infrastruktuurist või maksesüsteemist ning hõlmavad konkreetset otsuseid tegevat organit, organisatsiooni või üksust, mis vastutab süsteemi toimimise eest;
- 17) „nelja osapoolega maksekaardisüsteem” – maksekaardisüsteem, mille puhul tehakse kaardipõhised maksetehingud maksja maksekontolt makse saaja maksekontole maksekaardisüsteemi, väljastaja (maksja poolel) ja vastuvõtja (makse saaja poolel) vahendusel;
- 18) „kolme osapoolega maksekaardisüsteem” – maksekaardisüsteem, mis ise pakub vastuvõtu- ja väljastamise teenuseid ning mille puhul kaardipõhised maksetehingud tehakse maksja maksekontolt makse saaja maksekontole maksekaardisüsteemi sees. Kui kolme osapoolega maksekaardisüsteem annab teistele makseteenuse pakkujatele loa kaardipõhiste makseinstrumentide väljastamiseks või kaardipõhiste maksetehingute vastuvõtmiseks või mõlemaks või annab kaardipõhiseid makseinstrumente välja kaubamärgi kooskasutuse partneriga või agendi kaudu, käsitatakse seda süsteemi nelja osapoolega maksekaardisüsteemina;
- 19) „makseinstrument” – makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja vahel kokku lepitud isikustatud seade (seadmed) ja/või toimingute kogum, mida kasutatakse maksekäsu algamiseks;
- 20) „kaardipõhine makseinstrument” – mis tahes makseinstrument, sealhulgas kaart, mobiiltelefon, arvuti või mis tahes muu asjakohast makserakendust sisaldav tehniline seade, mis võimaldab maksjal algatada kaardipõhise maksetehingu, mis ei ole krediidkorraldus või otsekorraldus, nagu on määratletud määruse (EL) nr 260/2012 artiklis 2;
- 21) „makserakendus” – arvutitarkvara või samaväärne rakendus, mis on laaditud seadmesse ning mis võimaldab algatada kaardipõhiseid maksetehinguid ja võimaldab maksjal anda maksekäsu;
- 22) „maksekonto” – ühe või mitme makseteenuse kasutaja nimel olev konto, mida kasutatakse maksetehingute täitmiseks, sh Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/110/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 punktis 2 määratletud e-raha hoidmiseks kasutatava konto kaudu;
- 23) „maksekäsu” – makseteenuse pakkuja maksja antud juhis maksetehingu täitmiseks;
- 24) „makseteenuse pakkuja” – füüsiline või juriidiline isik, kellele on antud tegevusluba, et osutada makseteenuseid, mis on loetletud direktiivi 2007/64/EÜ lisas, või kes on direktiivi 2009/110/EÜ artikli 1 lõike 1 alusel tunnustatud kui e-raha väljastaja. Makseteenuse pakkuja võib olla väljastaja või vastuvõtja või mõlemad;
- 25) „makseteenuse kasutaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab makseteenust maksja või makse saaja või mõlemana;
- 26) „maksetehing” – maksja või tema nimel või makse saaja algatatud raha ülekandmise toiming, mis ei olene makse aluseks olevatest mis tahes kohustustest maksja ja makse saaja vahel;
- 27) „töötlemine” – maksetehingute töötlemise teenuste osutamine, mille puhul tehakse toiminguid, mida on vaja vastuvõtja ja väljastaja vahelise maksejuhise käsitlemiseks;
- 28) „töötlev üksus” – mis tahes füüsiline või juriidiline isik, kes osutab maksetehingute töötlemise teenuseid;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT L 267, 10.10.2009, lk 7).

- 29) „müügikoht” – kaupmehe kauplemiskoha aadress, kus maksetehing algatatakse. Kuid
- a) kaugmüügi või kauglepingute puhul (nt e-kaubandus), nagu on määratletud direktiivi 2011/83/EL artikli 2 punktis 7, asub müügikoht püsiva tegevuskoha aadressil, kus toimub kaupmehe äritegevus, olenemata veebisaidist või serverite asukohast, ning kus maksetehing algatatakse;
 - b) kui kaupmel ei ole püsivat tegevuskohta, asub müügikoht aadressil, mille jaoks kaupmel on kehtiv tegevusluba ja kus maksetehing algatatakse;
 - c) kui kaupmel ei ole püsivat tegevuskohta ega kehtivat tegevusluba, asub müügikoht aadressil, kus toimub kirjavahetus kaupmehe müügitegevusega seotud maksude maksmise kohta ja kus maksetehing algatatakse;
- 30) „makselahenduse kaubamärk” – mis tahes füüsilisel andmekandjal asetsev või digitaalselt avaldatud nimi, termin, tähis, sümbol või nende kombinatsioon, millega on võimalik näidata, millise maksekaardisüsteemi raames kaardipõhised maksetehingud tehakse;
- 31) „ühismärgistus” – kahe või enama makselahenduse või sama kaubamärgi kahe või enama makserakenduse kasutamine samal kaardipõhisel makseinstrumendil;
- 32) „kaubamärgi kooskasutus” – vähemalt ühe makselahenduse kaubamärgi ja vähemalt ühe mõne muu teenuse pakkuja kaubamärgi kasutamine samal kaardipõhisel makseinstrumendil;
- 33) „deebetkaart” – makseinstrument, mis võimaldab maksjal algatada deebetkaarditehingu, v.a ettemaksel põhinevate kaartidega tehtavad tehingud;
- 34) „krediitkaart” – makseinstrument, mis võimaldab maksjal algatada krediitkaarditehingu;
- 35) „ettemaksel põhinev kaart” – makseinstrument, millel hoitakse e-raha, nagu see on määratletud direktiivi 2009/110/EÜ artikli 2 punktis 2.

II PEATÜKK

VAHENDUSTASUD

Artikkel 3

Vahendustasu tarbija deebetkaarditehingute puhul

1. Makseteenuse pakkujad ei paku ega nõua ühegi deebetkaarditehingu puhul vahendustasu tehingu kohta üle 0,2 % tehingu väärtusest.
2. Riigisestse deebetkaarditehingute puhul võivad liikmesriigid
 - a) määrata vahendustasu sellise protsentuaalse piirmäära tehingu kohta, mis on madalam lõikes 1 ettenähtud piirmäärast, ning kehtestada kindlasummalise suurima lubatud vahendustasu, mis on ülempiiriks kohaldatavast protsentuaalsest piirmäärast tulenevale vahendustasule, või
 - b) lubada makseteenuse pakkujatel kohaldada vahendustasu tehingu kohta mitte üle 0,05 euro, või liikmesriikides, mille rahaühik ei ole euro, vastav summa riigi omavääringus 8. juunil 2015, mis vaadatakse üle iga viie aasta järel või vahetuskursi märkimisväärse kõikumise korral. Selline vahendustasu tehingu kohta võib samuti olla kombineeritud kõrgeima piirmääraga, mis ei ületa 0,2 %, tingimusel et maksekaardisüsteemi vahendustasud kokku ei ületa kunagi 0,2 % riigisestse deebetkaarditehingute aastast kogukäibest iga maksekaardisüsteemi raames.
3. Kuni 9. detsembrini 2020 võivad liikmesriigid seoses riigisestse deebetkaarditehingutega lubada makseteenuse pakkujatel kohaldada vahendustasu kaalutud keskmist, mis ei ole suurem kui 0,2 % kõigi riigisestse deebetkaarditehingute keskmisest väärtusest aastas iga maksekaardisüsteemi raames. Liikmesriigid võivad kehtestada kõigile riigisestsele deebetkaarditehingutele madalama vahendustasu kaalutud keskmise piirmäära.
4. Lõigetes 2 ja 3 osutatud aasta tehinguväärtused arvutatakse korra aastas, ajavahemikuks 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini, ning seda kohaldatakse alates järgneva aasta 1. aprillist. Sellise väärtuse esmakordse arvutamise võrdlusperiood algab 15 kalendrikuud enne lõigete 2 ja 3 kohaldamise alguskuupäeva ning lõpeb kolm kalendrikuud enne kõnealust kuupäeva.

5. Artiklis 13 osutatud pädevad asutused nõuavad, et maksekaardisüsteemid ja/või makseteenuse pakkujad esitavad nende kirjaliku taotluse korral kogu vajaliku teabe, et kontrollida käesoleva artikli lõigete 3 ja 4 nõuetekohast kohaldamist. Selline teave saadetakse pädevale asutusele enne lõike 4 esimeses lauses osutatud võrdlusperioodile järgneva aasta 1. märtsi. Mis tahes muu teave, mis võimaldab pädeval asutusel kontrollida vastavust käesoleva peatüki sätetele, tuleb saata pädevatele asutustele nende kirjaliku taotluse korral ja nende poolt ettenähtud tähtaja jooksul. Pädevad asutused võivad nõuda, et sellise teabe kinnitaks sõltumatu audiitor.

Artikkel 4

Vahendustasu tarbija krediitkaarditehingute puhul

Makseteenuse pakkujad ei paku ega nõua ühegi krediitkaarditehingu puhul vahendustasu tehingu kohta üle 0,3 % tehingu väärtusest. Liikmesriigid võivad riigisiseste krediitkaarditehingute jaoks kehtestada madalama vahendustasu piirmäära tehingu kohta.

Artikkel 5

Kõrvalehoidumise keeld

Artiklites 3 ja 4 osutatud piirmäärade kohaldamise eesmärgil käsitatakse vahendustasu osana mis tahes kokkulepitut tasu, sh netohüvitist, millel on vahendustasuga sarnane eesmärk või mõju ning mida väljastaja on saanud maksekaardisüsteemilt, vastuvõtjalt või mõnelt muult vahendajalt seoses maksetehingutega või nendega seotud toimingutega.

III PEATÜKK

ÄRIREEGLID

Artikkel 6

Litsentsimine

1. Litsentsilepingutes või maksekaardisüsteemide eeskirjades, mis käsitlevad maksekaartide väljastamist või kaardipõhiste maksetehingute vastuvõtmist, on keelatud mis tahes territoriaalsed piirangud liidus või muud samaväärse mõjuga sätted või eeskirjad.

2. Litsentsilepingutes või maksekaardisüsteemide eeskirjades, mis käsitlevad maksekaartide väljastamist või kaardipõhiste maksetehingute vastuvõtmist, on keelatud mis tahes nõue või kohustus taotleda riigipõhist litsentsi või luba piiriüleseks tegutsemiseks või muud samaväärse mõjuga sätted või eeskirjad.

Artikkel 7

Maksekaardisüsteemi ja töötlevate üksuste eraldamine

1. Maksekaardisüsteemid ja töötlevad üksused

- a) on sõltumatud raamatupidamise, organisatsioonilise struktuuri ja otsuste tegemise protsessi seisukohast;
- b) ei seo omavahel maksekaardisüsteemi ja töötlemistegevuse hindu ega kasuta nende tegevuste puhul ristsubsideerimist;
- c) ei kohtle oma tütarettevõtjaid ja aktsionäre kuidagi erinevalt võrreldes maksekaardisüsteemide kasutajate ja muude lepinguliste partneritega ning eelkõige ei sea mis tahes nende pakutavate teenuste osutamise tingimuseks seda, et lepingupool peab aktsepteerima mis tahes muud nende pakutavat teenust.

2. Maksekaardisüsteemi registrijärgse asukoha liikmesriigi pädev asutus võib nõuda, et maksekaardisüsteemid esitavad sõltumatu aruande, mis kinnitab, et nad täidavad lõike 1 nõudeid.

3. Maksekaardisüsteemid pakuvad võimalust, et üksikute kaardipõhiste maksetehingute autoriseerimis- ja kliirimis-sõnumeid saab eraldada ning neid võivad töödelda erinevad töötlevad üksused.

4. Maksekaardisüsteemide kohaldatavates töötlemiseeskirjades on keelatud mis tahes territoriaalne diskrimineerimine.

5. Kasutades rahvusvaheliste või Euroopa standardiorganite välja töötatud standardeid, tagavad liidusisesed töötlevad üksused, et nende süsteem on tehniliselt koostalitlusvõimeline teiste liidusiseste töötlevate üksuste süsteemidega. Samuti ei võta maksekaardisüsteemid vastu ega kohalda äritegevuse eeskirju, mis piiravad koostalitlusvõimet teiste liidusiseste töötlevate üksustega.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve võib pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1093/2010⁽¹⁾ artiklis 41 osutatud nõuandetöörühmaga konsulteerimist koostada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et kehtestada nõuded, mida maksekaardisüsteemid ja töötlevad üksused peavad järgima, et tagada käesoleva artikli lõike 1 punkti a kohaldamine.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 9. detsembriks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva artikli esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 8

Ühismärgistus ja makselahenduse kaubamärgi või makserakenduse valik

1. Keelatud on maksekaardisüsteemi eeskirjad ja litsentsilepingute sätted või samalaadse mõjuga meetmed, mis takistavad või keelavad väljastajal kasutada kaardipõhisel makseinstrumendil kahte või enamat eri makselahenduse kaubamärki või kahte või enamat makserakendust.

2. Tarbija võib makseteenuse pakkujaga lepingulisse suhtesse astumisel nõuda, et kaardipõhisel makseinstrumendil oleks kahe või enama eri makselahenduse kaubamärk, tingimusel et makseteenuse pakkuja osutab sellist teenust. Aegsasti enne lepingu sõlmimist annab makseteenuse pakkuja tarbijale arusaadava ja objektiivse teabe kõigi pakutavate makselahenduste kaubamärkide ning nende omaduste, sealhulgas nende funktsionaalsuse, maksumuse ja turvalisuse kohta.

3. Väljastajate või vastuvõtjate erinev kohtlemine maksesüsteemi eeskirjades ja litsentsilepingute sätetes seoses kaardipõhisel makseinstrumendil eri makselahenduste kaubamärkide või makserakenduste kasutusega peab olema objektiivselt põhjendatud ja mittediskrimineeriv.

4. Maksekaardisüsteemid ei või kaarte väljastavatele ja vastu võtvatele makseteenuse pakkujatele kehtestada aruandlusnõudeid, kohustust maksta tasu või muid selliseid kohustusi, millel on sama eesmärk või mõju, tehingute puhul, mis tehakse seadmega, mis kannab nende makselahenduse kaubamärki, võrreldes tehingutega, mille puhul nende maksekaardisüsteemi ei kasutata.

5. Mis tahes marsruutimispõhimõtted või samaväärsed meetmed, mille eesmärk on suunata tehingud läbi teatava kanali või protsessi, ning muud tehnilised ja turvastandardid ja -nõuded seoses kahe või enama eri makselahenduse kaubamärgi ja makserakenduse käsitlemisega kaardipõhisel makseinstrumendil ei tohi olla diskrimineerivad ja neid kohaldatakse mittediskrimineerival viisil.

6. Maksekaardisüsteemid, väljastajad, vastuvõtjad, töötlevad üksused ja muud tehniliste teenuste pakkujad ei lisa müügikohas kasutatavatele makseinstrumentidele või seadmetele automaatseid mehhanisme, tarkvara või seadmeid, mis piiravad maksjal või makse saajal makselahenduse kaubamärgi või makserakenduse või mõlema valikut ühismärgistusega makseinstrumendi kasutamise korral.

Ilma et see mõjutaks esimese lõigu sätteid, jääb makse saajale siiski võimalus paigaldada müügikohas kasutatavatele seadmetele automaatseid mehhanisme, mis esimese valikuna pakub teatavat makselahenduse kaubamärki või makserakendust, samas ei takista makse saaja maksjal muutmast tema tehtud automaatset esimest valikut makse saaja poolt aktsepteeritavate maksekaartide või nendega seotud makseinstrumendi liikide puhul.

Artikkel 9

Eraldamine

1. Iga vastuvõtja pakub makse saajale ja nõuab temalt kaupmehe makstavaid teenustasusid, mis on individuaalselt kindlaks määratud eri vahendustasu suurustega maksekaartide eri liikide ja kaubamärkide jaoks, välja arvatud juhul, kui makse saaja taotleb vastuvõtjalt kirjalikult, et vastuvõtjad makseteenuse pakkujad nõuaksid kaupmehe teenustasu ühendatult.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsus nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

2. Vastuvõtjad lisavad makse saajatega sõlmitud lepingutesse individuaalselt kindlaks määratud teabe kaupmehe teenustasude, vahendustasude ja maksesüsteemi tasude suuruse kohta, mida kohaldatakse maksekaartide iga liigi ja kaubamärgi suhtes, välja arvatud juhul, kui makse saajad taotlevad kirjalikult teisiti.

Artikkel 10

Kõigi maksekaartide aktsepteerimise nõue

1. Maksekaardisüsteemid ja makseteenuse pakkujad ei kohalda eeskirju, mis kohustavad makse saajaid, kes võtavad vastu kaardipõhiseid makseinstrumente, mille on välja andnud üks väljastaja, võtma vastu ka muid sama maksekaardisüsteemi raames väljastatud kaardipõhiseid makseinstrumente.

2. Lõiget 1 ei kohaldata sama kaubamärgi alla ja samasse ettemaksel põhineva kaardi või deebet- või krediitkaardi liiki kuuluvatele tarbija kaardipõhiste makseinstrumentidele, mille suhtes kohaldatakse käesoleva määruse II peatüki alusel vahendustasu.

3. Lõike 1 kohaldamine ei piira maksekaardisüsteemide ja makseteenuse pakkujate võimalust näha ette, et maksekaartide vastuvõtmisest ei või keelduda väljastaja või kaardi valdaja isikuandmete alusel.

4. Makse saajad, kes otsustavad mitte vastu võtta maksekaardisüsteemi kõiki maksekaarte või muid makseinstrumente, teavitavad sellest tarbijaid selgel ja üheselt mõistetaval viisil samal ajal, kui nad teavitavad tarbijaid maksekaardisüsteemi muude kaartide ja makseinstrumentide vastuvõtmisest. See teave esitatakse kaupluse sissekäigu juures ja kassas hästi nähtaval kohal.

Kaugmüügi puhul esitatakse kõnealune teave makse saaja veebisaidil või muul kasutataval elektroonilisel või mobiilsel andmekandjal. Teave esitatakse maksjale aegsasti ja enne seda, kui makse saaja sõlmib ostulepingu.

5. Väljastajad tagavad, et nende makseinstrumentid on elektrooniliselt tuvastatavad, ning äsja välja antud kaardipõhiste makseinstrumentide puhul ka silmaga tuvastatavad, mis võimaldab makse saajal ja maksjal üheselt kindlaks teha, millise ettemaksel põhineva kaardi või deebet-, krediid- või ärikliendi kaardi kaubamärgi ja liigi on maksja valinud.

Artikkel 11

Suunamine

1. Litsentsilepingutes, maksekaardisüsteemide eeskirjades ning kaardi vastuvõtjate ja makse saajate vahelistes lepingutes on keelatud sätted ja eeskirjad, mis takistavad makse saajal suunamast tarbijaid makse saaja eelistatud makseinstrumentide kasutamisele. Kõnealune keeld hõlmab mis tahes sätteid või eeskirju, millega keelatakse makse saajal kohelda antud maksekaardisüsteemi kaardipõhiseid makseinstrumente teistest soodsamalt või vähem soodsalt.

2. Litsentsilepingutes, maksekaardisüsteemide eeskirjades ning kaardi vastuvõtjate ja makse saajate vahelistes lepingutes on keelatud sätted või eeskirjad, mis takistavad makse saajal teavitamast maksjaid vahendustasudest ja kaupmehe teenustasudest.

3. Käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse ilma, et see piiraks selliste makseid, vähendamisi ja muid suunamismehhanisme käsitlevate normide kohaldamist, mis on sätestatud direktiivides 2007/64/EÜ ja 2011/83/EL.

Artikkel 12

Üksikute kaardipõhiste maksetehingute kohta makse saajale esitatav teave

1. Pärast iga üksiku kaardipõhise maksetehingu täitmist esitab makse saaja makseteenuse pakkuja makse saajale järgmise teabe:

- a) viide, mis võimaldab makse saajal kaardipõhist maksetehingut kindlaks teha;
- b) maksetehingu summa vääringus, milles makse saaja maksekontot krediteeritakse;
- c) kaardipõhise maksetehinguga seotud mis tahes tasude summa, esitades eraldi kaupmehe teenustasu ja vahendustasu summa.

Makse saaja eelneval selgesõnalisel nõusolekul võib esimeses lõigus osutatud teavet esitada koondatuna kaubamärgi, rakenduse, makseinstrumendi liigi ja tehingu puhul kohaldatavate vahendustasu määrade lõikes.

2. Vastuvõtja ja makse saaja vaheline leping võib sisaldada tingimust, mille kohaselt tuleb lõike 1 esimeses lõigus osutatud teave esitada või teha kättesaadavaks korrapäraselt vähemalt kord kuus ja kokkulepitud viisil, mis võimaldab makse saajal teavet säilitada ja muutmata kujul taasesitada.

IV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 13

Pädevad asutused

1. Liikmesriigid määravad pädevad asutused, kelle pädevuses on käesoleva määruse täitmise tagamine ning kellele on antud uurimisalased ja täitmise tagamise volitused.
2. Liikmesriigid võivad pädeva asutusena määrata olemasoleva asutuse.
3. Liikmesriigid võivad nimetada ühe või mitu pädevat asutust.
4. Nad teatavad komisjonile kõnealused pädevad asutused hiljemalt 9. juuniks 2016. Nad teatavad komisjonile viivitamata kõigist kõnealuste asutustega seotud olulistest muutustest.
5. Lõikes 1 osutatud määratud pädevatel asutustel on oma ülesannete täitmiseks piisavad vahendid.
6. Liikmesriigid nõuavad, et pädevad asutused teostaksid tõhusat järelevalvet käesoleva määruse täitmise üle, sealhulgas tõkestaksid makseteenuse pakkujate katseid käesolevast määrusest kõrvale hoida, ning võtaksid selle täitmise tagamiseks kõik vajalikud meetmed.

Artikkel 14

Karistused

1. Liikmesriigid kehtestavad õigusnormid, mis käsitlevad käesoleva määruse rikkumise eest kohaldatavaid karistusi, ning võtavad nende rakendamise tagamiseks kõik vajalikud meetmed.
2. Liikmesriigid teavitavad kõnealustest sätetest komisjoni hiljemalt 9. juuniks 2016 ja teatavad viivitamata kõnealuseid sätteid mõjutavatest hilisematest muudatustest.

Artikkel 15

Kohtuväline kaebuste lahendamise ja kahju hüvitamise kord

1. Liikmesriigid tagavad asjakohase ja tõhusa kaebuste kohtuvälise lahendamise ja kahju hüvitamise korra ja soodustavad selle kasutamist või võtavad samaväärseid meetmeid, et lahendada makse saajate ja makseteenuse pakkujate vahelisi vaidlusi, mis tulenevad käesoleva määruse kohaldamisest. Selleks määravad liikmesriigid olemasolevad asutused, kui see on asjakohane, või asutavad uued asutused. Kõnealused asutused peavad vaidluse osapooltest olema sõltumatud.
2. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõnealustest asutustest hiljemalt 9. juuniks 2017. Nad teatavad komisjonile viivitamata kõigist kõnealuste asutustega seotud edasistest muutustest.

Artikkel 16

Universaalkaardid

1. Käesoleva määruse kohaldamisel kohaldatakse riigisiseste maksetehingute puhul, mida maksekaardisüsteemil ei ole võimalik eristada deebet- või krediitkaarditehinguna, deebetkaarte või deebetkaarditehinguid käsitlevaid sätteid.
2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid kuni 9. detsembrini 2016 määrata käesoleva artikli lõikes 1 osutatud riigisisestest maksetehingutest maksimaalselt 30 % moodustava osa, mida käsitatakse samaväärsena krediitkaarditehingutega, mille suhtes kohaldatakse artiklis 4 sätestatud vahendustasu piirmäära.

Artikkel 17

Läbivaatamisklausel

Komisjon esitab 9. juuniks 2019 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta. Komisjoni aruandes hinnatakse eelkõige vahendustasu suuruste asjakohasust ning suunamismehhanisme, nagu tasud, võttes arvesse erinevate maksevahendite kasutamist ja kulusid ning uute turuosaliste, uue tehnoloogia ja uuenduslike ärimudelite sisenemist turule. Hindamisel kaalutakse eelkõige järgmist:

- a) maksja tasude areng;
- b) maksekaartide pakkujate ja maksekaardisüsteemide vahelise konkurentsi tase;
- c) mõju maksja ja makse saaja kuludele;
- d) mil määral annavad kaupmehed vahendustasude vähendamise edasi;
- e) tehnilised nõuded ja nende tagajärjed kõigile asjaomastele isikutele;
- f) ühismärgistuse mõju kasutajasõbralikkusele, eelkõige eakate ja teiste haavatavate kasutajate jaoks;
- g) ärikliendi kaartide II peatükist väljajätmise mõju turule, võrreldes olukorda nendes liikmesriikides, kus lisatasu kehtestamine on keelatud, olukorraga nendes liikmesriikides, kus see on lubatud;
- h) riigisiseste deebetkaarditehingute vahendustasusid käsitlevate erisätete mõju turule;
- i) piiriülese vastuvõtmise areng ja selle mõju ühtsele turule, võrreldes olukorda kaartide puhul, millele on kehtestatud vahendustasu piirmäär, olukorraga kaartide puhul, mille suhtes piirmäära ei ole kehtestatud, et kaaluda võimalust selgitada, millist vahendustasu kohaldatakse piiriülese vastuvõtmise suhtes;
- j) maksekaardisüsteemi ja töötlemise eraldamise nõude kohaldamine praktikas ja vajadus kaaluda juriidilist eraldamist;
- k) võimalik vajadus, sõltuvalt artikli 3 lõike 1 mõjust tegelikule vahendustasude suurusele keskmise ja suure väärtusega deebetkaarditehingute puhul, muuta kõnealust lõiget, sätestades, et piirmäära lagi oleks 0,07 eurot või 0,2 % tehingu väärtusest, olenevalt sellest, kumb on väiksem.

Vajaduse korral lisatakse komisjoni aruandele seadusandlik ettepanek, mille hulka võib kuuluda vahendustasu kõrgeima piirmäära kavandatav muutmine.

Artikkel 18

Jõustumine

1. Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
2. Seda kohaldatakse alates 8. juunist 2015, välja arvatud artiklid 3, 4, 6 ja 12, mida kohaldatakse alates 9. detsembrist 2015, ning artiklid 7, 8, 9 ja 10, mida kohaldatakse alates 9. juunist 2016.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 29. aprill 2015

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/752,**29. aprill 2015,****ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Montenegro Vabariigi vahelise stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu teatava rakenduskorra kohta****(kodifitseeritud)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 207 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrust (EÜ) nr 140/2008 ⁽³⁾ on oluliselt muudetud ⁽⁴⁾. Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks nimetatud määrus kodifitseerida.
- (2) Stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingule ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Montenegro Vabariigi vahel ⁽⁵⁾ (SAL) kirjutati alla 15. oktoobril 2007 ning see jõustus 1. mail 2010.
- (3) On tarvis kehtestada SALi teatavate sätete kohaldamise kord.
- (4) SALis sätestatakse, et tariifikvootide piires võib teatavaid Montenegrost pärinevaid kalandustooteid importida liitu vähendatud tollimaksumääraga. Seetõttu on vaja kehtestada nende tariifikvootide haldamise kord.
- (5) Kui on vaja võtta kaubanduse kaitsemeetmeid, tuleks need võtta vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu (EL) 2015/478, ⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) 2015/479, ⁽⁷⁾ nõukogu määrusele (EÜ) nr 1225/2009 ⁽⁸⁾ või vajaduse korral ka nõukogu määrusele (EÜ) nr 597/2009 ⁽⁹⁾.
- (6) Kui liikmesriik esitab komisjonile teavet võimaliku pettuse või halduskoostööga mittetoimetulemise kohta, kohaldatakse asjakohaseid liidu õigusakte, eelkõige nõukogu määrust (EÜ) nr 515/97 ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ 10. detsembri 2014. aasta aramus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2015. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 20. aprilli 2015. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 19. novembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 140/2008 ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Montenegro Vabariigi vahelise vahelepingu teatava rakenduskorra kohta (ELT L 43, 19.2.2008, lk 1).

⁽⁴⁾ Vt I lisa.

⁽⁵⁾ ELT L 108, 29.4.2010, lk 3.

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2015. aasta määrus (EL) 2015/478 impordi ühiste eeskirjade kohta (ELT L 83, 27.3.2015, lk 16).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2015. aasta määrus (EL) 2015/479 ühiste ekspordieeskirjade kohta (ELT L 83, 27.3.2015, lk 34).

⁽⁸⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, 22.12.2009, lk 51).

⁽⁹⁾ Nõukogu 11. juuni 2009. aasta määrus (EÜ) nr 597/2009 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 188, 18.7.2009, lk 93).

⁽¹⁰⁾ Nõukogu 13. märtsi 1997. aasta määrus (EÜ) nr 515/97 liikmesriikide haldusasutuste vastastikusest abist ning haldusasutuste ja komisjoni vahelisest koostööst toli- ja põllumajandusküsimusi käsitlevate õigusaktide nõutava kohaldamise tagamiseks (EÜT L 82, 22.3.1997, lk 1).

- (7) Käesoleva määruse asjakohaste sätete rakendamisel peaks komisjoni abistama Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 952/2013 ⁽¹⁾ artikliga 285 moodustatud tolliseadustiku komitee.
- (8) SALi kahepoolsete kaitseklauslite rakendamine eeldab ühetaolisi tingimusi kaitsemeetmete ja muude meetmete võtmiseks. Need meetmed tuleks võtta kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (9) Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, mis on seotud erandlike ja otsustava tähtsusega asjaoludega SALi artikli 41 lõike 5 punkti b ja artikli 42 lõike 4 tähenduses, ning kui tungiv kiireloomulisus seda nõuab, peaks komisjon vastu võtma viivitamata kohaldatavad rakendusaktid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimise

Käesoleva määrusega kehtestatakse teatav kord stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Montenegro Vabariigi vahel teatavate sätete üksikasjalike rakenduseeskirjade vastuvõtmiseks.

Artikkel 2

Soodustused kalale ja kalandustoodetele

Komisjon võtab kooskõlas käesoleva määruse artikli 9 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega vastu kala ja kalandustoodete tariifikvoote käsitlevad SALi artikli 29 rakendamise üksikasjalikud eeskirjad.

Artikkel 3

Tollimaksude vähendamine

1. Kui lõikest 2 ei tulene teisiti, ümardatakse soodustollimaksumäär allapoole esimese kümnendkohani.
2. Kui lõike 1 kohaldamisel on tollimaksu soodusmäära arvutamise tulemus üks järgmistest, võrdsustatakse soodusmäär täieliku tollimaksust vabastamisega:
 - a) väärtuseline tollimaks on 1 % või vähem või
 - b) koguseline tollimaks on 1 euro üksiksumma kohta või vähem.

Artikkel 4

Tehnilised kohandused

Käesoleva määruse kohaselt vastuvõetud sätete muudatused ja tehnilised kohandused, mis on vajalikud tulenevalt kombineeritud nomenklatuurikoodide ja TARICi alamrubriikide muutmise või mis tulenevad liidu ja Montenegro vahelistest uutest lepingutest, protokollidest, kirjade vahetamisest või muudest dokumentidest või nende muutmise, võetakse vastu kooskõlas artikli 9 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT L 269, 10.10.2013, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

*Artikkel 5***Üldine kaitseklausel**

Kui liidul on vaja võtta SALi artikli 41 kohast meetet, siis võetakse see meede kooskõlas käesoleva määruse artikli 9 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega, kui SALi artiklis 41 ei ole sätestatud teisiti.

*Artikkel 6***Puuduse korral kohaldatavad sanktsioonid**

Kui liidul on vaja võtta SALi artikli 42 kohast meetet, siis võetakse see meede vastu kooskõlas käesoleva määruse artikli 9 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

*Artikkel 7***Erakorralised ja otsustava tähtsusega asjaolud**

Kui ilmnevad erakorralised ja otsustava tähtsusega asjaolud SALi artikli 41 lõike 5 punkti b ja artikli 42 lõike 4 tähenduses, võib komisjon viivitamata võtta SALi artiklites 41 ja 42 sätestatud meetmeid.

Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse viie tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.

Komisjon võtab esimeses lõigus osutatud meetmed kooskõlas käesoleva määruse artikli 9 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega. Kiireloomulistel juhtudel kohaldatakse käesoleva määruse artikli 9 lõiget 4.

*Artikkel 8***Põllumajandus- ja kalandustoodete kaitseklausel**

1. Kui liit peab võtma põllumajandus- ja kalandustoodete suhtes SALi artiklis 41 ettenähtud kaitsemeetme, teeb komisjon, olenemata käesoleva määruse artiklites 5 ja 6 osutatud menetlusest, liikmesriigi taotlusel või enda algatusel otsuse vajalike meetmete kohta, asjakohasel juhul pärast seda, kui ta on kasutanud SALi artiklis 41 sätestatud esitamise korda.

Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, teeb ta selle kohta otsuse:

- a) kolme tööpäeva jooksul alates taotluse kättesaamisest, kui ei kohaldata SALi artiklis 41 sätestatud esitamise korda, või
- b) kolme päeva jooksul pärast SALi artikli 41 lõike 5 punktis a osutatud 30-päevase ajavahemiku lõppemist, kui kohaldatakse SALi artiklis 41 sätestatud esitamise korda.

Komisjon teatab nõukogule meetmed, mida ta on otsustanud võtta.

2. Komisjon võtab sellised meetmed kooskõlas artikli 9 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega. Kiireloomulistel juhtudel kohaldatakse artikli 9 lõiget 4.

*Artikkel 9***Komiteemenetlus**

1. Käesoleva määruse artikli 4 kohaldamisel abistab komisjoni määruse (EL) nr 952/2013 artikli 285 alusel loodud tolliseadustiku komitee. See on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesoleva määruse artiklite 5–8 kohaldamisel abistab komisjoni määruse (EL) 2015/478 artikli 3 lõike 1 alusel loodud kaitsemeetmete komitee. See on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.
4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 8 koostoimes artikliga 5.

Artikkel 10

Dumping ja subsiidiumid

Juhul kui mõni tegevus annab liidule aluse kohaldada SALi artikli 40 lõikes 2 sätestatud meetmeid, otsustatakse dumpinguvastaste ja/või tasakaalustusmeetmete võtmine vastavalt määrusele (EÜ) nr 1225/2009 ja/või määrusele (EÜ) nr 597/2009.

Artikkel 11

Konkurents

1. Juhul kui mõni tegevus annab liidule aluse kohaldada SALi artiklis 73 ettenähtud meetmeid, otsustab komisjon pärast juhtumi oma algatusel või liikmesriigi taotlusel uurimist, kas kõnealune tegevus sobib SALiga kokku.

SALi artikli 73 lõikes 10 sätestatud meetmed võetakse abi andmise korral määruses (EÜ) nr 597/2009 sätestatud menetluse kohaselt ja muudel juhtudel aluslepingu artiklis 207 sätestatud menetluse kohaselt.

2. Juhul kui mõni tegevus annab Montenegrole aluse kohaldada liidu suhtes meetmeid SALi artikli 73 alusel, otsustab komisjon pärast juhtumi uurimist, kas kõnealune tegevus sobib kokku SALis sätestatud põhimõtetega. Vajaduse korral teeb komisjon asjakohased otsused aluslepingu artiklite 101, 102 ja 107 kohaldamisest tulenevate kriteeriumide alusel.

Artikkel 12

Pettus või halduskoostööst hoidumine

Kui komisjon leiab liikmesriikide esitatud teabe alusel või omal algatusel, et SALi artiklis 46 sätestatud tingimused on täidetud, siis ta viivitamata:

- a) teavitab nõukogu ja
- b) teatab stabiliseerimis- ja assotsieerimiskomiteele oma järeldused koos objektiivse teabega ning alustab konsultatsioone stabiliseerimis- ja assotsieerimiskomitees.

Komisjon avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* kõik SALi artikli 46 lõikele 5 vastavad teatised.

Komisjon võib kooskõlas käesoleva määruse artikli 9 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega võtta vastu otsuse ajutiselt peatada toodete sooduskohtlemine vastavalt SALi artikli 46 lõikele 4.

Artikkel 13

Teavitamine

SALi kohaselt vastutab stabiliseerimis- ja assotsieerimisnõukogu ning stabiliseerimis- ja assotsieerimiskomitee teavitamise eest liidu nimel tegutsev komisjon.

*Artikkel 14***Kehtetuks tunnistamine**

Määrus (EÜ) nr 140/2008 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt II lisas esitatud vastavustabelile.

*Artikkel 15***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 29. aprill 2015

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

*I LISA***Kehtetuks tunnistatud määrus koos muudatusega**

Nõukogu määrus (EÜ) nr 140/2008
(ELT L 43, 19.2.2008, lk 1)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 37/2014
(ELT L 18, 21.1.2014, lk 1)

Üksnes lisa punktis 15 viidatud osas

II LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 140/2008	Käesolev määrus
Artiklid 1–8	Artiklid 1–8
Artikkel 8a	Artikkel 9
Artikkel 9	Artikkel 10
Artikkel 10	Artikkel 11
Artikkel 11	Artikkel 12
Artikkel 13	Artikkel 13
—	Artikkel 14
Artikkel 14	Artikkel 15
—	I lisa
—	II lisa

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/753,**29. aprill 2015,****Türgist pärinevate põllumajandustoodete liitu importimise kohta****(kodifitseeritud tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 207 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrust (EÜ) nr 779/98 ⁽³⁾ on korduvalt oluliselt muudetud ⁽⁴⁾. Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks nimetatud määrus kodifitseerida.
- (2) EÜ-Türgi assotsiatsiooninõukogu otsusega nr 1/98 ⁽⁵⁾ kehtestatakse soodustuste süsteem, mida kohaldatakse Türgist pärinevate põllumajandustoodete importimisel liitu.
- (3) Toodete suhtes, mille puhul peab vastavalt liidu õigusaktidele järgima teatavat impordihinda, sõltub tariifse soodussüsteemi kohaldamine kõnealuse hinna järgimisest.
- (4) Käesoleva määruse rakendamise ühetaoliste tingimuste tagamiseks tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Kõnealuseid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽⁶⁾,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Komisjon võtab rakendusaktidega vastu vajalikud eeskirjad, et kohaldada impordikorda Euroopa Liidu toimimise lepingu I lisas loetletud ja Türgist pärit toodete puhul, mida imporditakse liitu EÜ-Türgi assotsiatsiooninõukogu otsuses nr 1/98 sätestatud tingimustel. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas käesoleva määruse artikli 3 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 2

1. Toodete suhtes, mille puhul peab vastavalt liidu õigusaktidele järgima teatavat impordihinda, sõltub tariifse soodussüsteemi kohaldamine kõnealuse hinna järgimisest.
2. Kindlaksmääratud võrdlushinnaga kalatoodete puhul sõltub soodustariifi kohaldamine kõnealuse hinna järgimisest.

⁽¹⁾ 10. detsembri 2014. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2015. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 20. aprilli 2015. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 7. aprilli 1998. aasta määrus (EÜ) nr 779/98 Türgist pärinevate põllumajandustoodete ühendusse importimise kohta, millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 4115/86 ning muudetakse määrust (EÜ) nr 3010/95 (EÜT L 113, 15.4.1998, lk 1).

⁽⁴⁾ Vt I lisa.

⁽⁵⁾ EÜ-Türgi assotsiatsiooninõukogu 25. veebruari 1998. aasta otsus nr 1/98 põllumajandustoodete kauplemise korra kohta (EÜT L 86, 20.3.1998, lk 1).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

Artikkel 3

1. Komisjoni abistab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013 ⁽¹⁾ artikliga 229 loodud põllumajandusturgude ühise korralduse komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.
3. Kui komitee arvamus tuleb saada kirjalikus menetluses, lõpetatakse kõnealune menetlus ilma tulemust saavutamata arvamuse esitamiseks ette nähtud tähtaja jooksul, kui komitee eesistuja nii otsustab või kui vähemalt veerand komitee liikmetest seda taotleb.

Artikkel 4

Määrus (EÜ) nr 779/98 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt II lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 5

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 29. aprill 2015

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete turgude ühine korraldus ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

*I LISA***Kehtetuks tunnistatud määrus koos hilisemate muudatustega**

Nõukogu määrus (EÜ) nr 779/98
(EÜT L 113, 15.4.1998, lk 1)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 255/2014
(ELT L 84, 20.3.2014, lk 57)

Ainult artikkel 2

II LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 779/98	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikli 2 esimene lõik	Artikli 2 lõige 1
Artikli 2 teine lõik	Artikli 2 lõige 2
Artikkel 2a	Artikkel 3
Artikkel 3	—
Artikkel 4	—
—	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
—	I lisa
—	II lisa

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/754,**29. aprill 2015,****kvaliteetse veiseliha, samuti sealiha, kodulinnuliha, nisu ja meslini ning kliide, peprede ja muude töötlusjääkide suhtes teatavate liidu tariifikvootide avamise ja haldamise kohta****(kodifitseeritud tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 207 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrust (EÜ) nr 774/94 ⁽³⁾ on korduvalt oluliselt muudetud ⁽⁴⁾. Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks nimetatud määrus kodifitseerida.
- (2) Liit on pidanud läbirääkimisi tariifisoodustuste suhtes vastavalt üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (GATT) XXVIII artiklile ja mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vóorus. Nende läbirääkimiste tulemusel on sõlmitud kokkulepped, mis on heaks kiidetud nõukogu otsusega 94/87/EÜ ⁽⁵⁾ ja nõukogu otsusega 94/800/EÜ ⁽⁶⁾.
- (3) Kõnealuste kokkulepetega sätestatakse teatavatel tingimustel aastaste tariifikvootide avamine CN-koodide 0201 30 00, 0202 30 90, 0206 10 95 ja 0206 29 91 alla kuuluva kvaliteetse veiseliha suhtes, CN-koodide 0203 19 13 ja 0203 29 15 alla kuuluva sealiha suhtes, CN-koodide 0207 14 10, 0207 14 50, 0207 14 70, 0207 27 10, 0207 27 20 ja 0207 27 80 alla kuuluva kodulinnuliha suhtes, CN-koodide 1001 11 00, 1001 19 00 ja 1001 99 00 alla kuuluva nisu ja meslini suhtes ning CN-koodide 2302 30 10, 2302 30 90, 2302 40 10 ja 2302 40 90 alla kuuluvate kliide, peprede ja muude töötlusjääkide suhtes.
- (4) Need kokkulepped sõlmitakse määramata ajaks; otstarbekohasuse ja tõhususe huvides tuleks kvoodid avada mitmeks aastaks.
- (5) Toodete laadi, lähteriiki ja päritolu tagav süsteem võib osutada asjakohaseks. Sel eesmärgil tuleks kokku lepitud tariifisoodustuste raames toimuval impordil esitada autentsussertifikaat.
- (6) Võib osutada põhjendatuks jaotada nende sissevedu vastavalt liidu turu vajadustele tervele aastale. Sel eesmärgil võib osutada asjakohaseks impordilitsentsi esitamisel põhinev kvootide kasutussüsteem.
- (7) Käesoleva määruse teatavate mitteolemuslike osade täiendamiseks või muutmiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas aluslepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte seoses käesoleva määruse muudatuste vastuvõtmisega, kui kvoodisüsteemi mahte ja muid tingimusi kohandatakse, eelkõige kui seda tehakse nõukogu otsuse alusel, millega sõlmitakse kokkulepe ühe või mitme kolmanda riigiga. On eriti oluline, et komisjon viiks

⁽¹⁾ 10. detsembri 2014. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2015. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 20. aprilli 2015. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 29. märtsi 1994. aasta määrus (EÜ) nr 774/94 kvaliteetse veiseliha, samuti sealiha, kodulinnuliha, nisu ja meslini ning kliide, peprede ja muude töötlusjääkide suhtes teatavate ühenduse tariifikvootide avamise ja haldamise kohta (EÜT L 91, 8.4.1994, lk 1).

⁽⁴⁾ Vt I lisa.

⁽⁵⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta otsus 94/87/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse ning Argentiina, Brasiilia, Kanada, Poola, Rootsi ja Uruguay vahel kooskõlastatud protokolli vormis vastavalt üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (GATT) XXVIII artiklile sõlmitud lepinguid õlisemnete kohta (EÜT L 47, 18.2.1994, lk 1).

⁽⁶⁾ Nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsus 94/800/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse nimel sõlmitavaid tema pädevusse kuuluvaid küsimusi puudutavaid kokkuleppeid, mis saavutati mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vóorus (1986–1994) (EÜT L 336, 23.12.1994, lk 1).

oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

- (8) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused seoses käesolevas määruses osutatud kvoodisüsteemi haldamiseks vajalike eeskirjadega, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽¹⁾,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

CN-koodide 0201 ja 0202 alla kuuluva värske, jahutatud või külmutatud kvaliteetse veiseliha ja CN-koodide 0206 10 95 ja 0206 29 91 alla kuuluvate toodete suhtes on käesolevaga avatud liidu aastane tariifikvoot kogumahuga 20 000 tonni väljendatuna toote kaalus.

Kõnealuse kvoodi suhtes kohaldatavaks ühise tollitariifistiku maksumääraks kehtestatakse 20 %.

Artikkel 2

CN-koodide 0203 19 13 ja 0203 29 15 alla kuuluva värske, jahutatud või külmutatud sealihaga suhtes on avatud liidu aastane tariifikvoot kogumahuga 7 000 tonni.

Kõnealuse kvoodi suhtes kohaldatavaks ühise tollitariifistiku maksumääraks kehtestatakse 0 %.

Artikkel 3

CN-koodide 0207 14 10, 0207 14 50 ja 0207 14 70 alla kuuluva kodulinnuliha suhtes on avatud liidu aastane tariifikvoot kogumahuga 15 500 tonni.

Kõnealuse kvoodi suhtes kohaldatavaks ühise tollitariifistiku maksumääraks kehtestatakse 0 %.

Artikkel 4

CN-koodide 0207 27 10, 0207 27 20 ja 0207 27 80 alla kuuluva kalkuniliha suhtes on avatud liidu aastane tariifikvoot kogumahuga 2 500 tonni.

Kõnealuse kvoodi suhtes kohaldatavaks ühise tollitariifistiku maksumääraks kehtestatakse 0 %.

Artikkel 5

CN-koodide 1001 11 00, 1001 19 00 ja 1001 99 00 alla kuuluva kvaliteetnisu suhtes on avatud liidu aastane tariifikvoot kogumahuga 300 000 tonni.

Kõnealuse kvoodi suhtes kohaldatavaks ühise tollitariifistiku maksumääraks kehtestatakse 0 %.

Artikkel 6

CN-koodide 2302 30 10, 2302 30 90, 2302 40 10 ja 2302 40 90 alla kuuluva nisu ja teravilja (välja arvatud maisi ja riisi) kliide, peprede ja muude töötlusjäätmete suhtes on avatud liidu aastane tariifikvoot kogumahuga 475 000 tonni.

Kõnealuse kvoodi suhtes kohaldatavaks ühise tollitariifistiku maksumääraks kehtestatakse CN-koodide 2302 30 10 ja 2302 40 10 alla kuuluvate toodete puhul 30,60 eurot tonni kohta ning CN-koodide 2302 30 90 ja 2302 40 90 alla kuuluvate toodete puhul 62,25 eurot tonni kohta.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

Artikkel 7

Rahvusvaheliste kohustuste täitmiseks ja kui Euroopa Parlament ja nõukogu või nõukogu kohandavad käesolevas määruses osutatud kvoodisüsteemi mahte ja muid tingimusi, eelkõige nõukogu otsusega sõlmida kokkulepe ühe või mitme kolmanda riigiga, antakse komisjonile õigus võtta kooskõlas artikliga 9 vastu delegeeritud õigusakte sellest tingitud käesoleva määruse muudatuste kohta.

Artikkel 8

Komisjon võtab rakendusaktidega vastu vajalikud eeskirjad käesolevas määruses osutatud kvoodisüsteemi haldamiseks ning vajaduse korral kehtestab:

- a) vastava toote laadi, lähteriiki ja päritolu tagavad sätted;
- b) punktis a osutatud tagatiste kontrollimist võimaldavate dokumentide tunnustamisega seotud sätted ning
- c) impordilitsentside väljaandmise ja nende kehtivusaja tingimused.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 10 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 9

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklis 7 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 9. aprillist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 7 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 7 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 10

1. Komisjoni abistab põllumajandusturgude ühise korralduse komitee, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013 ⁽¹⁾ artikliga 229. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.
3. Kui komitee arvamus saadakse kirjaliku menetlusega, lõpetatakse nimetatud menetlus ilma tulemust saavutamata, kui arvamuse esitamiseks ette nähtud tähtaja jooksul komitee esistuja nii otsustab või kui vähemalt veerand komitee liikmetest seda taotleb.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandussaaduste ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

Artikkel 11

Määrus (EÜ) nr 774/94 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt II lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 12

Käesolev määrus jõustub kahekümnnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 29. aprill 2015

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

*I LISA***Kehtetuks tunnistatud määrus koos selle hilisemate muudatustega**

Nõukogu määrus (EÜ) nr 774/94
(EÜT L 91, 8.4.1994, lk 1)

Komisjoni määrus (EÜ) nr 2198/95
(EÜT L 221, 19.9.1995, lk 3)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 252/2014
(ELT L 84, 20.3.2014, lk 35)

II LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 774/94	Käesolev määrus
Artikli 1 lõige 1	Artikli 1 esimene lõik
Artikli 1 lõige 2	Artikli 1 teine lõik
Artikli 2 lõige 1	Artikli 2 esimene lõik
Artikli 2 lõige 2	Artikli 2 teine lõik
Artikli 3 lõige 1	Artikli 3 esimene lõik
Artikli 3 lõige 2	Artikli 3 teine lõik
Artikli 4 lõige 1	Artikli 4 esimene lõik
Artikli 4 lõige 2	Artikli 4 teine lõik
Artikli 5 lõige 1	Artikli 5 esimene lõik
Artikli 5 lõige 2	Artikli 5 teine lõik
Artikli 6 lõige 1	Artikli 6 esimene lõik
Artikli 6 lõige 2	Artikli 6 teine lõik
Artikkel 7	Artikkel 8
Artikkel 8	Artikkel 7
Artikkel 8a	Artikkel 9
Artikkel 8b	Artikkel 10
Artikkel 9	—
Artikkel 10	Artikkel 12
—	Artikkel 11
—	I lisa
—	II lisa

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/755,
29. aprill 2015,
teatavatest kolmandatest riikidest pärit impordi ühiste eeskirjade kohta
(uuesti sõnastatud)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 207 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrust (EÜ) nr 625/2009 ⁽³⁾ on oluliselt muudetud ⁽⁴⁾. Kuna määrusesse on vaja teha uusi muudatusi, tuleks see selguse huvides uuesti sõnastada.
- (2) Ühine kaubanduspoliitika peaks põhinema ühtsetel põhimõtetel.
- (3) Impordieeskirjade ühtsus tuleks tagada, kehtestades võimalust mööda kõnealuste kolmandate riikide majanduse eripära arvesse võttes samasugused sätted, nagu kohaldatakse muude kolmandate riikide suhtes kehtivates ühistes eeskirjades.
- (4) Impordi ühiseeskirju kohaldatakse ka söe- ja terasetoodete suhtes, ilma et see piiraks võimalike meetmete kohaldamist lepingu suhtes, mis käsitleb spetsiaalselt neid tooteid.
- (5) Seetõttu peaks impordi liberaliseerimine, ja nimelt koguseliste piirangute puudumine, saama liidu eeskirjade lähtekohaks.
- (6) Mõne toote puhul peaks komisjon põhjalikult tutvuma imporditingimuste, impordi suundumuste, majanduse ja kaubanduse olukorra erinevate tahkude ja vajaduse korral võetavate meetmetega.
- (7) Võib selguda, et nende toodete teatava impordi üle peaks liit järelevalvet teostama.
- (8) Komisjon peab vastu võtma liidu huvide seisukohast vajalikud kaitsemeetmed, arvestades olemasolevaid rahvusvahelisi kohustusi.
- (9) Vaatamata sellele võivad liidu ühe või mõne piirkonna jaoks ette nähtud järelevalve- või kaitsemeetmed osutuda sobivamaks kui terve liidu suhtes kohaldatavad meetmed. Niisuguseid meetmeid tuleks siiski lubada üksnes erandkorras ja olukordades, kus ei ole muud võimalust. On vaja tagada, et need meetmed oleksid ajutised ja põhjustaksid siseturul võimalikult vähe häireid.
- (10) Kui kohaldatakse liidu järelevalvet, tuleks kõnealuste toodete vabasse ringlusse lubamisel esitada ühtsetele kriteeriumidele vastav järelevalvedokument. Liikmesriikide ametiasutused peaksid selle dokumendi importija taotlusel välja andma kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul, kuid ilma et see annaks importijale importimisõigust. Seetõttu peaks kõnealune järelevalvedokument kehtima ainult ajavahemikul, mil impordieeskirju ei muudeta.

⁽¹⁾ 10. detsembri 2014. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2015. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 20. aprilli 2015. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 7. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 625/2009 teatavatest kolmandatest riikidest pärit impordi ühiste eeskirjade kohta (ELT L 185, 17.7.2009, lk 1).

⁽⁴⁾ Vt III lisa.

- (11) Hea halduskorralduse huvides ja liidu ettevõtjate abistamiseks peaksid järelevalvedokumendi sisu ja kujundus võimalikult suures osas vastama ühtse impordilitsentsi vormidele, mis on ette nähtud komisjoni määrusega (EÜ) nr 738/94, ⁽¹⁾ komisjoni määrusega (EÜ) nr 3168/94 ⁽²⁾ ja komisjoni määrusega (EÜ) nr 3169/94 ⁽³⁾, pidades silmas järelevalvedokumendi tehnilisi üksikasju.
- (12) Liidu huvides on, et liikmesriigid ja komisjon vahetaksid võimalikult palju liidu järelevalve tulemusena saadud teavet.
- (13) On vaja vastu võtta võimaliku kahju hindamise ja uurimise algatamise kriteeriumid, lubades kiireloomulistel juhtudel endiselt komisjonil asjakohaseid meetmeid rakendada.
- (14) Selleks tuleks kehtestada uurimise algatamise vajalike kontrollimiste, asjaomaste isikute ärakuulamise, saadud teabe kasutamise ja kahju hindamise üksikasjalikud sätted.
- (15) Käesoleva määrusega kehtestatud uurimist käsitlevad sätted ei piira liidu või siseriiklike ametisaladuse eeskirjade kohaldamist.
- (16) On vaja kehtestada ka uurimise algatamise ja meetmete asjakohasust käsitleva otsuse langetamise ajalised piirangud, et niisugused otsused tehtaks kiiresti ja et asjaomaste ettevõtjate õiguskindlus suureneks.
- (17) Impordieeskirjade ühtsuse huvides peaksid importijatele ettenähtud formaalsused olema lihtsad ja ühesugused olenemata kohast, kus kaupa tollitakse. Seetõttu on soovitatav ette näha, et kõik formaalsused täidetaks käesoleva määruse lisas esitatud näidistele vastavaid vorme kasutades.
- (18) Liidu järelevalvemeetmetega seoses väljaantud järelevalvedokumendid peaksid kehtima kogu liidus, olenemata väljaandja liikmesriigist.
- (19) Nõukogu määruses (EÜ) nr 517/94 ⁽⁴⁾ käsitletud tekstiiltoodete suhtes rakendatakse liidu ja rahvusvahelisel tasandil erikohtlemist. Seetõttu tuleks need käesoleva määruse reguleerimisalast täielikult välja jätta.
- (20) Pädevus muuta määruse (EÜ) nr 625/2009 I lisas esitatud kolmandate riikide nimekirja oli esitatud nõukogu määruses (EÜ) nr 427/2003 ⁽⁵⁾. Kuivõrd määruse (EÜ) nr 427/2003 I jaotises kehtestatud üleminekuaja tootepõhine kaitsemehhanism kaotas kehtivuse 11. detsembril 2013 ja nimetatud määruse II jaotise sätted on aegunud, on ühtsuse ja selguse huvides otstarbekas inkorporeerida nimetatud määruse artiklid 14a ja 14b käesolevasse määrusesse. Määrus (EÜ) nr 427/2003 tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada.
- (21) Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse I lisa muutmiseks, et kõnealuse lisa kolmandate riikide loetelust välja jätta riigid, kui nendest saavad Maailmakaubanduse organisatsiooni (WTO) liikmed.

⁽¹⁾ Komisjoni 30. märtsi 1994. aasta määrus (EÜ) nr 738/94, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 520/94, millega kehtestatakse ühenduse koguseliste kvootide haldamise kord, teatavad rakenduseeskirjad (EÜT L 87, 31.3.1994, lk 47).

⁽²⁾ Komisjoni 21. detsembri 1994. aasta määrus (EÜ) nr 3168/94, millega kehtestatakse ühenduse impordilitsents teatavatest kahepoolsete lepingute, protokollide või muude kokkulepete ja ühenduse impordi erieeskirjadega hõlmamata kolmandatest riikidest pärit tekstiiltoodete importimise ühiseeskirju käsitleva nõukogu määruse (EÜ) nr 517/94 kohaldamisalal ja muudetakse kõnealuse määruse teatavaid sätteid (EÜT L 335, 23.12.1994, lk 23).

⁽³⁾ Komisjoni 21. detsembri 1994. aasta määrus (EÜ) nr 3169/94, millega muudetakse nõukogu määruse (EÜ) nr 3030/93 teatavate tekstiiltoodete kolmandatest riikidest importimise ühiseeskirjade kohta, III lisa ja kehtestatakse määruse kohaldamise valdkonnas ühenduse impordilitsentsid (EÜT L 335, 23.12.1994, lk 33).

⁽⁴⁾ Nõukogu 7. märtsi 1994. aasta määrus (EÜ) nr 517/94 ühiste eeskirjade kohta, mis käsitlevad teatavatest kolmandatest riikidest imporditud tekstiiltooteid, mille kohta ei ole sõlmitud kahepoolseid lepinguid, protokolle või muid kokkuleppeid või mida ei ole reguleeritud muude ühenduse konkreetsete impordieeskirjadega (EÜT L 67, 10.3.1994, lk 1).

⁽⁵⁾ Nõukogu 3. märtsi 2003. aasta määrus (EÜ) nr 427/2003 üleminekuaja tootepõhise kaitsemehhanismi kohta seoses Hiina Rahvabariigist pärineva impordiga ja millega muudetakse määrust (EÜ) nr 519/94 teatavatest kolmandatest riikidest pärineva impordi ühiseeskirjade kohta (ELT L 65, 8.3.2003, lk 1).

- (22) Käesoleva määruse rakendamine eeldab ühetaolisi tingimusi ajutiste ja lõplike kaitsemeetmete vastuvõtmiseks ning eelneva järelevalve meetmete kehtestamiseks. Need meetmed peaks vastu võtma komisjon kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (23) Järelevalvemeetmete ja ajutiste meetmete vastuvõtmiseks tuleks kasutada nõuandemenetlust, arvestades nimetatud meetmete toimet ja nende järgnevuse loogikat seoses lõplike kaitsemeetmete vastuvõtmisega. Kui meetmete kehtestamisega viivitamine tekitaks kahju, mida oleks raske heastada, tuleb komisjonil lubada vastu võtta viivitamata kohaldatavaid ajutisi meetmeid.
- (24) Määruse (EÜ) nr 625/2009 muutmisel jäeti ekslikult välja artikli 18 lõike 2 teine alalõik. See säte tuleks uuesti teksti sisse viia.
- (25) Kuivõrd Armeenia, Venemaa, Tadžikistan ja Vietnam on saanud WTO liikmeteks, tuleks need kolmandad riigid määruse (EÜ) nr 625/2009 I lisast komisjoni delegeeritud aktiga välja jätta. Ühtsuse ja selguse huvides ei ole neid käesoleva määruse kolmandate riikide lisas esitatud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 1

1. Käesolevat määrust kohaldatakse I lisas nimetatud kolmandatest riikidest pärit toodete suhtes, välja arvatud määrusega (EÜ) nr 517/94 reguleeritud tekstiiltooted.
2. Lõikes 1 nimetatud toodete import liitu on vaba ja seega ei kohaldata selle suhtes mingeid koguselisi piiranguid, piiramata sellest tulenevalt selliste kaitsemeetmete kohaldamist, mida võidakse võtta vastavalt V peatükile.

II PEATÜKK

LIIDU TEAVITAMIS- JA NÕUSTAMISKORD

Artikkel 2

Kui ilmneb, et impordi suundumused nõuavad järelevalve- või kaitsemeetmeid, teatavad liikmesriigid sellest komisjonile. See teave sisaldab olemasolevat tõendust, mis põhineb artikliga 6 kehtestatud kriteeriumidel. Komisjon edastab selle teabe viivitamata kõikidele liikmesriikidele.

III PEATÜKK

LIIDU UURIMISMENETLUS

Artikkel 3

1. Kui komisjonile selgub, et uurimise algatamiseks on piisavalt tõendusmaterjali, algatab ta uurimise ühe kuu jooksul pärast liikmesriigilt teabe saamise kuupäeva ja avaldab teate *Euroopa Liidu Teatajas*. Kõnealune teade sisaldab:

- a) saadud teabe kokkuvõtet ja nõuet, et igasugune asjaomane teave tuleb edastada komisjonile;
- b) tähtaega, mille jooksul huvitatud pooled võivad oma seisukohad kirjalikult teatavaks teha ja teavet esitada, kui neid seisukohti ja teavet tuleb uurimise käigus arvesse võtta;
- c) tähtaega, mille jooksul huvitatud pooled võivad taotleda komisjonilt suulist ärakuulamist vastavalt lõikele 4.

Komisjon alustab koostöös liikmesriikidega uurimist.

Komisjon annab liikmesriikidele teavet teabe analüüsi kohta tavaliselt 21 päeva jooksul teabe esitamisest komisjonile.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

2. Komisjon mureseb kogu vajaliku teabe ja püüab kontrollida importijatelt, ettevõtjatelt, vahendajatelt, tootjatelt, kutseühingutelt ja -organisatsioonidelt saadud teavet, kui ta peab seda vajalikuks.

Nimetatud ülesande täitmisel abistavad komisjoni selle liikmesriigi töötajad, kelle territooriumil kontrollimine toimub, tingimusel et kõnealune liikmesriik seda soovib.

Endast vastavalt lõike 1 esimesele lõigule teatanud huvitatud pooled ja ekspordiriigi esindajad võivad kontrollida kogu infot, mis on uurimise käigus komisjoni käsutusse antud (välja arvatud liidu või liikmesriikide asutusesisesed dokumendid), juhul kui see teave on nende huvide kaitsmiseks oluline ega ole konfidentsiaalne artikli 5 tähenduses ning kui komisjon seda uurimisel kasutab. Selleks esitavad nad komisjonile kirjaliku taotluse, kus on märgitud, millist teavet soovitakse.

3. Liikmesriigid esitavad komisjonile tema nõudmisel ja tema kehtestatud korras oma käsutuses oleva teabe uuritava toote turu arengusuundade kohta.

4. Komisjon võib huvitatud osapooled ära kuulata. Kõnealused pooled tuleb ära kuulata juhul, kui nad on *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud teatises ette nähtud aja jooksul ära kuulamist kirjalikult taotlenud, osutades, et uurimise tulemused tõenäoliselt mõjutavad neid ja et neil on suuliste selgituste andmiseks erilised põhjused.

5. Kui teavet ei esitata käesoleva määrusega kehtestatud tähtaja jooksul või komisjoni poolt vastavalt käesolevale määrusele kehtestatud tähtaja jooksul, või kui uurimine on oluliselt takistatud, võib järeldused teha kättesaadavate faktide alusel. Kui komisjon leiab, et mõni huvitatud pool või kolmas isik on talle esitanud väärä või eksitava teabe, jätab ta kõnealuse teabe arvesse võtmata ja võib kasutada kättesaadavaid fakte.

6. Kui komisjonile selgub, et uurimine pole piisavalt põhjendatud, teatab ta liikmesriikidele oma otsusest ühe kuu jooksul pärast liikmesriikidelt teabe saamise kuupäeva.

Artikkel 4

1. Uurimise lõpus esitab komisjon artikli 22 lõikes 1 osutatud komiteele („komitee”) tulemuste aruande.

2. Kui komisjon leiab uurimise algatamisest möödunud üheksa kuu jooksul, et liidu järelevalve- või kaitsemeetmeid ei ole vaja, lõpetatakse uurimine ühe kuu jooksul. Komisjon lõpetab uurimise kooskõlas artikli 22 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega. Uurimise lõpetamise otsus, mis sisaldab uurimise põhijäreldusi ja selle põhjuste kokkuvõtet, avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

3. Kui komisjon leiab, et liidu järelevalve- või kaitsemeetmed on vajalikud, võtab ta vastavalt IV ja V peatükile vastu vajalikud otsused hiljemalt üheksa kuu jooksul pärast uurimise algust. Erandlikel asjaoludel võib kõnealust tähtaega pikendada maksimaalselt kahe kuu võrra. Komisjon avaldab *Euroopa Liidu Teatajas* teate, milles täpsustab tähtaja pikendamise aja ja mis sisaldab pikendamise põhjuste kokkuvõtet.

4. Käesoleva peatüki sätteid ei välista järelevalvemeetmete võtmist mis tahes ajal vastavalt artiklitele 7–12, või kaitsemeetmete võtmist vastavalt artiklitele 13, 14 ja 15, siis kui kriitiline olukord, kus viivitamine võiks tekitada raskesti parandatavat kahju, nõuab kohest sekkumist.

Komisjon võtab viivitamata uurimismeetmed, mida ta veel vajalikuks peab. Uurimistulemusi kasutatakse võetud meetmete läbivaatamisel.

Artikkel 5

1. Käesoleva määruse alusel saadud teavet kasutatakse ainult selleks, milleks seda nõuti.

2. Komisjon, liikmesriigid ega nende ametnikud ei tohi teabeandja eriloata avaldada mitte mingisugust käesoleva määruse alusel saadud konfidentsiaalset teavet või muud konfidentsiaalselt edastatud teavet.

3. Igas konfidentsiaalsustaotluses tuleb märkida põhjus, miks teave on konfidentsiaalne.

Kui siiski selgub, et konfidentsiaalsustootlus ei ole põhjendatud, ning kui teabeandja kas ei soovi teavet avalikustada või ei luba seda üldises või kokkuvõtlikus vormis avaldada, võib kõnealuse teabe jätta arvesse võtmata.

4. Teavet peetakse igal juhul konfidentsiaalseks, kui on tõenäoline, et selle avaldamisel on teabeandjale või sellise teabe allikale märkimisväärselt ebasoodne mõju.

5. Lõiked 1–4 ei takista liidu ametiasutusi arvesse võtmast üldist teavet ja eelkõige käesoleva määruse alusel vastuvõetud otsuste põhjusi. Need ametiasutused peavad siiski arvesse võtma asjaomaste juriidiliste ja füüsiliste isikute õigustatud huvi, et nende ärisaladusi ei avaldataks.

Artikkel 6

1. Impordisuundumuste, impordi toimumise tingimuste ja sellisest impordist tingitud liidu tootjatele tekitatud märgatava kahju või niisuguse kahju tekitamise ohu uurimine hõlmab eelkõige järgmisi tegureid:

- a) impordi maht, eriti juhul, kui see on absoluutarvudes või liidu toodangu või tarbimise suhtes märkimisväärselt kasvanud;
- b) impordihind, eriti juhul, kui esineb märkimisväärne hinna allalöömine võrreldes liidu samalaadse toote hinnaga;
- c) mõju samalaadsete või otseselt konkureerivate toodete liidu tootjatele, mis ilmneb järgmiste majandustegurite arengusuundadest:
 - toodang,
 - mahu ärakasutamine,
 - tagavarad,
 - müük,
 - turuosa,
 - hinnad (st hindade langus või hinnatõusude takistamine, mis vastasel juhul oleks võinud toimuda),
 - kasumid,
 - kasutatud kapitali tasuvus,
 - rahavoog,
 - tööhõive.

2. Uurimise läbiviimisel võtab komisjon arvesse I lisas nimetatud riikide konkreetset majandussüsteemi.

3. Märgatava kahju ohu korral uurib komisjon, kas on selgesti prognoositav, et teatavast olukorrast tekib suure tõenäosusega tegelik kahju. Sellega seoses võib arvesse võtta järgmisi tegureid:

- a) liitu siseneva ekspordi kasvu määr;
- b) päritoluriigi või ekspordiriigi olemasolev või lähemas tulevikus prognoositav ekspordivõimekus ja tõenäosus, et sellest tulenev eksport siseneb liitu.

IV PEATÜKK

JÄRELEVALVE

Artikkel 7

1. Kui see on liidu huvides, võib komisjon liikmesriigi taotlusel või omal algatusel

- a) otsustada rakendada teatava impordi suhtes tagasiulatuvat järelevalvet vastavalt komisjoni kehtestatud korrale;
- b) otsustada kõnealuse impordi suundumuste jälgimiseks, kooskõlas artikliga 8, muuta teatava impordi puhul kohustuslikuks liidu eelneva järelevalve.

2. Komisjon teeb lõike 1 alusel vastu võetavad otsused kooskõlas artikli 22 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.
3. Järelevalvemeetmed kehtivad piiratud aja jooksul. Kui ei ole sätestatud teisiti, kaotavad need kehtivuse meetmete rakendamise poolaastale järgneva poolaasta lõpus.

Artikkel 8

1. Liidu eelneva järelevalve all olevaid tooteid võib vabasse ringlusse lubada üksnes järelevalvedokumendi esitamise korral. Selle dokumendi kinnitab liikmesriigi määratud pädev asutus tasuta mis tahes taotletud koguse kohta kõige enam viie tööpäeva jooksul pärast seda, kui pädev siseriiklik asutus on vastu võtnud liidu importija taotluse, olenemata tema tegevuskohast liidus. Kõnealune taotlus loetakse pädeva siseriikliku asutuse poolt vastuvõetuks hiljemalt kolm päeva pärast selle esitamist, kui ei ole tõendatud teisiti.

2. Järelevalvedokumendi vorm peab vastama II lisas esitatud näidisele.

Kui järelevalvet kehtestavas otsuses ei ole ette nähtud teisiti, sisaldab importija esitatud järelevalvedokumendi taotlus ainult järgmist:

- a) taotleja täielik nimi ja aadress (sealhulgas telefoni- ja faksinumbrid ja muud numbrid, mille järgi pädev siseriiklikul asutusel on võimalik taotlejat tuvastada), lisaks sellele taotleja käibemaksukohustuslase registreerimisnumber, kui ta on käibemaksukohustuslane;
- b) asjakohasel juhul deklarandi täielik nimi ja aadress või taotleja määratud mis tahes esindaja täielik nimi ja aadress (sealhulgas telefoni- ja faksinumber);
- c) kauba kirjeldus, kus esitatakse:
 - kaubanimi,
 - kombineeritud nomenklatuuri kood,
 - päritolu- ja lähtekoht;
- d) deklareeritud kogus kilogrammides ja vajaduse korral muudes täiendavates ühikutes (paari, tükki, jne);
- e) kauba CIF-väärtus liidu piiril, väljendatuna eurodes;
- f) järgmine kinnitus, mille taotleja on dateerinud ja allkirjastanud ning kus taotleja nimi on kirjutatud trükitähtedega:

„Mina, allakirjutanu, kinnitan, et käesolevas vormis ja selle lisades esitatud info on tõene ja antud heauskselt ning et ma olen ettevõtjana liidus asutatud.”

3. Järelevalvedokument kehtib kogu liidus, olenemata selle välja andnud liikmesriigist.

4. Kui avastatakse, et tehingu sooritamise ühikuhind ületab järelevalvedokumendis märgitu vähem kui 5 % võrra või et importimiseks esitatud toodete koguväärtus või -hulk ületab järelevalvedokumendis märgitud väärtuse või hulga vähem kui 5 % võrra, ei takista see kõnealuse toote vabasse ringlusse lubamist. Komisjon, olles ära kuulanud komitees avaldatud arvamused ja võttes arvesse toodete laadi ja asjaomase tehingu muud eripära, võib kehtestada teistsuguse protsendimäära, mis ei tohiks tavaliselt siiski olla suurem kui 10 %.

5. Järelevalvedokumente võib kasutada ainult aja jooksul, mil asjaomaste tehingute suhtes kehtib impordi liberaliseerimise kord. Nimetatud järelevalvedokumenti ei tohi mingil juhul kasutada pärast selle kehtivusaja lõppu, mis määratakse kindlaks samal ajal ja samas korras kui järelevalve kehtestamine, ja mille puhul võetakse arvesse toodete laadi ja tehingu muud eripära.

6. Kui vastavalt artiklile 7 vastu võetud otsus seda nõuab, tuleb liidu järelevalve all olevate toodete päritolu tõendada päritolusertifikaadiga. Käesolev lõige ei mõjuta niisuguste sertifikaatide esitamist käsitlevaid muid sätteid.

7. Kui liidu eelneva järelevalve all oleva toote suhtes kohaldatakse liikmesriigis piirkondlikke kaitsemeetmeid, võib järelevalvedokumendi asendada selle liikmesriigi antud impordiloaga.

8. Järelevalvedokumendi vormid ja selle väljavõtted vormistatakse kahes eksemplaris, üks eksemplar, millele märgitakse „omaniku eksemplar” ja number 1, väljastatakse taotlejale ja teine, millele märgitakse „pädeva asutuse eksemplar” ja number 2, peab jääma hoiule dokumendi väljastanud asutusse. Halduslikel eesmärkidel võib pädev asutus vormile 2 lisada täiendavaid eksemplare.

9. Vorm, kaasa arvatud lisalehed, trükitakse tehnoloogilisest peenmaterjalist vabale valgele kirjapaberile kaaluga 55–65 g/m². Vormi mõõdud on 210 × 297 mm. Masinakirja reavahe on 4,24 mm (üks kuuendik tolli). Lahtrite paigutust tuleb täpselt järgida. Esimese eksemplari, s.o järelevalvedokumendi mõlemal küljel on lisaks kollane giljošmustriga trükitud taust, mis toob esile kõik mehaaniliste või keemiliste vahenditega tehtud võltsingud.

10. Liikmesriik peab laskma vormid trükkida. Vorme võib trükkida ka trükikojas, mille on määranud trükikoja asukoha liikmesriik. Viimasel juhul peab igal vormil olema viide liikmesriigi volitusele. Igale vormile märgitakse trükikoja nimi ja aadress või tähis, mille järgi on võimalik trükikoda tuvastada.

Artikkel 9

Kui on tõenäoline, et võib tekkida artikli 13 lõikes 1 osutatud olukord ja kui see on liidu huvides, võib komisjon liikmesriigi taotlusel või omal algatusel

- piirata nõutud järelevalvedokumendi kehtivusaega;
- kehtestada selle dokumendi väljastamise teatavad tingimused ja lisada erandmeetmena tühistamisklausli.

Artikkel 10

Kui toote impordile ei ole kehtestatud liidu eelnevat järelevalvet, võib komisjon rakendusaktidega kooskõlas artikli 22 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega ning vastavalt artiklile 15 rakendada piiratud järelevalvet liidu ühte või enamasse piirkonda suunduva impordi suhtes.

Artikkel 11

1. Piirkondliku järelevalve all olevaid tooteid võib kõnealuses piirkonnas vabasse ringlusse lubada üksnes järelevalvedokumendi esitamisel. Selle dokumendi kinnitab asjaomase liikmesriigi (liikmesriikide) määratud pädev asutus tasuta mis tahes taotletud koguse kohta kõige enam viie tööpäeva jooksul pärast seda, kui pädev siseriiklik asutus on vastu võtnud liidu importija deklaratsiooni, olenemata tema tegevuskohast liidus. Kõnealune taotlus loetakse pädeva siseriikliku asutuse poolt vastuvõetuks hiljemalt kolm tööpäeva pärast selle esitamist, kui ei ole sätestatud teisiti. Järelevalvedokumente võib kasutada ainult aja jooksul, mil asjaomaste tehingute suhtes kehtib impordi liberaliseerimise kord.

2. Kohaldatakse artikli 8 lõiget 2.

Artikkel 12

1. Kui kohaldatakse liidu või piirkondlikku järelevalvet, teatavad liikmesriigid komisjonile iga kuu esimese kümne päeva jooksul

- a) eelneva järelevalve puhul rahasummade üksikasjad (arvutatud CIF-hindade alusel) ja kaubakogused, mille kohta on eelneva perioodi jooksul järelevalvedokumendid välja antud;
- b) igal juhul punktis a osutatud ajavahemikule eelneva ajavahemiku jooksul toimunud impordi üksikasjad.

Liikmesriikide esitatud teave liigitatakse toodete ja maade kaupa.

Järelevalve korra kohaldamise ajal võib sama menetlust kasutades kehtestada teistsuguseid sätteid.

2. Toodete laadi või eriliste asjaolude tõttu võib komisjon liikmesriigi taotlusel või omal algatusel muuta selle teabe esitamise tähtaegu.

3. Komisjon teavitab liikmesriike.

V PEATÜKK

KAITSEMEETMED

Artikkel 13

1. Kui toodet imporditakse liitu sel määral suurenenud kogustes või niisugustel tingimustel, mis põhjustavad või ähvardavad põhjustada liidu samasuguste või otseselt konkureerivate toodete tootjaile märgatavat kahju, võib komisjon liidu huvide kaitseks kas liikmesriigi taotlusel või omal algatusel muuta toote impordieeskirju, nähes ette, et toodet võib vabasse ringlusse lubada ainult impordiloa esitamisel, mille andmist reguleerivad komisjoni kehtestatavad sätted ja piirangud.

2. Vastuvõetud meetmetest teatatakse viivitamata liikmesriikidele ja need jõustuvad kohe.

3. Käesolevas artiklis nimetatud meetmeid kohaldatakse kõikidele toodetele, mis on vabasse ringlusse lastud pärast nende meetmete jõustumise kuupäeva. Vastavalt artiklile 15 võib nende meetmete kohaldamisel piirduda ühe või mõne piirkonnaga.

Need meetmed ei takista siiski niisuguste toodete vabasse ringlusse lubamist, mis on juba teel liidu, tingimusel et nende toodete sihtkohta ei või muuta ja et toodetel, mida võib vastavalt artiklitele 8 ja 11 vabasse ringlusse lubada ainult järelevalvedokumendi esitamisel, on see dokument tõepoolest olemas.

4. Kui liikmesriik on taotlenud komisjoni sekkumist, võtab viimane kooskõlas artikli 22 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega või kiireloomulistel juhtudel artikli 22 lõike 4 kohaselt otsuse selle kohta vastu kõige rohkem viie tööpäeva jooksul alates taotluse saamise kuupäevast.

Artikkel 14

1. Komisjon võib, eelkõige artikli 13 lõikes 1 nimetatud olukorra puhul, vastu võtta asjakohased kaitsemeetmed, toimides kooskõlas artikli 22 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

2. Kohaldatakse artikli 13 lõiget 3.

Artikkel 15

Kui eelkõige artiklis 6 nimetatud tegurite alusel selgub, et tingimused meetmete vastuvõtmiseks vastavalt IV peatükile ja artiklile 13 on ühes või mitmes liidu piirkonnas täidetud, võib komisjon pärast muude lahendusvõimaluste uurimist erandkorras lubada järelevalve- või kaitsemeetmete kohaldamist, mis piirduvad asjaomaste piirkondadega, kui ta leiab, et sel tasandil kohaldatavad meetmed on asjakohasemad kui kogu liidus kohaldatavad meetmed.

Need meetmed peavad olema ajutised ja siseturgu võimalikult vähe häirima.

Need meetmed võetakse vastu vastavalt artiklites 7 ja 13 sätestatud korras.

Artikkel 16

1. IV ja V peatüki kohaselt võetud järelevalve- ja kaitsemeetmete kehtivuse ajal võib komisjon liikmesriigi taotlusel või komisjoni algatusel:

- a) kontrollida meetme mõju;
- b) teha kindlaks, kas meetme edasine kohaldamine on vajalik.

Kui komisjoni arvates on meetme edasine kohaldamine vajalik, teavitab ta sellest liikmesriike.

2. Kui komisjon leiab, et mõni IV ja V peatükis osutatud järelevalve- või kaitsemeede tuleks tühistada või et seda peaks muutma, siis komisjon tühistab või muudab selle meetme kooskõlas artikli 22 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

Kui otsus käsitleb piirkondlikke järelevalvemeetmeid, kohaldatakse seda alates kuuendast päevast pärast *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamist.

VI PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 17

1. Käesolev määrus ei välista liidu ja kolmandate riikide vahel sõlmitud kokkulepetega kehtestatud erieeskirjadest tulenevate kohustuste täitmist.
2. Ilma et see mõjutaks muid liidu sätteid, ei takista käesolev määrus liikmesriike vastu võtmast või kohaldamast:
 - a) keelde, koguselisi piiranguid või järelevalvemeetmeid, selleks et tagada kõlblus, avalik kord või julgeolek ning inimeste, loomade ning taimede elu ja tervise kaitse, kunstilise, ajaloolise või arheoloogilise väärtusega rahvusliku rikkuse kaitse või tööstus- ja kaubandusomandi kaitse;
 - b) eriformaalsusi välisvaluuta suhtes;
 - c) ELi toimimise lepingu kohaste rahvusvaheliste lepingute alusel rakendatavaid formaalsusi.

Liikmesriigid teatavad komisjonile meetmed ja formaalsused, mida nad kavatsevad rakendada või muuta vastavalt esimesele lõikele.

Äärmiselt pakilistel juhtudel teatatakse komisjonile siseriiklikud meetmed ja formaalsused kohe nende vastuvõtmise järel.

Artikkel 18

Komisjon lisab nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009 ⁽¹⁾ artikli 22a kohasesse Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatavasse kaubanduse kaitsemeetmete kohaldamist ja rakendamist käsitlevasse iga-aastasessse aruandesse teabe käesoleva määruse rakendamise kohta.

Artikkel 19

1. Käesoleva määruse kohaldamine ei piira põllumajandusturgude ühist korraldust käsitlevate õigusaktide, neist tulenevate liidu ja siseriiklike haldussätete ega ELi toimimise lepingu artikli 352 alusel vastu võetud töödeldud põllumajandustooteid käsitlevate spetsiaalsete õigusaktide kohaldamist. Käesolev määrus täiendab nimetatud õigusakte.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud õigusaktides käsitletud toodete puhul ei kehti artiklid 7–12 ja 16 nende toodete suhtes, mille kohta liidu kolmandate riikidega kauplemise eeskirjades nõutakse litsentsi või muu impordidokumendi esitamist.

Artikleid 13, 15 ja 16 ei kohaldata nende toodete suhtes, mille puhul nende eeskirjadega on ette nähtud koguseliste impordipiirangute kohaldamine.

Artikkel 20

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 21 vastu delegeeritud õigusakte I lisa muutmiseks, et jätta kõnealuse lisa kolmandate riikide loetelust välja riigid, kui nendest saavad WTO liikmed.

Artikkel 21

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklis 20 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 20. veebruarist 2014. Komisjon esitab delegeeritud volituste kasutamise kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, 22.12.2009, lk 51).

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 20 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 20 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavastegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 22

1. Komisjoni abistab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2015/478 ⁽¹⁾ alusel loodud kaitsemeetmete komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 8 koostoimes artikliga 5.

Artikkel 23

Määrused (EÜ) nr 427/2003 ja (EÜ) nr 625/2009 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt IV lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 24

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 29. aprill 2015

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2015. aasta määrus (EL) 2015/478 impordi ühiste eeskirjade kohta (ELT L 83, 27.3.2015, lk 16).

*I LISA***Kolmandate riikide loetelu**

Aserbaidžaan

Kasahstan

Põhja-Korea

Türkmenistan

Usbekistan

Valgevene

II LISA

EUROOPA LIIT		JÄRELEVALVEDOKUMENT	
1	1. Kaubasaaja <i>(nimi, täielik aadress, riik, käibemaksukohustuslase registreerimisnumber)</i>	2. Väljastamisnumber	
		3. Kavandatav importimise koht ja kuupäev	
		4. Väljaandmise eest vastutav asutus <i>(nimi, aadress ja telefoninumber)</i>	
	5. Deklarant/esindaja vastavalt vajadusele <i>(nimi ja täielik aadress)</i>	6. Päritoluriik <i>(ja riigi numbrikood)</i>	
7. Lähteriik <i>(ja riigi numbrikood)</i>			
8. Viimane kehtivuspäev			
1	9. Kauba kirjeldus		10. CN-kood ja kategooria
11. Kogus kilogrammides (netomass) või täiendavates ühikutes			
12. Väärtus eurodes, CIF-hind ühenduse piiril			
13. Lisamärkused			
14. Pädeva ametiasutuse kinnitus Kuupäev: Allkiri: Pitser			

15. **ARVESTUSKANDED**

Märkige saada olev kogus 17. lahtri 1. ossa ja arvestatud kogus 2. ossa.

16. **Netokogus** (netomass või muu mõõtühik; märkige ka ühik)

19. **Tollidokument** (vorm ja number) või väljavõtte number ja arvestuskuupäev

20. **Arvestuskande teinud ametiasutuse nimi, liikmesriik ja pitser ning ametniku allkiri**

17. **Numbritega**

18. **Arvestatud kogus sõnadega**

1.

2.

1.

2.

1.

2.

1.

2.

1.

2.

1.

2.

1.

2.

Lisalehed lisatakse käesolevale lehele.

EUROOPA LIIT		JÄRELEVALVEDOKUMENT	
2	1. Kaubasaaja (nimi, täielik aadress, riik, käibemaksukohustustlase registreerimisnumber)	2. Väljastamisnumber	
		3. Kavandatud importimise koht ja kuupäev	
		4. Väljaandmise eest vastutav ametiasutus (nimi, aadress ja telefoninumber)	
		5. Deklarant/esindaja vastavalt vajadusele (nimi ja täielik aadress)	
	Pädeva ametiasutuse eksemplar	6. Päritoluriik (ja riigi numbrikood)	7. Lähteriik (ja riigi numbrikood)
8. Viimane kehtivuspäev			
9. Kauba kirjeldus			
2	10. CN-kood ja kategooria	11. Kogus kilogrammides (netomass) või täiendavates ühikutes	
	12. Väärtus eurodes, CIF-hind ühenduse piiril	13. Lisamärkused	
14. Pädeva ametiasutuse kinnitus			
Kuupäev:			
Allkiri: Pitsar			

15. **ARVESTUSKANDED**

Märkige saada olev kogus 17. lahtri 1. ossa ja arvestatud kogus 2. ossa.

16. Netokogus (netomass või muu mõõtühik; märkige ka ühik)		19. Tollidokument (vorm ja number) või väljavõtte number ja arvestuskuupäev	20. Arvestuskande teinud ametisutuse nimi, liik-mesriik ja pitser ning ametniku allkiri
17. Numbritega	18. Arvestatud kogus sõnadega		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Lisalehed lisatakse käesolevale lehele.

III LISA

Kehtetuks tunnistatud määrused koos hilisemate muudatustega

Nõukogu määrus (EÜ) nr 625/2009
(ELT L 185, 17.7.2009, lk 1).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 37/2014
(ELT L 18, 21.1.2014, lk 1).

Ainult lisa punkt 20

Nõukogu määrus (EÜ) nr 427/2003
(ELT L 65, 8.3.2003, lk 1).

Nõukogu määrus (EÜ) nr 1985/2003
(ELT L 295, 13.11.2003, lk 43).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 37/2014
(ELT L 18, 21.1.2014, lk 1).

Ainult lisa punkt 9

IV LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 625/2009	Määrus (EÜ) nr 427/2003	Käesolev määrus
Artikkel 1		Artikkel 1
Artikkel 2		Artikkel 2
Artikkel 4		Artikkel 22
Artikkel 5		Artikkel 3
Artikkel 6		Artikkel 4
Artikkel 7		Artikkel 5
Artikkel 8		Artikkel 6
Artikli 9 lõige 1		Artikli 7 lõige 1
Artikli 9 lõige 1a		Artikli 7 lõige 2
Artikli 9 lõige 2		Artikli 7 lõige 3
Artikkel 10		Artikkel 8
Artikkel 11		Artikkel 9
Artikkel 12		Artikkel 10
Artikkel 13		Artikkel 11
Artikkel 14		Artikkel 12
Artikkel 15		Artikkel 13
Artikkel 16		Artikkel 14
Artikkel 17		Artikkel 15
Artikkel 18		Artikkel 16
Artikkel 19		Artikkel 17
Artikkel 19a		Artikkel 18
Artikkel 20		Artikkel 19
	Artiklid 1 kuni 14	—
	Artikkel 14a	Artikkel 20
	Artikkel 14b	Artikkel 21
	Artiklid 15 kuni 24	—
Artikkel 21		Artikkel 23
Artikkel 22		Artikkel 24
I lisa		I lisa
II lisa		II lisa
III lisa		III lisa
IV lisa		IV lisa
	I lisa	—
	II lisa	—

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/756,**29. aprill 2015,****millega peatatakse teatavad soodustused Türgist pärit põllumajandustoodete liitu importimisel
(kodifitseeritud)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 207 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrust (EÜ) nr 1506/98 ⁽³⁾ on oluliselt muudetud ⁽⁴⁾. Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks nimetatud määrus kodifitseerida.
- (2) Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahelise assotsieerumislepinguga ⁽⁵⁾ („leping”) anti Türgile teatavate põllumajandustoodete suhtes soodustused.
- (3) EÜ-Türgi assotsiatsiooninõukogu otsuses nr 1/98 ⁽⁶⁾ sätestatakse Türgist pärit põllumajandustoodete liitu importimisel kehtivate kaubandussoodustuste tõhustamine ja konsolideerimine ning kehtestatakse liidust Türgisse liha ja elusloomade eksportimisel kehtivad soodustused.
- (4) Türgi on alates 1996. aastast keelanud elusveiste (CN-kood 0102) impordi ja kohaldanud veiseliha (CN-koodid 0201–0202) impordipiiranguid. Kõnealused koguselisi piiranguid kujutavad meetmed ei ole lepinguga kooskõlas ning takistavad liitu kasutamast talle otsusega nr 1/98 antud soodustusi. Hoolimata probleemi lahendamiseks Türgiga peetud läbirääkimistest on koguseliste piirangute kohaldamist siiski jätkatud.
- (5) Nende meetmete tõttu on kõnealuste liidust pärit toodete eksport Türgisse blokeeritud. Liidu kaubandushuvide kaitsmiseks tuleks olukorra tasakaalustamise huvides võtta samaväärsed meetmed. Seetõttu tuleks käesoleva määruse I lisas sätestatud soodustused peatada.
- (6) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamise volitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽⁷⁾,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

I lisas loetletud kahe tariifikvoodi kohaldamine peatatakse.

⁽¹⁾ 10. detsembri 2014. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2015. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 20. aprilli 2015. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 13. juuli 1998. aasta määrus (EÜ) nr 1506/98, millega kehtestatakse 1998. aastaks Türgile sarapuupähklite suhtes soodustus ühenduse tariifikvoodi kujul ja peatatakse teatavad soodustused (EÜT L 200, 16.7.1998, lk 1).

⁽⁴⁾ Vt II lisa.

⁽⁵⁾ EÜT 217, 29.12.1964, lk 3687/64.

⁽⁶⁾ EÜ-Türgi assotsiatsiooninõukogu 25. veebruari 1998. aasta otsus nr 1/98 (põllumajandustoodetega kauplemise korra kohta) (EÜT L 86, 20.3.1998, lk 1).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamise volituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

Artikkel 2

Komisjon lõpetab rakendusaktidega artiklis 1 osutatud peatamismeetmete kohaldamise pärast seda, kui on kõrvaldatud tõkked liidust Türgisse sooduskorra alusel toimuva ekspordi eest. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 3 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 3

1. Komisjoni abistab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013 ⁽¹⁾ artikliga 229 loodud põllumajandusturgude ühise korralduse komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.
3. Kui komitee arvamus saadakse kirjalikus menetluses, lõpetatakse nimetatud menetlus ilma tulemust saavutamata, kui arvamuse esitamiseks ettenähtud tähtaja jooksul komitee eesistuja nii otsustab või kui vähemalt veerand komitee liikmetest seda taotleb.

Artikkel 4

Määrus (EÜ) nr 1506/98 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt III lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 5

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 29. aprill 2015

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

I LISA

Järjekorra-number	CN-kood	Kauba kirjeldus	Kvoot aasta või nimetatud ajavahe-miku kohta (tonnides)	Kohaldatav tolli-maksumäär
09.0217	ex 0807 11 00	Arbuusid, värsked:	14 000	Vaba
		16. juuni – 31. märts		
09.0207	2002 90 31	Tomatid, toiduks valmistatud või konserveeritud ilma äädika või äädikhappeta, muul kujul kui terved või tükeldatud, kuivainesisaldusega massist vähemalt 12 %	30 000 kuivaine-sisaldusega 28–30 % massist	Vaba
09.0209	2002 90 39			
	2002 90 91			
	2002 90 99			

*II LISA***Kehtetuks tunnistatud määrus koos muudatustega**

Nõukogu määrus (EÜ) nr 1506/98
(EÜT L 200, 16.7.1998, lk 1)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 255/2014
(ELT L 84, 20.3.2014, lk 57)

Ainult artikkel 3

III LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 1506/98	Käesolev määrus
Artikkel 1	—
Artikkel 2	Artikkel 1
Artikkel 3	Artikkel 2
Artikkel 3a	Artikkel 3
—	Artikkel 4
Artikkel 4	Artikkel 5
I lisa	—
II lisa	I lisa
—	II lisa
—	III lisa

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/757,

29. aprill 2015,

mis käsitleb meretranspordist pärit süsinikdioksiidi heitkoguste seiret, aruandlust ja kontrolli ning millega muudetakse direktiivi 2009/16/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2009/29/EÜ ⁽³⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuses nr 406/2009/EÜ, ⁽⁴⁾ milles kutsutakse kõiki majandussektoreid, sealhulgas rahvusvahelist merelaevanduse sektorit, üles aitama kaasa heitkoguste vähendamise eesmärkide saavutamisele, nähakse ette, et kui 31. detsembriks 2011. aastaks ei ole liikmesriigid heaks kiitnud rahvusvahelist lepingut, mis kaasaks rahvusvahelisest meretranspordist tekkivad heitkogused lepingu heitkoguste vähendamise eesmärkidesse Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) raames, või kui ühendus ei ole ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni raames sellist lepingut heaks kiitnud, peaks komisjon tegema ettepaneku kaasata rahvusvahelisest meretranspordist tekkivad heitkogused ühtlustatud korra kohaselt ühenduse heitkoguste vähendamise kohustusse, et ettepanekus sisalduv õigusakt jõustuks 2013. aastaks. Selline ettepanek peaks piirama kahjulikku mõju ühenduse konkurentsivõimele, võttes arvesse võimalikku kasu keskkonnale.
- (2) Meretransport mõjutab oma süsinikdioksiidi (CO₂) heitkogustest ja muudest heidetest, näiteks lämmastikoksiidid (NO_x), vääveloksiidid (SO_x), metaan (CH₄), tahked osakesed (PM) ja must süsinik (BC), tulenevalt ülemaailmset kliimat ja õhukvaliteeti.
- (3) Rahvusvaheline merelaevandus on ainus transpordiliik, mida ei ole lisatud liidu kohustusse vähendada kasvuhoo- negaaside heitkoguseid. Käesoleva määruse ettepanekuga kaasneva mõjuhindangu kohaselt kasvas liiduga seotud rahvusvahelise laevanduse CO₂ heitkogus ajavahemikus 1990. aastast kuni 2007. aastani 48 %.
- (4) Arvestades asjaolu, et teaduslik arusaam meretranspordi muust kui CO₂ heitkogustest tuleneva mõju kohta ülemaailmsele kliimale on kiiresti muutumas, tuleks hinnangut selle mõju kohta käesoleva määruse raames korrapäraselt ajakohastada. Oma hinnangute alusel peaks komisjon analüüsima kõnealuste heitkoguste vähendamise eesmärgil poliitikale ja meetmetele avalduvat mõju.
- (5) Euroopa Parlamendi 5. veebruari 2014. aasta resolutsioonis kliima- ja energiapoliitika raamistiku kohta aastani 2030 paluti komisjonil ja liikmesriikidel kehtestada siduv ELi 2030. aasta eesmärk sisemaiste kasvuhoo- negaaside heitkoguste vähendamiseks vähemalt 40 % võrra 1990. aasta tasemega võrreldes. Euroopa Parlament juhtis samuti tähelepanu asjaolule, et kõik majandussektorid peavad panustama kasvuhoo- negaaside heitkoguste vähendamisse, kui liit soovib täita oma osa ülemaailmsetest heitkoguste vähendamise alastest jõupingutustest.

⁽¹⁾ ELT C 67, 6.3.2014, lk 170.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 5. märtsi 2015. aasta esimese lugemise seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata). Euroopa Parlamendi 28. aprilli 2015. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/29/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et täiustada ja laiendada ühenduse kasvuhoo- negaaside aastekvootidega kauplemise süsteemi (ELT L 140, 5.6.2009, lk 63).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta otsus nr 406/2009/EÜ, milles käsitletakse liikmesriikide jõupingutusi kasvuhoo- negaaside heitkoguste vähendamiseks, et täita ühenduse kohustust vähendada kasvuhoo- negaaside heitkoguseid aastaks 2020 (ELT L 140, 5.6.2009, lk 136).

- (6) Euroopa Ülemkogu kinnitas oma 23. ja 24. oktoobri 2014. aasta järeldustes ELi siduva eesmärgi vähendada liidus 2030. aastaks kasvuhoonegaaside heiteid 1990. aastaga võrreldes vähemalt 40 %. Ühtlasi teatas Euroopa Ülemkogu, et on oluline vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid ja fossiilkütustest sõltumisega seotud ohtusid transpordisektoris, ning kutsus komisjoni üles arendama edasi vahendeid ja meetmeid tervikliku ja tehnoloogiliselt neutraalse lähenemisviisi jaoks, mis on mõeldud transpordis heitkoguste vähendamise ja energiatõhususe edendamiseks.
- (7) Seitsmendas keskkonnavalas tegevusprogrammis⁽¹⁾ rõhutatakse, et kõik majandussektorid peavad aitama vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid, kui liit soovib täita oma osa ülemaailmsetest heitkoguste vähendamise alastest jõupingutustest. Seoses sellega viidatakse seitsmendas keskkonnavalas tegevusprogrammis, et 2011. aastal avaldatud valget raamatut transpordi kohta on vaja toetada tugeva poliitilise raamistikuga.
- (8) 2011. aasta juulis võttis IMO vastu tehnilised ja töökorralduslikud meetmed, eelkõige uute laevade energiatõhususe indeks (EEDI) ja laevade energiatõhususe juhtimiskava (SEEMP), millega küll vähendatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste eeldatavat kasvu, kuid millest üksi ei piisa rahvusvahelisest laevandusest pärit kasvuhoonegaaside heitkoguste absoluutseks vähendamiseks sellisel määral, et see aitaks saavutada ülemaailmset eesmärki, mille kohaselt globaalne soojenemine ei tohi ületada 2 °C.
- (9) Vastavalt IMO andmetele saaks laevade energiakulu ja CO₂ heitkoguseid töökorralduslike meetmete ja olemasolevate tehnoloogiliste vahendite rakendamisega vähendada kuni 75 % võrra; suurt osa kõnealustest meetmetest võib pidada kulutõhusaks ja sellisena võiksid need sektorile isegi puhaskasu tuua, sest väiksem kütusekulu kompenseerib kõik tegevuse ümberkorraldamise või investeeringutega seotud kulud.
- (10) Parim võimalus vähendada laevanduse CO₂ heitkoguseid liidu tasandil on jätkuvalt laevade kütusekulul põhineva CO₂ heitkoguste seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi loomine, mis oleks esimene samm meretranspordist pärit heitkoguste lisamisel liidu kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise kohustusse koos teiste sektorite heitkogustega, mis juba aitavad seda kohustust täita. Avalikkuse juurdepääs heitkoguste andmetele aitab kõrvaldada turutõkkeid, mis takistavad paljude kuludele negatiivse mõjuga meetmete võtmist, mis vähendaksid meretranspordis pärit kasvuhoonegaaside heitkoguseid.
- (11) Kasvuhoonegaaside heitkoguseid ja kütusekulu vähendavate meetmete vastuvõtmist takistavad turutõkked, näiteks puuduv usaldusväärne teave laevade kütusesäästlikkuse või nende moderniseerimiseks kasutatavate tehnoloogiliste vahendite kohta, puuduvad rahastamisvõimalused laevade tõhususse investeerimiseks ning huvide lahknevus, st laevade tõhususse investeerimine ei tooks kasu laevaomanikele, kuna kütuse eest maksavad laevaoperaatorid.
- (12) Sidusrühmadega konsulteerimise ja rahvusvaheliste partneritega peetud arutelude tulemustest nähtub, et meretranspordist pärit heite lisamisel liidu kasvuhoonegaaside heite vähendamise kohustusse tuleb tegutseda järkjärgult, luues esimese sammuna usaldusväärse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi meretranspordist pärit CO₂ heitkoguste jaoks ning määra hiljem kõnealuste heitkoguste hinnad. Selliselt tegutsemine aitab teha olulisi edusamme rahvusvahelisel tasandil, et leppida kokku kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise eesmärkides ning lisameetmetes, mis aitaksid saavutada kõnealused vähendamised võimalikult väikeste kuludega.
- (13) Liidu seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi kasutuselevõtmine vähendab heitkoguseid praeguste suundumuste jätkumise stsenaariumiga võrreldes eeldatavalt kuni 2 % ning aitab 2030. aastaks vähendada kulusid netosummas kokku kuni 1,2 miljardit eurot, kuna see võib aidata kõrvaldada turutõkkeid, eelkõige laevade tõhusust käsitleva teabe puudumisega seotud turutõkkeid, andes kütusekulu ja energiatõhusust käsitlevat võrreldavat ja usaldusväärset teavet asjaomastele turgudele. Kõnealune transpordikulude vähenemine peaks soodustama rahvusvahelist kaubandust. Lisaks eeldab igasuguse liidu tasandil või üle maailma kohaldatava turupõhise meetme, tõhususnõude või muu meetme rakendamine usaldusväärset seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi. Samuti võimaldab see saada usaldusväärseid andmeid, mille põhjal määrata heitkoguste vähendamise täpsed eesmärgid ning hinnata meretranspordi panust vähese CO₂ heitkogusega majanduse saavutamisse. Laevandussektori rahvusvahelise olemuse tõttu oleks ülemaailmne kokkulepe eelistatud ja kõige mõjusam meetod rahvusvahelisest meretranspordist pärit kasvuhoonegaaside heite vähendamiseks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2013. aasta otsus nr 1386/2013/EL, milles käsitletakse liidu üldist keskkonnavalas tegevusprogrammi aastani 2020 „Hea elu maakera võimaluste piires“ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 171).

- (14) Seire alla peaksid kuuluma kõik liidusisesed reisid, kõik viimasest liiduvälisest sadamast esimesse liidu külastatavasse sadamasse saabuvad reisid ning kõik liidu sadamast esimesse liiduvälisesse külastatavasse sadamasse väljuvad reisid, sealhulgas ballastreisid. Samuti peaks seire hõlmama liidu sadamates, kaasa arvatud laevade kai ääres seismise või sadamas liikumise ajal, tekkivaid CO₂ heitkoguseid, eriti juhul, kui selliste heitkoguste vähendamiseks või ärahoidmiseks on olemas erimeetmed. Kõnealuseid eeskirju tuleks kohaldada mittediskrimineerival viisil kõigi laevade suhtes nende lipust olenemata. Kuid kuna käesolev määrus keskendub meretranspordile, ei tuleks selles kehtestada seire-, aruandlus- ja kontrollinõudeid laevade liikumisele ja tegevusele, mille eesmärk ei ole reisijate- või kaubavedu kaubanduslikel eesmärkidel, näiteks süvendamine, jäälõhkumine, torujuhtmete paigaldamine või tegevus avamererajatisel.
- (15) Selleks et tagada võrdsed võimalused ebasoodsamates ilmastikutingimustes tegutsevate laevade jaoks, peaks olema võimalik lisada käesoleva määruse alusel seiratavatele andmetele konkreetne teave laeva jääklassi ja jääs navigeerimise kohta.
- (16) Kavandatud seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteem tuleks kehtestada määruse vormis, võttes arvesse koostatavate sätete keerukat ja äärmiselt tehnilist laadi ning vajadust, et kogu liidus kohaldatavad ühtsed eeskirjad vastaksid meretranspordi rahvusvahelisele olemusele, arvestades et liikmesriikide sadamaid külastab eeldatavalt suur hulk laevu, samuti selleks, et hõlbustada süsteemi rakendamist kogu liidus.
- (17) Liidu usaldusväärne laevapõhise seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteem peaks põhinema liidu sadamatesse saabuvatel ja sealt väljuvatel reisidel tarbitud kütusest tekkinud heitkoguste arvutamisel, sest laevade kütusepaakide suure mahutavuse tõttu ei saa kütuse müügiandmete põhjal nimetatud konkreetse perioodi kütusekulu täpselt hinnata.
- (18) Liidu seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteem peaks hõlmama ka muud asjakohast teavet, mis võimaldab teha kindlaks laevade tõhusust või täiendavalt analüüsida heitkoguste tekke põhjuseid, säilitades äri- või tööstusteabe konfidentsiaalsuse. Selline ulatus viib liidu seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi kooskõlla ka rahvusvaheliste algatustega, mille eesmärk on kehtestada olemasolevatele laevadele tõhususnõuded, mis hõlmaksid ka töökorralduslikke meetmeid, ning aitab kõrvaldada teabe puudumisega seotud turutõkked.
- (19) Selleks et vähendada laevaomanike ja operaatorite, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate halduskoormust ning optimeerida seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi kulude ja kasu vahekorda viisil, mis võimaldaks süsteemiga siiski hõlmata valdavat osa meretranspordist pärit kasvuhooonegaaside heitkogustest, tuleks seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi eeskirju kohaldada ainult suurte heitkoguste tekitajatele. Üksikasjaliku objektiivse analüüsi põhjal, mis hõlmas liidu sadamatesse saabuvate ja sealt väljuvate laevade suurust ja heitkoguseid, valiti alampiiriks kogumahutavus 5 000. Laevad kogumahutavusega üle 5 000 moodustavad ligikaudu 55 % liidu sadamaid külastavatest laevadest ja tekitavad umbes 90 % sellega seotud heitkogustest. Selle mittediskrimineeriva alampiiriga tagatakse, et kõige olulisemad heiteteakitajad on süsteemiga hõlmatud. Madalam alampiir tekitaks suurema halduskoormuse, kõrgema alampiiri tõttu aga oleks hõlmatud vähem heitkoguseid, mis vähendaks seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi keskkonnaalast tõhusust.
- (20) Laevaomanike ja operaatorite halduskoormuse täiendavaks vähendamiseks tuleks seire-eeskirjades keskenduda CO₂-le, kuna see on kõige olulisem meretranspordil tekkiv kasvuhooonegaas.
- (21) Eeskirjades tuleks arvestada praeguste nõuete ja andmetega, mis on laevade pardal juba olemas; seetõttu tuleks anda ettevõtjatele võimalus valida üks järgmisest neljast seiremeetodist: kütusemahuti saatelehtede kasutamine, punkri kütusepaagi kontroll pardal, asjaomaste põlemisprotsesside voolumõõturid või heitkoguste otsene mõõtmine. Tehtud valik tuleks dokumenteerida laevapõhises seirekavas, milles esitatakse ka täpsemad üksikasjad valitud meetodi kohaldamise kohta.
- (22) Iga ettevõtjat, kes vastutab mereveoga tegeleva laeva eest kogu aruandeperioodil, tuleks lugeda vastutavaks kõigi asjaomase aruandeperioodiga seotud seire- ja aruandluskohustuste täitmise eest; see hõlmab ka rahuldavalt kontrollitud seirearuande esitamist. Ettevõtja vahetumise korral peaks uus ettevõtja vastutama ainult nende seire- ja aruandluskohustuste täitmise eest, mis on seotud selle aruandeperioodiga, mille jooksul oli ettevõtja vahetunud. Kõnealuste kohustuste täitmise lihtsustamiseks peaks uus ettevõtja saama viimase seirekava ning vajaduse korral nõuetele vastavuse tunnistuse koopia.

- (23) Muud kasvuhoonegaasid, kliimat mõjutavad ained ja õhusaasteained peaksid praeguses etapis liidu seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemist välja jääma, et ei tekiks kohustust paigaldada ebapiisava usaldusväärsusega või kaubanduslikult kättesaadavaid mõõteseadmeid, mis võiks takistada liidu seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi rakendamist.
- (24) IMO rahvusvahelises laevade põhjustatava merereostuse vältimise konventsioonis (MARPOL) on nähtud ette EEDI kohustuslik kohaldamine uute laevade suhtes ja SEEMPi kasutamine kogu maailma laevastiku puhul.
- (25) Laevaomanike ja operaatorite halduskoormuse vähendamiseks tuleks aruandlust ja aruannetes esitatud teabe avaldamist korraldada aastapõhiselt. Piirates heitkoguste, kütusekulu ja tõhususega seotud teabe avaldamist aasta keskmise ja koondnäitajateni, tuleks lahendada ka konfidentsiaalsusega seotud probleemid. Selleks et tagada avalikustamise üldisi huve ületavate õigustatud majandushuvide kaitsmine, tuleks erandjuhtudel ettevõtja taotlusel kohaldada erinevat andmete koondatuse taset. Komisjonile esitatud andmed tuleks siduda statistikaga sellisel määral, et kõnealused andmed oleksid kasutatavad Euroopa statistika arendamise, koostamise ja levitamise eesmärgil vastavalt komisjoni otsusele 2012/504/EL⁽¹⁾.
- (26) Akrediteeritud tõendajate tehtav kontroll peaks tagama, et seirekavad ja heitearuanded vastavad tegelikkusele ning on kooskõlas käesolevas määruses esitatud nõuetega. Kontrolli lihtsustava olulise elemendina peaksid tõendajad kontrollima andmete usaldusväärsust, võrreldes aruannetes esitatud andmeid laeva jälgimisandmetel ja omadustel põhinevate hinnanguliste andmetega. Selliseid hinnanguid võib koostada komisjon. Erapooletuse tagamiseks peaksid tõendajad olema sõltumatud ja pädevad juriidilised isikud, kelle on akrediteerinud riiklikud akrediteerimisasutused, mis on asutatud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 765/2008⁽²⁾.
- (27) Tõendaja väljastatud nõuetele vastavuse tunnistust tuleks hoida laeva pardal, et tõendada seire-, aruandlus- ja kontrollikohustuste täitmist. Tõendajad peaksid kõnealuste tunnistuste väljastamisest komisjonile teatama.
- (28) Meresõiduohutusega seotud sarnaste ülesannete täitmisel saadud kogemustest lähtuvalt peaks Euroopa Meresõiduohutuse Amet (EMSA) oma volituste raames komisjoni teatavate ülesannete täitmisel toetama.
- (29) Seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemiga seotud kohustuste täitmine tuleks tagada olemasolevate vahenditega, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/16/EÜ⁽³⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/21/EÜ⁽⁴⁾ alusel, ning samuti teabega nõuetele vastavuse tunnistuste väljastamise kohta. Laeva seire- ja aruandluskohustuste täitmist kinnitav tunnistus tuleks lisada direktiivi 2009/16/EÜ IV lisas osutatud tõendite ja dokumentide loendisse.
- (30) Liikmesriigid peaksid püüdma kontrollida nende jurisdiktsiooni all olevaid sadamaid külastavaid laevu, mille kohta ei ole nõuetele vastavuse tunnistust puudutav teatav nõutud teave kättesaadav.
- (31) Käesoleva määruse nõuete täitmata jätmine peaks kaasa tooma karistused. Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad nende karistuste kohta. Kõnealused karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
- (32) Kui laev ei ole seire- ja aruandlusnõudeid täitnud kahe või enama järjestikuse aruandeperioodi jooksul, ja kui järgimist ei suudeta tagada muude täitemeetmetega, on asjakohane näha ette võimalus laev välja saata. Kõnealust meedet tuleks kohaldada selliselt, et täitmatajätmise olukorda oleks võimalik mõistliku aja jooksul parandada.
- (33) Liikmesriikide suhtes, kellel ei ole meresadamaid oma territooriumil ega oma lipu all sõitvaid ja käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvaid laevu või kes on oma riiklikud laevaregistrid sulgenud, võiks teha erandi käesoleva määruse karistusi käsitlevatest sätetest, kuna nende lipu all ei sõida ühtegi kõnealust laeva.

⁽¹⁾ Komisjoni 17. septembri 2012. aasta otsus 2012/504/EL Eurostatit kohta (ELT L 251, 18.9.2012, lk 49).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 765/2008, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93 (ELT L 218, 13.8.2008, lk 30).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/16/EÜ, mis käsitleb sadamariigi kontrolli (ELT L 131, 28.5.2009, lk 57).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/21/EÜ lipuriigi nõuete täitmise kohta (ELT L 131, 28.5.2009, lk 132).

- (34) Liidu seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteem peaks olema ülemaailmse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi rakendamisel eeskujuks. Ülemaailmne seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteem oleks eelistatav, kuna see oleks suurema kohaldamisala tõttu tõhusam. Et hõlbustada meretranspordist pärit kasvuhoonegaaside heitkoguste seire, aruandluse ja kontrolli rahvusvaheliste eeskirjade väljatöötamist IMOs, peaks komisjon jagama IMO ja muude asjaomaste rahvusvaheliste organisatsioonidega korrapäraselt asjakohast teavet käesoleva määruse rakendamise kohta ning IMO-le tuleks esitada asjakohaseid avaldusi. Kui ülemaailmse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi vastuvõtmises jõutakse kokkuleppele, peaks komisjon liidu seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi läbi vaatama, eesmärgiga viia see ülemaailmse seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemiga kooskõlla.
- (35) Asjakohaste rahvusvaheliste eeskirjade, rahvusvaheliste ja Euroopa standardite ning tehnoloogia ja teaduse arengu arvesse võtmiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte laevade CO₂ heitkoguste seire ja aruandluse teatavate tehniliste aspektide läbivaatamise ning kontrollitegevuse eeskirjade ja tõendajate akrediteerimise meetodite täpsustamise kohta. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (36) Selleks et tagada ühetaolised tingimused CO₂ heitkoguste seire ja muu asjakohase teabe standardvormide kasutamiseks, automaatsüsteemide ja elektrooniliste standardvormide kasutamiseks komisjonile ja asjaomaste lipuriikide ametiasutustele CO₂ heitkoguseid ja muud asjakohast teavet sisaldava aruande sidusaks esitamiseks, ning et täpsustada muude kui reisilaevade, ro-ro laevade ja konteinerlaevade kategooriate suhtes kohaldatavaid parameetreid täpsustatavaid tehnilisi eeskirju ja neid parameetreid läbi vaadata, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (37) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt laevade CO₂ heitkoguste seiret, aruandlust ja kontrolli kui esimest sammu kasvuhoonegaaside heitkoguste järkjärgulisel vähendamisel, ei suuda liikmesriigid meretranspordi rahvusvahelise olemuse tõttu piisavalt saavutada, küll aga saab seda selle ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (38) Seire-, aruandlus- ja kontrollisüsteemi kehtestamise eeskirjad peaksid olema kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 95/46/EÜ⁽²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 45/2001⁽³⁾.
- (39) Käesolev määrus peaks jõustuma 1. juulil 2015. aastal, et jätta liikmesriikidele ja asjaomastele sidusrühmadele piisavalt aega määruse tõhusaks kohaldamiseks vajalike meetmete võtmiseks enne esimese aruandeperioodi algust 1. jaanuaril 2018. aastal,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesolevas määruses sätestatakse liikmesriikide jurisdiktsiooni alla kuuluvatesse sadamatesse saabuvatelt, seal viibivatelt või sealt väljuvatelt laevadelt pärit süsinikdioksiidi (CO₂) heitkoguste ja muu asjakohase teabe täpse seire, aruandluse ja kontrolli eeskirjad eesmärgiga edendada meretranspordist pärit CO₂ heitkoguste kulutõhusat vähendamist.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse laevade suhtes, mille kogumahutavus on üle 5 000 seoses CO₂ heitkogustega, mis tekivad nende reisidel viimasena külastatud sadamast liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuulvasse külastatavasse sadamasse ja liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvast külastatavast sadamast järgmisena külastatavasse sadamasse ja nende viibimisel liikmesriigi jurisdiktsiooni all olevates külastatavates sadamates.
2. Käesolevat määrust ei kohaldata sõjalaevade, mereväe abilaevade, kalapiüügi- või -töötlemislaevade, lihtsa ehitusega puidust laevade, mehaanilise jõuajamita laevade ega valitsusasutuste laevade suhtes, mida kasutatakse mittekaubanduslikel eesmärkidel.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „CO₂ heitkogus” – CO₂ eraldumine atmosfääri laevadelt;
- b) „külastatav sadam” – sadam, kus laev peatub kauba lastimiseks või lossimiseks või reisijate pealevõtmiseks või maale laskmiseks; sellest tulenevalt ei ole selleks üksnes kütuse tankimise, varude täiendamise, meeskonna vahetamise, kuivdokki mineku või laeva ja/või selle seadmete remondi eesmärgil tehtavad peatused, abi vajava või ohus oleva laeva peatused sadamas, laevadevaheline reisijate või lasti üleandmine väljaspool sadamaid, ja üksnes ebasoodsate ilmastikutingimuste eest varjumise või vajaliku otsingu- ja päästetegevuse eesmärgil tehtavad peatused sadamas;
- c) „reis” – laeva liikumine, mis algab külastatavast sadamast või lõpeb selle sadamaga ja mille eesmärk on reisijate- või lastivedu kaubanduslikul eesmärgil;
- d) „ettevõtja” – laeva omanik või mõni muu organisatsioon või isik, näiteks juht või laevapereta prahtija, kes on võtnud laevaomanikult üle vastutuse laeva käitamise eest;
- e) „kogumahutavus” – kogumahutavus, mis on arvatud Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) poolt 23. juunil 1969. aastal Londonis vastuvõetud rahvusvahelise laevade mõõtmise konventsiooni I lisas või mõnes järelkonventsioonis kehtestatud mahutavuse mõõtmise eeskirjade kohaselt;
- f) „tõendaja” – kontrolli teostav juriidiline isik, kelle riiklik akrediteerimisasutus on akrediteerinud vastavalt määrusele (EÜ) nr 765/2008 ning käesolevale määrusele;
- g) „kontrollimine” – tõendaja tegevus, millega ta hindab ettevõtja esitatud dokumentide vastavust käesolevast määrusest tulenevatele nõuetele;
- h) „nõuetele vastavuse tunnistus” – tõendaja poolt ettevõtjale antud laevapõhine dokument, mis kinnitab, et kõnealune laev vastas teatava aruandeperioodi jooksul käesoleva määruse nõuetele;
- i) „muu asjakohane teave” – laevade kütusekulu, transporditöö ja energiatõhususega seotud CO₂ heitkoguseid käsitlev teave, mis võimaldab analüüsida heitkoguste suundumusi ja hinnata laevade tulemusnäitajaid;
- j) „heitekoefitsient” – kasvuhoonegaasi keskmine heitemäär võrreldes lähtevoo tegevusandmetega, eeldades täielikku oksüdeerumist põlemisel ja täielikku muundumist kõigi teiste keemiliste reaktsioonide puhul;
- k) „mõõtemääramatus” – parameeter, mis on seoses sellise koguse määramistulemusega, mis iseloomustab teatud kogusele mõistlikult omistatavate väärtuste dispersiooni, kaasa arvatud nii süstemaatiliste kui ka juhuslike tegurite mõju, ja mida väljendatakse protsentides ning mis kajastab keskmise väärtuse ümbruses olevat usaldusvahemikku ja mis hõlmab 95 % saadud väärtustest, kusjuures võetakse arvesse asümmeetrilist väärtuste jaotust;
- l) „konservatiivne” – kindlaks määratud valik eeldusi, mille ülesanne on vältida aastaheite alahindamist või läbitud vahemaa või veetud kaubakoguse ülehindamist;
- m) „aruandeperiood” – üks kalendriaasta, mille jooksul tuleb CO₂ heitkoguseid jälgida ja koostada nende kohta aruanne. Kahel erineval kalendriaastal algava ja lõppeva reisi korral arvestatakse järelevalve- ja aruandlusandmed esimese asjaomase kalendriaasta alla;

- n) „kai ääres seisev laev” – laev, mis on kindlalt kinnitatud või ankrus liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluv asamas lasti pealevõtmiseks või mahalaadimiseks või reisijate majutamiseks, sh ajal, mil laeva ei lastita;
- o) „jääklass” – laevale lipuriigi pädeva asutuse või selle riigi tunnustatud organisatsiooni poolt antud tähis, mis näitab, et laev on projekteeritud navigeerimiseks merejää tingimustes.

II PEATÜKK

SEIRE JA ARUANDLUS

1. JAGU

Seire ja aruandluse põhimõtted ja meetodid

Artikkel 4

Seire ja aruandluse ühispõhimõtted

1. Kooskõlas artiklitega 8–12 koguvad ettevõtjad kõigi neile kuuluvate laevade kohta aruandeperioodi jooksul asjakohaseid näitajaid ning esitavad sellekohase aruande. Ettevõtjad viivad kõnealuse seire ja aruandluse läbi kõikides liikmesriigi jurisdiktsiooni all olevates sadamates ning liikmesriigi jurisdiktsiooni all olevas sadamas lõppenud või sealt alanud kõikide reiside kohta.
2. Seire ja aruandlus peavad olema täielikud ning hõlmama kütuste põletamise tagajärjel nii laeva merel kui ka kai ääres viibimise ajal tekkinud CO₂ heitkoguseid. Ettevõtjad rakendavad sobivaid meetmeid, et vältida andmelünkade tekkimist aruandeperioodil.
3. Seire ja aruandlus peavad olema järjepidevad ja ajas võrreldavad. Selleks kasutavad ettevõtjad samu seiremeetodeid ja andmekogumeid, mille muudatused on tõendaja poolt hinnatud.
4. Ettevõtjad koguvad, säilitavad, koostavad, analüüsivad ja dokumenteerivad seireandmeid, sealhulgas kasutatud eeldusi, võrdlusandmeid, heitekoefitsiente ja tegevusandmeid, läbipaistval viisil, mis võimaldab tõendajal CO₂ heitkoguste leidmiseks kasutatud menetlust korrata.
5. Ettevõtjad tagavad, et CO₂ heitkoguste määramisel ei esine süstemaatilist või teadlikku ebatäpsust. Ebatäpsuste põhjused tuleb kindlaks teha ja kõrvaldada.
6. Ettevõtjad tagavad mõistlikkuse piires seire- ja aruandekohustuse alla kuuluvate CO₂ heiteandmete tervikluse.
7. Ettevõtjad püüavad edaspidises seires ja aruandluses arvestada artikli 13 lõike 3 või 4 kohaselt koostatud kontrollia-ruannetes sisalduvaid soovitusi.

Artikkel 5

CO₂ heitkoguste seiremeetodid ja muu asjakohane teave

1. Artikli 4 lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamisel teevad ettevõtjad kõigi neile kuuluvate laevade kohta kindlaks CO₂ heitkogused vastavalt ühele I lisas esitatud meetodile ning koguvad muud asjakohast teavet vastavalt II lisas sätestatud või selle alusel vastu võetud eeskirjadele.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 23 vastu delegeeritud õigusakte, et muuta I lisas esitatud meetodeid ja II lisas sätestatud eeskirju, et võtta arvesse asjakohaseid rahvusvahelisi eeskirju ning rahvusvahelisi ja Euroopa standardeid. Komisjonil on samuti õigus võtta kooskõlas artikliga 23 vastu delegeeritud õigusakte I ja II lisa muutmiseks, et täpsustada nendes sätestatud seiremeetodite elemente, võttes arvesse tehnoloogia ja teaduse arengut.

2. JAGU

Seirekava

Artikkel 6

Seirekava sisu ja esitamine

1. Ettevõtjad esitavad 31. augustiks 2017 tõendajatele seirekava kõigi neile kuuluvate laevade kohta, milles on märgitud CO₂ heitkoguste ja muude asjakohaste andmete seireks ja aruandluseks valitud meetod.

2. Olenemata lõikest 1 esitab ettevõtja laevade kohta, mis kuuluvad käesoleva määruse kohaldamisalasse esimest korda pärast 31. augustit 2017, tõendajale seirekava ilma liigse viivituse ja mitte hiljem kui kaks kuud pärast seda, kui iga laev on külastanud esimest liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvat sadamat.

3. Seirekava koosneb asjaomasel laeval kasutatavat seiremeetodit kajastavast täielikust ja läbipaistvast dokumentatsioonist ning sisaldab vähemalt järgmisi üksikasju:

- a) laeva identifitseerimisandmed ja liik, sealhulgas selle nimi, identifitseerimisnumber IMO juures, registreerimis- või kodusadam ning laevaomaniku nimi;
- b) ettevõtja nimi ning kontaktisiku aadress, telefon ja e-posti aadress;
- c) laeva pardal olevate järgmiste CO₂ heiteallikate kirjeldus: peajõuseade, abijõuseade, gaasiturbiin, katlad ja inertgaasi generaator, ning kasutatud kütuseliigid;
- d) aruandeperioodil CO₂ heiteallikate loendi uuendamisega seonduvate menetluste, süsteemide ja vastutusosalade kirjeldus;
- e) reise loendi täielikkuse seireks kasutatud menetluste kirjeldus;
- f) laeva kütusekulu jälgimiseks kasutatud menetluste kirjeldus, sealhulgas:
 - i) I lisas sätestatud meetodite seast valitud meetod iga CO₂ heiteallika kütusekulu arvutamiseks, sealhulgas vajaduse korral kasutatud mõõteseadmete kirjeldus;
 - ii) pardale võetud ja paakides oleva kütuse koguse mõõtmiseks kasutatud menetlused, kasutatud mõõteseadmete kirjeldus ning vajaduse korral meetodid mõõtmisega seotud teabe registreerimiseks, otsimiseks, edastamiseks ja säilitamiseks;
 - iii) tiheduse määramiseks valitud meetod (kui see on kohaldatav);
 - iv) menetlus, millega tagatakse, et kütusemõõtmiste summaarne mõõtemääramatus on kooskõlas käesoleva määruse nõuetega, viidates võimaluse korral riikide seadustele, kliendilepingute sätetele või kütusetarnijate täpsusstandarditele;
- g) iga kütuseliigi puhul kasutatav heitekoefitsient või alternatiivkütuste puhul kasutatavad heitekoefitsiendi määramise meetodid, sealhulgas proovivõtu- ja analüüsimeetodid ja kasutatavad laborid ja, kui laborid on akrediteeritud, kõnealuste laborite akrediteering vastavalt standardile ISO 17025;
- h) iga reisi tegevusandmete määramiseks kasutatavate menetluste kirjeldus, sealhulgas:
 - i) läbitud vahemaa määramiseks ja registreerimiseks kasutatud meetodid, vastutusosalad ja andmeallikad;
 - ii) veetud lasti või reisijate arvu määramiseks ja registreerimiseks kasutatud meetodid, vastutusosalad, valemid ja andmeallikad;
 - iii) lähte- ja sihtsadama vahel merel veedetud aja määramiseks ja registreerimiseks kasutatud meetodid, vastutusosalad, valemid ja andmeallikad;
- i) andmelünkade täitmiseks kasutatavate asendusandmete määramise meetodi kirjeldus;
- j) läbivaatusdokument, milles jäädvustatakse kõik läbivaatuse üksikasjad.

4. Seirekava võib sisaldada ka teavet laeva jääklassi kohta ja/või jääoludes navigeerimise korral läbitud vahemaa ja aja määramiseks ja registreerimiseks kasutatud meetodite, vastutusosalade, valemite ja andmeallikate kohta.

5. Ettevõtjad kasutavad standardseid seirekavavorme. Kõnealused vormid, sealhulgas tehnilised eeskirjad nende ühetaoliseks kohaldamiseks, määratakse kindlaks komisjoni poolt rakendusaktidega. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 24 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 7

Seirekava muutmine

1. Ettevõtjad kontrollivad regulaarselt, ja vähemalt kord aastas, kas laeva seirekava vastab laeva liigi ja talitluse eripäradele ning kas seiremeetodit on võimalik täiustada.

2. Ettevõtja muudab seirekava järgnevatel juhtudel:
 - a) ettevõtja vahetumine;
 - b) seirekava veel hõlmamata uute CO₂ heiteallikate või uut liiki kütuste kasutamise tõttu tekkivad uued heitkogused;
 - c) andmete kättesaadavuse muutumine uut tüüpi mõõteseadmete, uute proovivõtu- või analüüsimeetodite tõttu või muudel põhjustel, mis võib mõjutada täpsust CO₂ heitkoguste määramisel;
 - d) kasutatud seiremeetodiga saadud andmed osutuvad valeks;
 - e) tehakse kindlaks, et seirekava mõni osa ei vasta käesoleva määruse nõuetele ning ettevõtja peab kava läbi vaatama kooskõlas artikli 13 lõikega 1.
3. Ettevõtjad teatavad tõendajatele liigse viivitusega kõigist seirekava muutmise ettepanekutest.
4. Tõendaja hindab artikli 13 lõike 1 kohaselt seirekava muutmist käesoleva artikli lõike 2 punktide b, c ja d alusel. Pärast hindamist teatab tõendaja ettevõtjale, kas kõnealused muudatused vastavad nõuetele.

3. JAGU

CO₂ heitkoguste ja muu olulise teabe seire

Artikkel 8

Tegevuse seire aruandeperioodil

Alates 1. jaanuarist 2018 mõõdavad ettevõtjad vastavalt artikli 13 lõikele 1 hinnatud seirekava alusel iga laeva CO₂ heitkoguseid üksikreiside ja aasta lõikes, kasutades I lisa B osas sätestatud CO₂ heitkoguste kindlaksmääramise meetodite hulgast valitud sobivat meetodit ning arvutades heitkogused vastavalt I lisa A osale.

Artikkel 9

Seire üksikreiside lõikes

1. Ettevõtjad koguvad artikli 13 lõike 1 kohaselt hinnatud seirekava alusel iga liikmesriigi jurisdiktsiooni all olevasse sadamasse saabuva või sealt väljuva laeva ja sellesse sadamasse saabuva või sealt väljuva iga reisi kohta vastavalt I lisa A osale ja II lisa A osale järgmisi näitajaid:
 - a) lähtesadam ja sihtsadam koos väljumise ja saabumise kuupäeva ja kellaajaga;
 - b) iga liiki kütuse summaarne tarbitud kogus ja heitekoefitsient;
 - c) CO₂ heitkogus;
 - d) läbitud vahemaa;
 - e) merel viibitud aeg;
 - f) veetud last;
 - g) transporditöö maht.

Kui see on kohaldatav, võivad ettevõtjad samuti koguda teavet laeva jääklassi ja jääs navigeerimise kohta.

2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 ja ilma et see piiraks artikli 10 kohaldamist, on ettevõtja vabastatud kohustusest koguda käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teavet konkreetse laeva iga reisi kohta, kui:
 - a) kõik aruandeperioodi jooksul toimunud laeva reisirid algasid liikmesriigi jurisdiktsiooni all olevast sadamast või lõppesid seal ja
 - b) laev teeb aruandeperioodi jooksul sõiduplaani kohaselt üle 300 reisi.

*Artikkel 10***Seire aasta lõikes**

Ettevõtjad koguvad artikli 13 lõike 1 kohaselt hinnatud seirekava alusel iga laeva ning iga kalendriaasta kohta vastavalt I lisa A osale ja II lisa B osale järgmisi näitajaid:

- a) iga liiki kütuse summaarne tarbitud kogus ja heitekoefitsient;
- b) käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluv summaarne CO₂ heitkogus;
- c) liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvate sadamate vahel toimunud kõigi reiside summaarne CO₂ heitkogus;
- d) liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvatest sadamatest alanud kõigi reiside summaarne CO₂ heitkogus;
- e) liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvates sadamates lõppenud kõigi reiside summaarne CO₂ heitkogus;
- f) liikmesriikide jurisdiktsiooni alla kuuluvates sadamates kai ääres viibimisel tekkinud CO₂ heitkogus;
- g) läbitud vahemaa kokku;
- h) merel viibitud aeg kokku;
- i) transporditöö maht kokku;
- j) keskmine energiatõhusus.

Kui see on kohaldatav, võivad ettevõtjad samuti koguda teavet laeva jääklassi ja jääs navigeerimise kohta.

Ettevõtjad võivad koguda ka tarbitud kütuse ja CO₂ heitkogustega seotud teavet, mis erineb seirekavas kindlaks määratud muude kriteeriumite alusel.

*4. JAGU***Aruandlus***Artikkel 11***Heitearuande sisu**

1. Alates 2019. aastast esitavad ettevõtjad iga aasta 30. aprilliks komisjonile ja asjaomase lipuriigi ametiasutustele aruande kõigi nende vastutusel olevate laevade kogu aruandeperioodi CO₂ heitkoguste ja muu asjakohase teabe kohta; tõendaja peab olema aruannet kontrollinud ja selle rahuldavaks tunnistanud vastavalt artiklile 13.
2. Ettevõtja vahetumise korral peab uus ettevõtja tagama, et kõik tema vastutusel olevad laevad vastavad käesoleva määruse nõuetele kogu selle aruandeperioodi vältel, mille ajal vastutus asjaomase laeva eest temale üle läheb.
3. Ettevõtjad esitavad heitearuandes järgmise teabe:
 - a) laeva ja ettevõtja identifitseerimisandmed, sealhulgas:
 - i) laeva nimi;
 - ii) IMO identifitseerimisnumber;
 - iii) registreerimis- või kodusadam;
 - iv) laeva jääklass, kui see sisaldub seirekavas;
 - v) laeva tehniline tõhusus (energiatõhususe indeks (EEDI) või vajaduse korral näitaja hinnanguline väärtus (EIV) vastavalt IMO resolutsioonile MEPC.215 (63));
 - vi) laevaomaniku nimi;
 - vii) laevaomaniku aadress ja peamine tegevuskoht;

- viii) ettevõtja nimi (kui ei ole laevaomanik);
 - ix) ettevõtja aadress (kui ei ole laevaomanik) ja peamine tegevuskoht;
 - x) kontaktisiku aadress, telefon ja e-posti aadress;
- b) heitearuannet hinnanud tõendaja identifitseerimisandmed;
- c) teave kasutatud seiremeetodi ja sellega seotud mõõtemääramatuse kohta;
- d) artikli 10 kohaselt kogutud aastased seirenäitajad.

Artikkel 12

Heitearuande vorm

1. Heitearuanne esitatakse automaatsüsteemide ja andmevahetusvormingute, sealhulgas elektrooniliste vormide abil.
2. Komisjon kehtestab rakendusaktidega andmevahetusvormingute, sealhulgas elektrooniliste vormide koostamise tehnilised eeskirjad. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 24 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

III PEATÜKK

KONTROLL JA AKREDITEERIMINE

Artikkel 13

Kontrollitegevuse ulatus ja kontrolliaruanne

1. Tõendaja hindab seirekava vastavust artiklites 6 ja 7 sätestatud nõuetele. Kui tõendaja hinnangus tuvastatakse mittevastavusi kõnealustele nõuetele, vaatab asjaomane ettevõtja seirekava vastavalt läbi ja esitab läbivaadatud kava tõendajale lõplikuks hindamiseks enne aruandeperioodi algust. Ettevõtja lepib tõendajaga kokku vajaliku aja kõnealuste muudatuste tegemiseks. Kõnealune aeg ei ole mitte mingil juhul hilisem aruandeperioodi algusest.
 2. Tõendaja hindab heitearuande vastavust artiklites 8–12 ning I ja II lisas sätestatud nõuetele.
- Elkõige hindab tõendaja, kas CO₂ heitearuandes esitatud heitkogused ja muu asjakohane teave on kindlaks määratud vastavalt artiklitele 8, 9 ja 10 ning seirekavale.
3. Kui tõendaja järeldab kontrollihinnangus piisava kindlusega, et heitearuanne ei sisalda olulist väärkajastamist, väljastab tõendaja kontrolliaruande, milles tõendatakse heitearuanne rahuldavaks. Kontrolliaruandes kirjeldatakse kõiki tõendaja tehtud tööga seotud üksikasju.
 4. Kui kontrollihinnangus järeldatakse, et heitearuanne sisaldab väärkajastamist või käesoleva määruse nõuetele mittevastavusi, teavitab tõendaja aegsasti ettevõtjat oma tähelepanekutest. Sellisel juhul kõrvaldab ettevõtja kõik väärkajastamised või mittevastavused, et võimaldada kontrolli lõpetamist õigel ajal, ning esitab tõendajale läbivaadatud heitearuande ja muu teabe, mis oli vajalik kõigi tuvastatud mittevastavuste kõrvaldamiseks. Tõendaja märgib oma kontrolliaruandes, kas ettevõtja on kontrollihinnangus tuvastatud väärkajastamised või mittevastavused kõrvaldanud. Kui tuvastatud väärkajastamised või mittevastavused ei ole kõrvaldatud ning need eraldi või kombineeritult viivad oluliste väärkajastamisteni, väljastab tõendaja kontrolliaruande, milles teatakse, et heitearuanne ei vasta käesolevale määrusele.

Artikkel 14

Tõendajate üldised kohustused ja tööpõhimõtted

1. Tõendaja on ettevõtjast või laevaoperaatorist sõltumatu ning teeb käesoleva määruse kohaselt nõutavaid toiminguid avalikust huvist lähtudes. Seetõttu ei tohi tõendaja ega sama juriidilise isiku ükski muu allüksus olla ettevõtja ega laevaoperaator, laevandusettevõtte omanik ega nende omandis ning tõendajal ei tohi olla ettevõtjaga suhteid, mis võivad mõjutada tema sõltumatust ja erapooletust.

2. Heitearuande ning ettevõtja kasutatud seiremeetodite kontrollimisel hindab tõendaja seiresüsteemide ja esitatud andmete ning CO₂ heitkogustega seotud teabe kindlust, usaldusväärsust ja täpsust, pöörates eelkõige tähelepanu järgmisele:

- a) kütusekulu omistamine reisidele;
- b) esitatud kütusekulu andmed ning sellega seotud mõõtmised ja arvutused;
- c) heitekoefitsientide valik ja kasutamine;
- d) summaarse CO₂ heitkoguse määramiseks kasutatud arvutused;
- e) energiatõhususe määramiseks kasutatud arvutused.

3. Tõendaja võtab artikli 12 kohaselt esitatud heitearuanded kontrollimisele üksnes juhul, kui usaldusväärsete andmete ja teabe põhjal on võimalik CO₂ heitkogused piisava kindlusega kindlaks määrata ning täidetud on järgmised nõuded:

- a) esitatud andmed on kooskõlas laeva jälgimisandmetel ja omadustel (näiteks paigaldatud jõuseadme võimsus) põhinevate hinnanguliste andmetega;
- b) esitatud andmed ei sisalda vasturääkivusi, eriti kui aastas igale laevale ostetud kütuse kogust võrreldakse reisidel kulunud summaarse kütusekogusega;
- c) andmed on kogutud vastavalt kohaldatavatele eeskirjadele ning
- d) asjaomased laevadokumendid on täielikud ja järjepidevad.

Artikkel 15

Kontrollimenetlused

1. Tõendaja teeb kindlaks seire ja aruandlusega seotud võimalikud riskid, võrreldes aruandes esitatud CO₂ heitkoguseid laeva jälgimisandmetel ja omadustel, näiteks paigaldatud jõuseadme võimsusel, põhinevate hinnanguliste andmetega. Oluliste kõrvalekallete leidmise korral teeb tõendaja täiendavaid analüüse.

2. Tõendaja teeb kindlaks arvutusetappidega seotud võimalikud riskid, vaadates läbi kõik kasutatud andmeallikad ja meetodid.

3. Tõendaja võtab arvesse kõiki tõhusaid riskikontrollimeetodeid, mida ettevõtja on rakendanud kasutatud seiremeetodite täpsusega seotud mõõtemääramatuse vähendamiseks.

4. Ettevõtja annab tõendajale lisateavet, mis võimaldab viimasel kontrolli teostada. Tõendaja võib kontrolli käigus teha kohapealseid kontrollkäike, et teha kindlaks esitatud andmete ja teabe usaldusväärsus.

5. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 23 vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada käesolevas määruses osutatud kontrollitegevuse eeskirju. Nende õigusaktide vastuvõtmisel võtab komisjon arvesse III lisa A osas sätestatud elemente. Nimetatud delegeeritud õigusaktides täpsustatud eeskirjad põhinevad artiklis 14 sätestatud kontrollipõhimõtetel ning asjaomastel rahvusvaheliselt heaks kiidetud standarditel.

Artikkel 16

Tõendajate akrediteerimine

1. Tõendajatele, kes hindavad seirekavasid ja heitearuandeid ning väljastavad käesolevas määruses osutatud kontrolliaruandeid ja nõuetele vastavuse dokumente, annavad käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluva tegevuse jaoks akrediteeringu riiklik akrediteerimisasutus vastavalt määrusele (EÜ) nr 765/2008.

2. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud erisätteid tõendajate akrediteerimise kohta, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 765/2008 asjaomaseid sätteid.

3. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 23 vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada tõendajate akrediteerimise meetodeid. Nende õigusaktide vastuvõtmisel võtab komisjon arvesse III lisa B osas sätestatud elemente. Nimetatud delegeeritud õigusaktides täpsustatud meetodid põhinevad artiklis 14 sätestatud kontrollipõhimõtetel ning asjaomastel rahvusvaheliselt heaks kiidetud standarditel.

IV PEATÜKK

NÕUETELE VASTAVUS JA TEABE AVALDAMINE

Artikkel 17

Nõuetele vastavuse tunnistus

1. Kui heitearuanne vastab artiklite 11–15 ning I ja II lisa nõuetele, väljastab tõendaja kontrolliaruande põhjal asjaomase laeva kohta nõuetele vastavuse tunnistuse.
2. Nõuetele vastavuse tunnistus sisaldab järgmisi andmeid:
 - a) laeva identifitseerimisandmed (nimi, IMO identifitseerimisnumber ja registreerimis- või kodusadam);
 - b) laevaomaniku nimi, aadress ning peamine tegevuskoht;
 - c) tõendaja identifitseerimisandmed;
 - d) tunnistuse väljastamise kuupäev, selle kehtivusaeg ja käsitletud aruandeperiood.
3. Nõuetele vastavuse tunnistused kehtivad 18 kuu jooksul alates aruandeperioodi lõpust.
4. Tõendaja teatab komisjonile ja lipuriigi ametiasutusele viivitamatult nõuetele vastavuse tunnistuse väljastamisest. Tõendaja edastab automaatsüsteemide ning andmevahetusvormingute, sealhulgas elektrooniliste vormide abil lõikes 2 osutatud andmed.
5. Komisjon kehtestab rakendusaktidega andmevahetusvormingute, sealhulgas elektrooniliste vormide koostamise tehnilised eeskirjad. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 24 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 18

Kohustus hoida pardal kehtivat nõuetele vastavuse tunnistust

Alates aruandeperioodile järgneva aasta 30. juunist peab liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvasse sadamasse saabuvate, seal viibivate või sealt väljuvate, kõnealusel aruandeperioodil reise teinud laevade pardal olema kehtiv nõuetele vastavuse tunnistus.

Artikkel 19

Seire- ja aruandlusnõuete täitmine ja kontrollid

1. Artikli 21 lõike 1 kohaselt avaldatud teabe põhjal võtab iga liikmesriik kõik vajalikud meetmed tagamaks, et tema lipu all sõitvad laevad täidavad artiklites 8–12 sätestatud seire- ja aruandlusnõudeid. Liikmesriigid peavad asjaolu, et kooskõlas artikli 17 lõikega 4 on asjaomasele laevale väljastatud nõuetele vastavuse tunnistus, tõendiks sellistele nõuetele vastavuse kohta.
2. Iga liikmesriik tagab, et tema jurisdiktsiooni all olevas sadamas viibiva laeva mis tahes kontrollimine vastavalt direktiivile 2009/16/EÜ hõlmab kehtiva nõuetele vastavuse tunnistuse olemasolu kontrolli laeva pardal.
3. Kõigi selliste laevade suhtes, mille kohta ei ole artikli 21 lõike 2 punktides i ja j osutatud teave kättesaadav liikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvasse sadamasse sisenemisel, võib asjaomane liikmesriik kontrollida kehtiva nõuetele vastavuse tunnistuse olemasolu laeva pardal.

Artikkel 20

Karistused, teabevahetus ja väljasaatmiskorraldus

1. Liikmesriigid kehtestavad artiklites 8–12 sätestatud seire- ja aruandluskohustuste täitmata jätmise korral kohaldatava karistuste süsteemi ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada kõnealuste karistuste kohaldamine. Kehtestatud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid edastavad kõnealused sätted komisjonile 1. juuliks 2017 ning teavitavad komisjoni viivitamatult nende edasisest muutmisest.

2. Liikmesriigid korraldavad seire- ja aruandluskohustuste täitmise tagamise või vajaduse korral karistusmenetluse eest vastutavate riiklike ametiasutuste vahel tõhusa teabevahetuse ja koostöö. Liikmesriigi karistusmenetlusest konkreetse laeva vastu teatatakse komisjonile, Euroopa Meresõiduohutuse Ametile (EMSA), teistele liikmesriikidele ja asjaomasele lipuriigile.
3. Laevade puhul, mis ei ole täitnud seire- ja aruandlusnõudeid kahe või enama järjestikuse aruandeperioodi jooksul, ja kui nõuete täitmist ei suudeta tagada muude täitemeetmetega, võib sisenemise sadama liikmesriigi pädev asutus väljastada väljasaatmiskorralduse, millest teatatakse komisjonile, EMSA-le, teistele liikmesriikidele ja asjaomasele lipuriigile. Kõnealuse väljasaatmiskorralduse väljastamise järel ei luba ükski liikmesriik asjaomast laeva oma sadamatesse enne, kui ettevõtja on täitnud oma seire- ja aruandluskohustused vastavalt artiklitele 11 ja 18. Kõnealuste kohustuste täitmist kinnitab väljasaatmiskorralduse väljastanud pädevale riiklikule asutusele kehtiva nõuetele vastavuse tunnistuse esitamine. Käesolev lõige ei piira merehädas olevate laevade suhtes rakendatavate rahvusvaheliste merenduseeskirjade kohaldamist.
4. Laeva omanikul või operaatoril või tema esindajal liikmesriigis on seoses väljasaatmiskorraldusega õigus tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus, ning teda teavitab sellest sisenemise sadama liikmesriigi pädevasutus. Selleks sätestavad liikmesriigid asjakohase korra ja tagavad selle toimimise.
5. Liikmesriik, millel ei ole meresadamaid oma territooriumil ja mis on oma riikliku laevaregistri sulgenud või millel ei ole oma lipu all sõitvaid ja käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvaid laevu ning kui tema lipu all ei sõida ühtegi sellist laeva, võib teha erandi käesoleva artikli sätetest. Liikmesriik, mis kavatseb kõnealust erandit kasutada, teatab sellest komisjonile hiljemalt 1. juulil 2015. Komisjonile teatatakse ka hilisematest muudatustest.

Artikkel 21

Teabe avaldamine ja komisjoni aruanne

1. Komisjon teeb iga aasta 30. juuniks avalikkusele kättesaadavaks artikli 11 kohaselt aruannetes esitatud teabe CO₂ heitkoguste kohta ning käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud teabe.
2. Komisjoni poolt avalikkusele kättesaadavaks tehtav teave hõlmab järgmist:
 - a) laeva identifitseerimisandmed (nimi, IMO identifitseerimisnumber ja registreerimis- või kodusadam);
 - b) laeva tehnilise tõhususe indeks (EEDI või vajaduse korral EIV);
 - c) aastane CO₂ heitkogus;
 - d) reise jooksul tekkinud summaarne aastane kütusekulu;
 - e) reise jooksul tekkinud keskmine aastane kütusekulu ja CO₂ heitkogus läbitud vahemaa kohta;
 - f) reise jooksul tekkinud keskmine aastane kütusekulu ja CO₂ heitkogus läbitud vahemaa ja veetud lasti kohta;
 - g) reise raames aasta jooksul merel veedetud summaarne aeg;
 - h) kasutatud seiremeetod;
 - i) nõuetele vastavuse tunnistuse väljastamise ja aegumise kuupäev;
 - j) heitearuannet hinnanud tõendaja identifitseerimisandmed;
 - k) muu artikli 10 kohaselt vabatahtlikult kogutud ja esitatud teave.
3. Kui lõike 2 kohaste, CO₂ heitkogusega mitteseotud koondandmete kategooria avaldamine kahjustaks erakorraliselt eriliste asjaolude tõttu õigustatud majandushuvidena kaitset väärivaid kaubanduslikke huve, mille puhul puudub ülekaalukas üldsuse huvi teabe avaldamise suhtes vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1367/2006, ⁽¹⁾ rakendatakse ettevõtja taotlusel asjaomaste konkreetsete andmete erinevat koondamise taset, et kaitsta nimetatud huvisid. Kui andmete erineva koondamise taseme rakendamine ei ole võimalik, siis komisjon ei tee andmeid avalikkusele kättesaadavaks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnanäasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT L 264, 25.9.2006, lk 13).

4. Komisjon avaldab iga-aastase aruande meretranspordist pärit CO₂ heitkoguse ja muu asjakohase teabe kohta, sealhulgas selgitustega koondtulemused, mille eesmärk on teavitada üldsust ja võimaldada hinnata meretranspordi CO₂ heitkoguseid ja energiatõhusust laevade suuruse ja tüübi, tegevuse või mis tahes muu asjakohaseks peetava kategooria suhtes.
5. Komisjon hindab iga kahe aasta tagant meretranspordi sektori üldmõju ülemaailmsele kliimale, tuginedes sealhulgas muudele kui CO₂ heitkogustele ja mõjule.
6. Oma volituste raames aitab EMSA komisjoni käesoleva artikli ja käesoleva määruse artiklite 12 ja 17 nõuete täitmiseks tehtavas töös vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1406/2002 ⁽¹⁾.

V PEATÜKK

RAHVUSVAHELINE KOOSTÖÖ

Artikkel 22

Rahvusvaheline koostöö

1. Komisjon teavitab Rahvusvahelist Mereorganisatsiooni ja muid asjaomased rahvusvahelisi organisatsioone korrapäraselt käesoleva määruse rakendamisest, ilma et see mõjutaks aluslepingutes sätestatud pädevusjaotust või otsustamismenetlust.
2. Komisjon ja, kui see on asjakohane, liikmesriigid vahetavad kolmandate riikidega tehnilist teavet, eriti seiremeetodite arendamise, aruandluse korraldamise ja heitearuannete kontrollimisega seotud teavet.
3. Kui saavutatakse rahvusvaheline kokkulepe kasvuhoonegaaside heitkoguste seire, aruandluse ja kontrolli ülemaailmse süsteemi suhtes või kokkulepe võtta ülemaailmseid meetmeid meretranspordist pärit kasvuhoonegaaside heite vähendamiseks, vaatab komisjon käesoleva määruse läbi ning teeb vajaduse korral ettepanekud selle muutmiseks, et tagada kooskõla asjaomase rahvusvahelise kokkuleppega.

VI PEATÜKK

DELEGEERITUD VOLITUSED JA RAKENDAMISVOLITUSED NING LÕPPSÄTTED

Artikkel 23

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel. On eriti oluline, et enne nende delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist järgiks komisjon oma tavapärasel praktikal ja viiks läbi konsultatsioonid ekspertidega, sealhulgas liikmesriikide ekspertidega.
2. Artikli 5 lõikes 2, artikli 15 lõikes 5 ja artikli 16 lõikes 3 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 1. juulist 2015. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 5 lõikes 2, artikli 15 lõikes 5 ja artikli 16 lõikes 3 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1406/2002, millega luuakse Euroopa Meresõiduohutuse Amet (EÜT L 208, 5.8.2002, lk 1).

5. Artikli 5 lõike 2, artikli 15 lõike 5 ja artikli 16 lõike 3 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 24

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 525/2013 ⁽¹⁾ artikli 26 alusel. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5. Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

Artikkel 25

Direktiivi 2009/16/EÜ muutmine

Direktiivi 2009/16/EÜ IV lisas esitatud loetelusse lisatakse järgmine punkt:

- „50. Nõutele vastavuse tunnistus, mis on välja antud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrusega (EL) 2015/757, milles käsitletakse meretranspordist pärit süsinikdioksiidi heitkoguste seiret, aruandlust ja kontrolli ning millega muudetakse direktiivi 2009/16/EÜ ^(*).

^(*) ELT L 123, 19.5.2015, lk 55”.

Artikkel 26

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub 1. juulil 2015.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 29. aprill 2015

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrus (EL) nr 525/2013 kasvuhoonegaaside heite seire- ja aruandlusmehhanismi ning kliimamuutusi käsitleva muu olulise siseriikliku ja liidu teabe esitamise kohta ning otsuse nr 280/2004/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 165, 18.6.2013, lk 13).

I LISA

CO₂ heitkoguste seiremeetodid**A. CO₂ HEITKOGUSTE ARVUTAMINE (ARTIKKEL 9)**

Ettevõtjad kasutavad CO₂ heitkoguste arvutamiseks järgmist valemit:

kütusekulu × heitekoefitsient

Kütusekulu sisaldab peajõuseadmes, abijõuseadmes, gaasiturbiinides, kateldes ja inertgaasi generaatorites kasutatud kütuse kogust.

Sadamates kai ääres viibimisel tekkinud kütusekulu arvutatakse eraldi.

Põhimõtteliselt kasutatakse kütuste heitekoefitsientide standardväärtusi, välja arvatud juhul, kui ettevõtja otsustab kasutada kütusemahuti saatelehtedele märgitud kütuse kvaliteedi andmeid, millega tõendatakse vastavust väavli heitkoguste suhtes kohaldatavatele nõuetele.

Kõnealuste heitekoefitsientide standardväärtuste alus on valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) uusimad väärtused. Kõnealused väärtused on esitatud komisjoni määruse (EL) nr 601/2012 (¹) VI lisas.

Biokütuste ja alternatiivsete mittefossiilsete kütuste suhtes kohaldatakse neile sobivaid heitekoefitsiente.

B. CO₂ HEITKOGUSTE KINDLAKSMÄÄRAMISE MEETODID

Ettevõtja määrab seirekavas kindlaks, millist seiremeetodit kasutatakse iga tema vastutusel oleva laeva puhul kütusekulu arvutamiseks, ning tagab pärast meetodi valiku tegemist asjaomase meetodi järjepideva kohaldamise.

Kasutada tuleb iga reisi tegelikku kütusekulu, mis arvutatakse ühe järgmise meetodi abil:

- a) kütusemahuti saatelehed ja kütusepaakide regulaarne inventuur;
- b) punkri kütusepaagi seire pardal;
- c) asjaomaste põlemisprotsesside voolumõõduri;
- d) CO₂ heitkoguste otsene mõõtmine.

Nimetatud meetodite mis tahes kombinatsiooni võib pärast tõendaja poolt hindamist kasutada juhul, kui sellega suurendatakse mõõtmise üldist täpsust.

1. Meetod A: kütusemahuti saatelehed ja kütusepaakide regulaarne inventuur

See meetod põhineb kütusemahuti saatelehele märgitud kütuse kogusel ja liigil ning seda täiendavad paaginäitude põhjal tehtavad kütusepaakide regulaarsed inventuurid. Perioodi jooksul kulunud kütuse arvutamiseks liidetakse perioodi alguses paakides olnud kütuse kogusele perioodi jooksul tangitud kütus ning lahutatakse perioodi lõpus paakides olev kütusekogus ja vahepeal välja pumbatud kütus.

Üks periood tähendab kahe sadamakülastuse vahelist aega või sadamas viibimise aega. Perioodi jooksul kasutatud kütuse kohta tuleb märkida kütuse liik ja väävlisisaldus.

Kõnealust meetodit ei ole lubatud kasutada juhul, kui laeva pardal ei ole kütusemahuti saatelehti, ning eriti juhul, kui laeva lasti kasutatakse ka kütusena, näiteks veeldatud maagaasi aurustamise korral.

Vastavalt rahvusvahelise laevade põhjustatava merereostuse vältimise konventsiooni (MARPOL) VI lisale on kütusemahuti saatelehti kohustuslik säilitada pardal kolme aasta jooksul alates punkrikütuse tarnimisest ning need peavad olema nõudmisel kohe esitatavad. Kütusepaakide regulaarne inventuur viiakse läbi paaginäitude põhjal. Selleks kasutatakse iga kütusepaagi kohta peetavaid tabeleid, kuhu märgitakse näidu võtmise ajal paagis oleva kütuse kogus. Seirekavas tuleb täpsustada ka kütusemahuti saatelehtedega seotud mõõtemääramatus. Kütusepaagi näitude võtmiseks kasutatakse sobivaid meetodeid, näiteks automaatsüsteeme, peilimist ja loodmõõdulinte. Seirekavas tuleb esitada paagi peilimiseks kasutatav meetod ja sellega seotud mõõtemääramatus.

(¹) Komisjoni 21. juuni 2012. aasta määrus (EL) nr 601/2012 Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ kohase kasvuhoo- negaaside heite seire ja aruandluse kohta (ELT L 181, 12.7.2012, lk 30).

Kui pardale võetud või paakidesse jäänud kütuse koguse määramiseks kasutatakse liitrites väljendatud mahuühikuid, peab ettevõtja teisendama need massiühikuteks, kasutades tegeliku tiheduse väärtusi. Ettevõtja peab tegeliku tiheduse kindlaksmääramiseks kasutama ühte järgmistest võimalustest:

- a) pardal olevad mõõtmisüsteemid;
- b) pardale võtmise ajal kütusetarnija mõõdetud ning kütusearvele või kütusemahuti saatelehele märgitud tihedus.

Tegelik tihedus väljendatakse kilogrammides liitri kohta ning määratakse kindlaks vastava mõõtmise puhul kasutatava temperatuuri juures. Tegeliku tiheduse väärtuste puudumise korral kasutatakse pärast tõendaja poolt hindamist vastava kütuseliigi standardset tihedustegurit.

2. Meetod B: punkri kütusepaagi seire pardal

See meetod põhineb kõigi pardal olevate kütusepaakide näitudel. Paaginäite tuleb võtta kõigil laeva merel viibimise päevadel ning iga kord pärast kütuse sisse või välja pumpamist.

Kahe paaginäidu kumulatiivne vahe näitab perioodi jooksul kulunud kütuse kogust.

Üks periood on kahe sadamakülastuse vaheline aeg või sadamas viibimise aeg. Perioodi jooksul kasutatud kütuse kohta tuleb märkida kütuse liik ja väavlisaldus.

Kütusepaagi näitude võtmiseks kasutatakse sobivaid meetodeid, näiteks automaatsüsteeme, peilimist ja loodmõõdulinte. Seirekavas tuleb esitada paagi peilimiseks kasutatav meetod ja sellega seotud mõõtemääramatus.

Kui pardale võetud või paakidesse jäänud kütuse koguse määramiseks kasutatakse liitrites väljendatud mahuühikuid, peab ettevõtja teisendama need massiühikuteks, kasutades tegeliku tiheduse väärtusi. Ettevõtja peab tegeliku tiheduse kindlaksmääramiseks kasutama ühte järgmistest võimalustest:

- a) pardal olevad mõõtmisüsteemid;
- b) pardale võtmise ajal kütusetarnija mõõdetud ning kütusearvele või kütusemahuti saatelehele märgitud tihedus;
- c) võimaluse korral akrediteeritud kütusekatselaboris läbiviidud katseanalüüsi käigus mõõdetud tihedus.

Tegelik tihedus väljendatakse kilogrammides liitri kohta ning määratakse kindlaks vastava mõõtmise puhul kasutatava temperatuuri juures. Tegeliku tiheduse väärtuste puudumise korral kasutatakse pärast tõendaja poolt hindamist vastava kütuseliigi standardset tihedustegurit.

3. Meetod C: asjaomaste põlemisprotsesside voolumõõturid

See meetod põhineb pardal kütusevoolu mõõtmisel. Kõigi asjaomaste CO₂ heiteallikatega seotud voolumõõturite andmed liidetakse, et leida kindla perioodi kogukütusekulu.

Üks periood on kahe sadamakülastuse vaheline aeg või sadamas viibimise aeg. Perioodi jooksul kasutatud kütuse kohta tuleb märkida kütuse liik ja väavlisaldus.

Seirekavas tuleb esitada mõõturite kalibreerimismeetodid ja nendega seotud mõõtemääramatus.

Kui kulutatud kütuse koguse määramiseks kasutatakse liitrites väljendatud mahuühikuid, peab ettevõtja teisendama need massiühikuteks, kasutades tegeliku tiheduse väärtusi. Ettevõtja peab tegeliku tiheduse kindlaksmääramiseks kasutama ühte järgmistest võimalustest:

- a) pardal olevad mõõtmisüsteemid;
- b) pardale võtmise ajal kütusetarnija mõõdetud ning kütusearvele või kütusemahuti saatelehele märgitud tihedus.

Tegelik tihedus väljendatakse kilogrammides liitri kohta ning määratakse kindlaks vastava mõõtmise puhul kasutatava temperatuuri juures. Tegeliku tiheduse väärtuste puudumise korral kasutatakse pärast tõendaja poolt hindamist vastava kütuseliigi standardset tihedustegurit.

4. Meetod D: CO₂ heitkoguste otsene mõõtmine

CO₂ heitkoguste otsest mõõtmist võib kasutada reise ning liikmesriikide jurisdiktsiooni alla kuuluvates sadamates viibimise ajal tekkivate CO₂ heitkoguste puhul. CO₂ heitkogus hõlmab peajõuseadmest, abijõuseadmest, gaasiturbiinidest, kateldest ja inertgaasi generaatoritest eraldunud CO₂. Kui laeva aruandluses kasutatakse seda meetodit, tuleb kütusekulu arvutamiseks kasutada mõõdetud CO₂ heitkogust ning vastava kütuse heitekoefitsienti.

Selle meetodi korral määratakse kindlaks CO₂ vooluhulk heitgaasikorstnates, korrutades heitgaasi CO₂ kontsentratsiooni heitgaasi vooluhulgaga.

Seirekavas tuleb esitada mõõteseadmete kalibreerimismeetodid ja nendega seotud mõõtemääramatus.

II LISA

Muu asjakohase teabe kogumine

A. SEIRE ÜKSIKREISIDE LÕIKES (ARTIKKEL 9)

1. Muu asjakohase teabe kogumisel üksikreiside lõikes (artikli 9 lõige 1) peavad ettevõtjad lähtuma järgmistest nõuetest:

- a) väljumise ja saabumise kuupäeva ja kellaaega arvestatakse Greenwichi aja järgi. Merel veedetud aeg arvutatakse sadamast väljumise ja sadamasse saabumise andmete põhjal ning ei sisalda ankrus seismise aega;
- b) läbitud vahemaa võib olla kas kõige lühem marsruut lähte- ja sihtsadama vahel või tegelikult läbitud vahemaa. Kui kasutatakse lähte- ja sihtsadama vahelise kõige lühema marsruudi pikkust, tuleb arvesse võtta konservatiivset parandustegurit, millega välistatakse läbitud vahemaa oluline alahindamine. Seirekavas täpsustatakse, millist vahemaa arvutamise meetodit ja vajaduse korral parandustegurit kasutatakse. Läbitud vahemaad väljendatakse meremiilides;
- c) transporditööde mahu leidmiseks korrutatakse läbitud vahemaa veetud lasti kogusega;
- d) reisilaevade puhul näidatakse veetud lasti reisijate arvuna. Kõigi ülejäänud laevaliikide puhul väljendatakse veetud lasti kogust vastavalt vajadusele kas tonnides või kuupmeetrites;
- e) ro-ro laevade puhul määratakse veetud last kindlaks lastiühikute (veoautod, autod, jne) arvu või liinimeetrite ning nende massi vaikeväärtuste korrutisega. Kui ro-ro laevade puhul määratakse veetud last kindlaks kooskõlas CEN standardi EN 16258 (2012) B lisaga, mis hõlmab transporditeenuste (kauba- ja reisijatevedu) energiatarbimise ja kasvuhoonegaaside heite arvutamise ja deklareerimise metoodikat, loetakse seda arvutust vastavaks käesoleva määruse nõuetele.

Käesoleva määruse kohaldamisel käsitletakse ro-ro laevana laeva, mis on ette nähtud ro-ro-lasti veoühikute vedamiseks või millel on ro-ro-lastiruumid;
- f) konteinerlaevade puhul määratakse veetud last kindlaks lasti kogumassina tonnides või kui see pole võimalik, 20 jala arvestusel põhineva ühikute (TEU) arvu ja nende massi vaikeväärtuste korrutisega. Kui konteinerlaevade puhul määratakse veetud last kindlaks kooskõlas kohaldatavate IMO suunistega või rahvusvahelise konventsiooni inimelude ohutusest merel (SOLAS-konventsioon) kohaste õigusaktidega, loetakse seda määratlust vastavaks käesoleva määruse nõuetele.

Käesoleva määruse kohaldamisel käsitletakse konteinerlaevana laeva, mis on ette nähtud üksnes konteinerite veoks lastiruumis ja tekil;
- g) muud liiki laevadega, mis ei ole reisilaevad, ro-ro laevad ega konteinerlaevad, veetud lasti kindlaksmääramine võimaldab vajaduse korral arvesse võtta veetud lasti massi ja mahtu ning veetud reisijate arvu. Nende laevaliikide hulka kuuluvad muu hulgas tankerid, puistlastilaevad, üldotstarbelised kaubalaevad, külmastilaevad, autolaevad ja kombineeritud laevad.

2. Selleks et tagada lõike 1 punkti g sätete kohaldamise ühetaolised tingimused, võtab komisjon rakendusaktidega vastu tehnilised eeskirjad, milles täpsustatakse kõikide muude nimetatud punktis osutatud laevaliikide suhtes rakendatavaid näitajaid.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu hiljemalt 31. detsembril 2016 kooskõlas artikli 24 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Komisjon võib rakendusaktidega vajaduse korral muuta lõike 1 punktis g osutatud rakendatavaid näitajaid. Vajaduse korral muudab komisjon kõnealuseid parameetreid ka selleks, et võtta arvesse nimetatud lisa muutmist artikli 5 lõike 2 kohaselt. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 24 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud eeskirjade järgimisel võivad ettevõtjad valida ka, kas lisada konkreetset teavet laeva jääklassi ja jääs navigeerimise kohta.

B. SEIRE AASTA LÕIKES (ARTIKKEL 10)

Muu asjakohase teabe kogumisel aasta lõikes peavad ettevõtjad lähtuma järgmistest nõuetest.

Artikli 10 alusel seirenõude alla kuuluvad väärtused leitakse üksikreiside lõikes määratud vastavate andmete liitmise teel.

Keskmise energiatõhususe seireks kasutatakse vähemalt nelja näitajat: kütusekulu läbitud vahemaa kohta, kütusekulu transporditöö kohta, CO₂ heitkogus läbitud vahemaa kohta ja CO₂ heitkogus transporditöö kohta, mis arvutatakse järgmiselt.

Kütusekulu vahemaa kohta = summaarne aastane kütusekulu/summaarne läbitud vahemaa

Kütusekulu transporditöö kohta = summaarne aastane kütusekulu/transporditöö summaarne maht

CO₂ heitkogus vahemaa kohta = summaarne aastane CO₂ heitkogus/summaarne läbitud vahemaa

CO₂ heitkogus transporditöö kohta = summaarne aastane CO₂ heitkogus/summaarne transporditöö.

Kõnealuste eeskirjade järgimisel võivad ettevõtjad valida ka, kas lisada konkreetset teavet laeva jääklassi ja jääs navigeerimise kohta ning muud tarbitud kütuse ja CO₂ heitkogustega seotud teavet, mis erineb seirekavas kindlaks määratud muude kriteeriumite alusel.

III LISA

Elemendid, mida arvesse võtta artiklites 15 ja 16 ette nähtud delegeeritud õigusaktide jaoks

A. KONTROLLIMENETLUSED

- Tõendajate pädevus;
- ettevõtjate poolt tõendajatele esitatavad dokumendid;
- tõendaja tehtav riskianalüüs;
- seirekava järgimise hindamine;
- heitearuande kontrollimine;
- olulisustase;
- tõendaja piisav kindlus;
- väärkajastamised ja mittevastavused;
- kontrolliaruande sisu;
- soovitusel parendamiseks;
- ettevõtjate, tõendajate ja komisjoni teabevahetus.

B. TÕENDAJATE AKREDITEERIMINE

- Kuidas taotleda mereveonduse akrediteerimist;
 - kuidas riiklikud akrediteerimisasutused hindavad tõendajaid akrediteerimistunnistuse väljastamisel;
 - kuidas riiklikud akrediteerimisasutused teevad järelevalvet, et kinnitada akrediteeringu jätkamine;
 - nõuded riiklikele akrediteerimisasutustele, et olla pädevad mereveonduse valdkonna tõendajate akrediteerimiseks, sealhulgas viide ühtlustatud standarditele.
-

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/758,

29. aprill 2015,

mis käsitleb hädaabinumbri 112 teenusel põhineva sõidukisese eCall-süsteemi kasutuselevõtmisega seotud tüübikinnituse nõudeid ning millega muudetakse direktiivi 2007/46/EÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2007/46/EÜ ⁽³⁾ on kehtestatud üldine liidu tüübikinnituse süsteem mootorsõidukitele.
- (2) Liidu tasandil ühtlustati mootorsõidukite ohutus- ja keskkonnaküsimustega seotud tüübikinnituste erinevad tehnilised nõuded, et tagada kogu liidus liiklusohutuse kõrge tase.
- (3) eCall-teenuse kasutuselevõtmine nii, et see oleks kättesaadav kõigis sõidukites ja kõigis liikmesriikides, on olnud 2003. aastast saadik üks liidu põhilisi eesmärke liiklusohutuse alal. Selle eesmärgi saavutamiseks on vabatahtliku kasutuselevõtmise lähenemisviisi osana tehtud mitmeid algatusi, kuid siiani ei ole piisavat edu saavutatud.
- (4) Liiklusohutuse edasiseks parandamiseks on komisjoni 21. augusti 2009. aasta teatises „Aeg rakendada automaatse hädaabikõne süsteem eCall” esitatud uued meetmed sõidukisese hädaabikõne süsteemi rakendamiseks liidus. Ühe soovitatud meetme kohaselt muudetakse hädaabinumbri 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemi paigaldamine kohustuslikuks kõigi uute sõidukitüüpide puhul alates M₁- ja N₁-kategooria sõidukitest vastavalt direktiivi 2007/46/EÜ II lisas esitatud määratlustele.
- (5) Euroopa Parlament võttis 3. juulil 2012 vastu resolutsiooni kodanikele mõeldud uue hädaabikõne teenuse eCall kohta, milles kutsuti komisjoni üles esitama direktiivi 2007/46/EÜ raames ettepanekut, millega tagada hädaabinumbri 112 põhineva avaliku eCall-süsteemi kohustuslik kasutuselevõtmine 2015. aastaks.
- (6) Kõikjal liidus on endiselt vaja parandada hädaabinumbri 112 teenuse toimimist, et hädaolukorras toimuks abi andmine kiirelt ja tõhusalt.
- (7) Loodetakse, et tänu hädaabiteenistuste kiirele teavitamisele aitab liidu eCall-süsteem vähendada nii surmaga lõppevate liiklusõnnetuste arvu liidus kui ka liiklusõnnetuste põhjustatud vigastuste raskusastet. Hädaabinumbri 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemi kohustuslik kasutuselevõtmine koos eCall-kõnede edastamiseks mõeldud avalike traadita mobiilsidevõrkude taristute ning eCall-kõnesid vastuvõtivate ja menetlevate häirekeskuste vajaliku ja kooskõlastatud kaasajastamisega muudaks kõnealuse teenuse kättesaadavaks kõigile kodanikele ning aitaks seega vähendada tõsiste vigastuste ja surmajuhtumite arvu ning tervishoiu-, õnnetuste tõttu tekkinud ummikute ning tingitud ja muid kulusid.

⁽¹⁾ ELT C 341, 21.11.2013, lk 47.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 26. veebruari 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 2. märtsi 2015. aasta esimese lugemise seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata). Euroopa Parlamendi 28. aprilli 2015. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiiv 2007/46/EÜ, millega kehtestatakse raamistik mootorsõidukite ja nende haagiste ning selliste sõidukite jaoks mõeldud süsteemide, osade ja eraldi seadmestike kinnituse kohta (raamdirektiiv) (ELT L 263, 9.10.2007, lk 1).

- (8) Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse nr 585/2014/EL⁽¹⁾ artikli 1 lõikega 1 peavad liikmesriigid võtma oma territooriumil vähemalt kuus kuud enne käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäeva ja igal juhul hiljemalt 1. oktoobril 2017 kasutusele eCall-häirekeskuste taristu, mis on vajalik kõigi eCall-kõnede nõuetekohaseks vastuvõtmiseks ja menetlemiseks. Otsuse nr 585/2014/EL artikli 3 kohaselt peavad liikmesriigid andma 24. detsembriks 2015 komisjonile aru kõnealuse otsuse rakendamise seisust. Kui aruandes tehakse järeldus, et eCall-häirekeskuste taristu ei ole 1. oktoobril 2017 töökorras, peaks komisjon võtma asjakohaseid meetmeid, et tagada eCall-häirekeskuste taristu kasutuselevõtt.
- (9) Vastavalt komisjoni soovitusel 2011/750/EL⁽²⁾ punktile 4 peaksid liikmesriigid tagama, et mobiilsideoperaatorid on 31. detsembriks 2014 rakendanud oma võrgus mehhanismi, mis on võimeline käitlema eCall-kõne indikaatorit. Kui kõnealuse soovitusel punktis 6 osutatud läbivaatamise tulemusel tehakse järeldus, et eCall-kõne indikaatorit ei rakendata 31. märtsiks 2016, peaks komisjon võtma asjakohaseid meetmeid, mis tagavad, et mobiilsideoperaatorid rakendavad mehhanismi eCall-kõne indikaatori käitlemiseks.
- (10) Täpse positsioneerimisteabe andmine on hädaabinumbri 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemi tõhusa toimimise oluline osa. Seetõttu on asjakohane nõuda süsteemi ühilduvust Galileo ja Euroopa Geostatsionaarse Navigatsioonilisüsteemi (EGNOS) programmide kaudu pakutavate teenustega, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1285/2013⁽³⁾. Galileo programmi raames loodud süsteem on sõltumatu ülemaailmne satelliitnavigatsioonisüsteem ning programmi EGNOS alusel loodud süsteem on piirkondlik satelliitnavigatsioonisüsteem, mis parandab globaalse asukoha määramise süsteemi signaali kvaliteeti.
- (11) Sõidukite hädaabinumbri 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemiga varustamise kohustus peaks esialgu kehtima ainult uute sõiduautode ja väikeste tarbesõidukite tüüpide suhtes (M_1 - ja N_1 -kategooria), millel on juba olemas asjaomane algatusmehhanism. Komisjon peaks täpsemalt analüüsima võimalust laiendada hädaabinumbri 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemi rakendamise nõuet lähitulevikus ka muudele sõidukikategooriatele, nt raskeveokid, bussid, kahe- ja kolme ratastel mootorsõidukid ja põllumajandustraktorid, ning asjakohasel juhul esitama vastava seadusandliku ettepaneku.
- (12) Pärast 31. märtsi 2018 toodetud olemasolevat tüüpi sõidukite varustamist hädaabinumbri 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemiga tuleks edendada selle laialdasema kasutuselevõtu huvides. Enne 31. märtsi 2018 tüübikinnituse saanud sõidukitüüpidele võib eCall-süsteemi tagantjärei paigaldada vabatahtlikult.
- (13) Ühisel üleeuroopalisel hädaabinumbri 112 põhineval avalik koostalitlusvõimeline kogu liitu hõlmav eCall-teenus ja kolmanda isiku teenuseid kasutav eCall-teenus võivad eksisteerida kõrvuti, kui võetakse vastu tarbijale teenuse järjepideva pakkumise tagamiseks vajalikud meetmed. Hädaabinumbri 112 põhineva avaliku eCall-teenuse järjepidevuse tagamiseks sõiduki eluea jooksul kõigis liikmesriikides ja tagamaks, et hädaabinumbri 112 põhinev avalik eCall-teenus on alati automaatselt kättesaadav, tuleks kõik sõidukid varustada hädaabinumbri 112 põhineva avaliku eCall-teenusega olenemata sellest, kas sõiduki omanik valib kolmanda isiku teenuseid kasutava eCall-teenuse või mitte.
- (14) Tarbijatele tuleks anda realistlik ülevaade sõidukisest hädaabinumbri 112 põhinevast eCall-süsteemist ja ka kolmanda isiku teenuseid kasutavast eCall-süsteemist, kui see on sõidukis olemas, samuti igakülgset ja usaldusväärset teavet pakutavate hädaabikõne-erasteenuste või sõidukisest abi- või hädaabikõnerakendustega kaasnevate lisafunktsioonide või -teenuste kohta ning kolmanda isiku teenuste kasutamise puhul teenuse eeldatava taseme ja sellega seotud kulude kohta. Hädaabinumbri 112 põhinev eCall-teenus on avalik üldhuviteenus ja peaks seepärast olema kõigile tarbijatele tasuta kättesaadav.
- (15) Sõidukite kohustuslik varustamine hädaabinumbri 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemiga ei tohiks piirata ühegi sidusrühma (nagu autotootjad ja sõltumatud ettevõtjad) õigust pakkuda täiendavaid hädaabi- ja/või

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta otsus nr 585/2014/EL koostalitlusvõimelise ELi-ülese eCall-teenuse kasutuselevõtu kohta (ELT L 164, 3.6.2014, lk 6).

⁽²⁾ Komisjoni 8. septembri 2011. aasta soovitus 2011/750/EL, mis käsitleb ELi-ülese eCall-teenuse toetamist sõidukist numbrile 112 valitud hädaabikõnede („eCall-kõned“) edastamiseks elektroonilistes sidevõrkudes (ELT L 303, 22.11.2011, lk 46).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1285/2013 Euroopa satelliitnavigatsioonisüsteemide rajamise ja kasutamise kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 876/2002 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 683/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 1).

lisandväärtusega teenuseid, mis oleksid hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemiga paralleelsed või toetuksid sellele. Kõik täiendavad teenused peaksid aga olema välja töötatud sellisel viisil, et nad ei häiriks liigselt autojuhi tähelepanu ega mõjutaks hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemi toimimist ja hädaabikõnede keskuste tõhusat tööd. Hädaabinumbril 112 põhinev sõidukisene eCall-süsteem ja lisandväärtusega või erateenuseid pakkuv süsteem peaksid olema selliselt kavandatud, et nende vahel ei saa isikuandmeid vahetada. Nimetatud teenuste pakkumise korral peaksid need olema kooskõlas kehtivate ohutus-, turvalisus- ja andmekaitsealaste õigusaktidega ja jääma alati tarbija vabatahtlikuks valikuks.

- (16) Tarbijatele vaba valiku ja ausa konkurentsi tagamiseks ning innovatsiooni innustamiseks ja maailmaturul liidu infotehnoloogiatootluste konkurentsivõime suurendamiseks peaks sõidukiseste eCall-süsteemide aluseks olema koostalitlusvõimeline, standarditud, turvaline ja avatud juurdepääsuga platvorm võimalike tulevastele sõidukisestele rakendustele või teenustele. Kuna selleks on vaja tehnilist ja õiguslikku tuge, peaks komisjon kõigi asjaomaste sidusrühmade, sealhulgas sõidukitootjate ja sõltumatute ettevõtjatega konsulteerides viivitamatult hindama kõiki avatud juurdepääsuga platvormi edendamise ja tagamise võimalusi ning asjakohasel juhul esitama vastava seadusandliku algatuse. Samuti peaks hädaabinumbril 112 põhinev sõidukisene eCall-süsteem olema mõistliku tasu eest, mis ei ületa nominaalväärtust, olema remondiks ja hoolduseks saadaval kõigile sõltumatutele ettevõtjatele vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 715/2007, ⁽¹⁾ ilma et esineks diskrimineerimist.
- (17) Tüübikinnitussüsteemi toimivuse säilitamiseks tuleks käesoleva määruse kohaldamisel heaks kiita ainult täielikult katsetuse läbinud hädaabinumbril 112 põhinevad sõidukisessed eCall-süsteemid.
- (18) Hädaabinumbril 112 põhinev sõidukisene eCall-süsteem kui hädaabisüsteem peab olema võimalikult töökindel. Tuleks tagada miinimumteabe ning audiokõne ülekande täpsus ja kvaliteet ning hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemi pikaajalisuse ja vastupidavuse tagamiseks tuleks töötada välja ühtne kontrollirežiim. Seega tuleks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2014/45/EL ⁽²⁾ regulaarselt teostada korralist tehnoloogivaatust.
- (19) Direktiivi 2007/46/EÜ alusel ei kohaldata väikeseeriana toodetud sõidukite ning kõnealuse direktiivi artikli 24 kohaselt kinnitatud sõidukite suhtes nõudeid, mis käsitlevad reisijate kaitset laup- ja külgkokkupõrke korral. Seetõttu ei tuleks kõnealuste sõidukite suhtes kohaldada ka kohustust täita käesolevas määruses sätestatud eCall-süsteemi nõudeid. Lisaks ei saa teatavaid M₁- ja N₁-kategooria sõidukeid tehnilistel põhjustel varustada asjakohase eCall-kõnede algatusmehhanismiga.
- (20) Eriotstarbeliste sõidukite suhtes tuleks kohaldada käesolevas määruses sätestatud eCall-süsteemi nõudeid, kui baas-/mittekomplektne sõiduk on varustatud vajaliku algatusmehhanismiga.
- (21) Hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemi kaudu teostatav isikuandmete töötlemine peab toimuma kooskõlas isikuandmete kaitse eeskirjadega, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 95/46/EÜ ⁽³⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2002/58/EÜ ⁽⁴⁾ tagamaks eelkõige, et hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemiga varustatud sõidukid, mis tavaolukorras on seotud hädaabinumbriga 112, ei ole jälgitavad ja neid ei seirataks pidevalt ning hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemi edastatav teave sisaldab hädaabikõnede asjakohaseks menetlemiseks nõutavaid miinimumandmeid. Siinkohal tuleks võtta arvesse soovitusi, mille esitas direktiivi 95/46/EÜ artikli 29 alusel asutatud andmekaitse töörihm üksikisikute kaitseks seoseks isikuandmete töötlemisega („artikli 29 alusel asutatud andmekaitse töörihm”) ja mis sisalduvad 26. septembril 2006 vastu võetud dokumendis „Töödokument üleeuroopalise sõidukisese hädaabikõneteenuse (automaatne hädaabikõne) algatuse mõju kohta andmekaitsele ja eraelu puutumatusele”.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommersveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust (ELT L 171, 29.6.2007, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/45/EL, milles käsitletakse mootorsõidukite ja nende haagiste korralist tehnoloogivaatust ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2009/40/EÜ (ELT L 127, 29.4.2014, lk 51).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37).

- (22) Tootjad peaksid rakendama kõiki vajalikke meetmeid, et täita käesolevas määruses sätestatud eraelu puutumatuse ja andmekaitse eeskirju kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta ⁽¹⁾ artiklitega 7 ja 8.
- (23) Sõidukitootjad peavad tehniliste nõuete täitmisel integreerima sõidukisisesesse süsteemidesse tehnilised andmekaitsemeetmed ja järgima lõimitud eraelukaitse põhimõtet.
- (24) Tootjad peaksid andma sõidukiga koos üleantava tehnilise dokumentatsiooni osana teavet Euroopa ühtsel hädaabinumbril 112 põhineva tasuta avaliku eCall-süsteemi olemasolu kohta, sõiduki omaniku õiguse kohta kasutada seda süsteemi kolmanda isiku teenuseid kasutava eCall-süsteemi asemel ning hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisisesel eCall-süsteemi kaudu toimuva andmetöötluse kohta. Seda teavet peaks saama alla laadida ka internetist.
- (25) Hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisisesel eCall-süsteemi kaudu edastatavaid ja häirekeskuste poolt töödeldavaid andmeid võib edastada otsuses nr 585/2014/EL osutatud hädaabiteenistustele ja teenusepartneritele ainult eCall-kõnedega seotud õnnetuste puhul ja selles otsuses sätestatud tingimustel ning neid võib kasutada ainult selle otsuse eesmärkide saavutamiseks. Andmeid, mida häirekeskused töötlevad hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisisesel eCall-süsteemi kaudu, ei edastata ilma andmesubjekti eelneva sõnaselge nõusolekuta kolmandatele isikutele.
- (26) Euroopa standardiorganisatsioonid, Euroopa Telekommunikatsioonistandardite Instituut (ETSI) ja Euroopa Standardikomitee (CEN) on käesolevas määruses osutatud üleeuroopalise eCall-teenuse rakendamiseks välja töötanud ühised standardid, mida tuleks käesoleva määruse puhul kohaldada, kuna see hõlbustaks sõidukisisesel eCall-teenuse arengut, tagaks teenuse koostalitlusvõime ja pidevuse kogu liidus ning vähendaks rakenduskulusid liidu jaoks tervikuna.
- (27) Hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisisesel eCall-süsteemiga seotud ühtsete tehniliste nõuete kohaldamise tagamiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et teha M₁- ja N₁-kategooriasse kuuluvate teatavate sõidukiklasside puhul erand kohustusest paigaldada sõidukisisesel eCall-süsteemi; kehtestada üksikasjalikud tehnilised nõuded ja katsed sõidukitele nende sõidukisisesel eCall-süsteemidega seotud EÜ tüübikinnituste andmiseks ning nimetatud sõidukite jaoks kavandatud ja valmistatud süsteemidele, osadele ja eraldi seadmetikele EÜ tüübikinnituse andmiseks; ning selleks, et töötada välja üksikasjalikud tehnilised eeskirjad ja katsemenetlused isikuandmete töötlemisega seotud teatavate eeskirjade rakendamiseks ja selle tagamiseks, et hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisisesel eCall-süsteemi ja kolmanda isiku süsteemide vahel ei toimu isikuandmete vahetamist. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil ja koos asjaomaste sidusrühmadega, eelkõige konsulteeriks kooskõlas kohaldatavate õigusaktidega tarbijakaitseorganisatsioonide ning Euroopa Andmekaitseinspektori ja artikli 29 alusel asutatud andmekaitse töörühmaga. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (28) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused seoses jälgitavuse ja seire puudumise hindamise praktilise korra, kasutajateabe vormi ning EÜ tüübikinnitust käsitlevate haldusnormidega seoses tootjate poolt tüübikinnituse saamiseks esitatavate teabedokumentide vormi, EÜ tüübikinnitustunnistuste vormi ning EÜ tüübikinnitusmärgi näidisega. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (29) Sõidukitootjatele tuleks anda käesoleva määruse tehniliste nõuete kohanemiseks piisavalt aega.
- (30) Käesoleva määruse puhul on direktiivis 2007/46/EÜ sätestatud EÜ tüübikinnitusmenetluse kontekstis tegemist uue üksikmäärusega ning seetõttu tuleks kõnealuse direktiivi I, III, IV ja XI lisa vastavalt muuta.

⁽¹⁾ ELT C 326, 26.10.2012, lk 391.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (31) Kuna käesoleva määruse eesmärki – siseturu väljakujundamine ühtsete tehniliste nõuete kehtestamise kaudu hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisisese eCall-süsteemiga varustatud uutele tüübikinnituse saanud sõidukitele – ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda meetme ulatuse tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (32) Euroopa andmekaitseinspektoriga konsulteeriti vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 45/2001 ⁽¹⁾ artikli 28 lõikele 2 ja ta esitas oma arvamuse 29. oktoobril 2013 ⁽²⁾,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega kehtestatakse üldised nõuded EÜ tüübikinnituse andmiseks sõidukitele seoses hädaabinumbril 112 põhinevate sõidukisiseste eCall-süsteemidega ning hädaabinumbril 112 põhinevatele sõidukisisestele eCall-süsteemidele, nende osadele ja eraldi seadmetikele.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse M₁- ja N₁-kategooria sõidukite suhtes, mis on määratletud direktiivi 2007/46/EÜ II lisa A osa punktides 1.1.1 ja 1.2.1, ning kõnealuste sõidukite jaoks kavandatud ja valmistatud hädaabinumbril 112 põhinevate sõidukisiseste eCall-süsteemide, nende osade ja eraldi seadmetike suhtes.

Seda ei kohaldata järgmiste sõidukite suhtes:

- a) väikeseeriana toodetud sõidukid, mis on kinnituse saanud direktiivi 2007/46/EÜ artiklite 22 ja 23 kohaselt;
 - b) direktiivi 2007/46/EÜ artikli 24 kohaselt kinnituse saanud sõidukid;
 - c) sõidukid, mida ei ole vastavalt lõikele 2 võimalik tehnilistel põhjustel varustada asjakohase eCall-kõne algatusmehhanismiga.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 8 vastu delegeeritud õigusakte, et määrata komisjoni poolt või komisjoni volitusel läbi viidud tasuvusuuringu põhjal ning kõiki asjakohaseid turvalisus- ja tehnilisi küsimusi arvestades kindlaks M₁- ja N₁-kategooria sõidukiklassid, mida ei ole tehnilistel põhjustel võimalik varustada asjakohase eCall-kõne algatusmehhanismiga.

Esimesed kõnealused delegeeritud õigusaktid võetakse vastu hiljemalt 9. juuniks 2016.

Artikkel 3

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse lisaks direktiivi 2007/46/EÜ artiklis 3 sätestatud mõistetele järgmisi mõisteid:

- 1) „hädaabinumbril 112 põhinev sõidukisisene eCall-süsteem” – hädaabisüsteem, mis koosneb sõidukisisestest seadmetest ja vahenditest eCall-kõne edastamise algatamiseks, juhtimiseks ja teostamiseks, mis aktiveeritakse kas automaatselt sõidukisiseste anduritega või käsitsi ning mis edastab avaliku traadita mobiilsidevõrgu kaudu miinimumteavet ja loob hädaabinumbril 112 põhineva audiokanali sõidukis viibivate isikute ning eCall-häirekeskuse vahel;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

⁽²⁾ ELT C 38, 8.2.2014, lk 8.

- 2) „eCall-kõne” – sõidukisene hädaabikõne numbrile 112, mis tehakse kas automaatselt sõidukisest andurite aktiveerimise abil või käsitsi, mis edastab miinimumteavet ning loob avaliku traadita mobiilsidevõrgu kaudu audiokanali sõiduki ja eCall-häirekeskuse vahel;
- 3) „häirekeskus” – koht, kus ametiasutuse vastutusel või liikmesriigi poolt tunnustatud eraõigusliku isiku poolt hädaabikõnetele esimesena vastatakse;
- 4) „kõige sobivam häirekeskus” – häirekeskus, mille pädevad ametiasutused on eelnevalt kindlaks määranud vastama teatavast piirkonnast tulevatele või teatavat liiki hädaabikõnetele;
- 5) „eCall-häirekeskus” – häirekeskus, mille ametiasutused on eelnevalt kindlaks määranud kõige sobivamaks häirekeskuseks eCall-kõnete vastuvõtmiseks ja menetlemiseks;
- 6) „miinimumteave” – teave, mis on kindlaks määratud standardiga „Intelligentsed transpordisüsteemid – eSafety – automaatse hädaabikõne kaudu edastatav miinimumteave” (EN 15722:2011) ja mis edastatakse eCall-häirekeskusele;
- 7) „sõidukisisesed seadmed” – alaliselt sõidukisse paigaldatud seadmed, mis annavad või omavad juurdepääsu sõidukisestele andmetele, mida on vaja eCall-toimingu tegemiseks avaliku traadita mobiilsidevõrgu kaudu;
- 8) „eCall-toiming” – traadita mobiilside sessiooni loomine avaliku traadita mobiilsidevõrgu kaudu ja miinimumteabe edastamine sõidukilt eCall-häirekeskusele ning audiokanali loomine sõiduki ja kõnealuse eCall-häirekeskuse vahel;
- 9) „avalik traadita mobiilsidevõrk” – traadita mobiilsidevõrk, mis on avalikkusele kättesaadav vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiividele 2002/21/EÜ ⁽¹⁾ ja 2002/22/EÜ ⁽²⁾;
- 10) „kolmanda isiku teenuseid kasutav eCall-kõne” – sõidukisene hädaabikõne kolmandast isikust teenuseosutajale, mis tehakse kas automaatselt sõidukisest andurite aktiveerimise abil või käsitsi, mis edastab avaliku traadita mobiilsidevõrgu kaudu miinimumteavet ning loob audiokanali sõiduki ja kolmandast isikust teenuseosutaja vahel;
- 11) „kolmandast isikust teenuseosutaja” – organisatsioon, kellel on liikmesriigi ametiasutuste luba võtta vastu kolmanda isiku teenuseid kasutavaid eCall-kõnesid ja edastada eCall-häirekeskusele miinimumteavet;
- 12) „kolmanda isiku teenuseid kasutav sõidukisene eCall-süsteem” – süsteem, mis aktiveeritakse kas automaatselt sõidukisest anduritega või käsitsi, mis edastab avaliku traadita mobiilsidevõrgu kaudu miinimumteavet ning loob audiokanali sõiduki ja kolmandast isikust teenuseosutaja vahel.

Artikkel 4

Tootjate üldised kohustused

Tootjad tõendavad, et kõik artiklis 2 osutatud uued sõidukitüübid on vastavalt käesolevale määrusele ja käesoleva määruse alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktidele ja rakendusaktidele varustatud alaliselt sõidukisse paigaldatud, hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemiga.

Artikkel 5

Tootjate erikohustused

1. Tootjad tagavad, et kõik nende uued sõidukitüübid ning selliste sõidukite jaoks kavandatud ja valmistatud sõidukisisesed hädaabinumbril 112 põhinevad eCall-süsteemid, nende osad ja eraldi seadmestikud toodetakse ja neile antakse tüübikinnitus vastavalt käesolevale määrusele ja käesoleva määruse alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktidele ja rakendusaktidele.

2. Tootjad tõendavad, et kõik uued sõidukitüübid toodetakse selliselt, et liidu territooriumil aset leidva raske liiklusõnnetuse korral, mis tuvastatakse ühe või mitme sõidukis oleva anduri või protsessori aktiveerumise abil, on tagatud eCall-kõne automaatne algatamine Euroopa ühtsele hädaabinumbrile 112.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (EÜT L 108, 24.4.2002, lk 33).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, 24.4.2002, lk 51).

Tootjad tõendavad, et uued sõidukitüübid toodetakse selliselt, et eCall-kõne algatamine Euroopa ühtsele hädaabinumbrile 112 oleks võimalik ka käsitsi.

Tootjad tagavad, et hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemi käsitsi algatamise juhtseadis oleks kavandatud nii, et välditakse väärkasutust.

3. Lõige 2 ei piira sõidukiomaniku õigust kasutada lisaks hädaabinumbril 112 põhinevale sõidukisesele eCall-süsteemile kolmanda isiku teenuseid kasutavat sõidukisest eCall-süsteemi, tingimusel et täidetud on kõik järgmised tingimused:

- a) kolmanda isiku teenuseid kasutav sõidukisene eCall-süsteem vastab standardile EN 16102:2011 „Intelligentsed transpordisüsteemid – eCall – käitamisnõuded kolmanda isiku teenusele”;
- b) tootjad tagavad, et korraga on aktiivne ainult üks süsteem ning et hädaabinumbril 112 põhinev sõidukisene eCall-süsteem käivitub automaatselt, kui kolmanda isiku teenuseid kasutav sõidukisene eCall-süsteem ei toimi;
- c) sõiduki omanikul on igal ajal õigus valida kolmanda isiku teenuseid kasutava sõidukisese eCall-süsteemi asemel hädaabinumbril 112 põhinev sõidukisene eCall-süsteem;
- d) tootjad lisavad teabe punktis c osutatud õiguse kohta sõiduki kasutusjuhendisse.

4. Tootjad tagavad, et hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemi vastuvõtjad ühilduvad Galileo ja EGNOSe süsteemide positsioneerimisteenustega. Tootjad võivad lisaks valida ühilduvuse ka muude satelliitnavigatsiooni-süsteemidega.

5. EÜ tüübikinnituse saamiseks sobivad ainult need sõidukisse alaliselt paigaldatud või tüübikinnituse eraldi saanud, hädaabinumbril 112 põhinevad sõidukisese eCall-süsteemid, mida saab katsetada.

6. Tootjad tõendavad, et tõsise süsteemivea puhul, mis muudab võimatuks hädaabinumbril 112 põhineva eCall-kõne tegemise, antakse sõidukis viibijatele hoiatus.

7. Hädaabinumbril 112 põhinev sõidukisene eCall-süsteem peab mõistliku tasu eest, mis ei ületa nominaalväärtust, olema remondiks ja hoolduseks saadaval kõigile sõltumatutele ettevõtjatele vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 715/2007, ilma et esineks diskrimineerimist.

8. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 8 vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse üksikasjalikud tehnilised nõuded ja katsed sõidukitele hädaabinumbril 112 põhinevate sõidukisest eCall-süsteemidega seotud EÜ tüübikinnituse andmiseks ning hädaabinumbril 112 põhinevatele sõidukisest eCall-süsteemidele, nende osadele ja eraldi seadmestikele EÜ tüübikinnituse andmiseks.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud tehniliste nõuete ja katsete aluseks on lõigetes 2–7 kehtestatud nõuded ning olemasolevad eCall-süsteemiga seotud standardid, kui nad on kohaldatavad, sealhulgas:

- a) EN 16072:2011 „Intelligentsed transpordisüsteemid – eSafety – üleeuroopaline eCall-süsteem – käitamisnõuded”;
- b) EN 16062:2011 „Intelligentsed transpordisüsteemid – eSafety – eCall-süsteemi kõrgetasemeliste rakenduste nõuded”;
- c) CEN/TS 16454:2013 „Intelligentsed transpordisüsteemid – eSafety – eCall-süsteemi kui terviku vastavuskatsed” seoses hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemi vastavusega üleeuroopalisele eCall-süsteemile;
- d) EN 15722:2011 „Intelligentsed transpordisüsteemid – eSafety – automaatse hädaabikõne kaudu edastatav miinimumteave”;
- e) EN 16102:2011 „Intelligentsed transpordisüsteemid – eCall – käitamisnõuded kolmanda isiku teenusele”;
- f) muud täiendavad eCall-süsteemiga seotud Euroopa standardid, mis on vastu võetud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1025/2012⁽¹⁾ sätestatud menetlusega või sellised ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni eeskirjad (UNECE eeskirjad) eCall-süsteemide kohta, millega liit on ühinenud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 1025/2012, mis käsitleb Euroopa standardimist ning millega muudetakse nõukogu direktiive 89/686/EMÜ ja 93/15/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 94/9/EÜ, 94/25/EÜ, 95/16/EÜ, 97/23/EÜ, 98/34/EÜ, 2004/22/EÜ, 2007/23/EÜ, 2009/23/EÜ ja 2009/105/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsus 87/95/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 1673/2006/EÜ (ELT L 316, 14.11.2012, lk 12).

Esimesed kõnealused delegeeritud õigusaktid võetakse vastu hiljemalt 9. juuniks 2016.

9. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 8 vastu delegeeritud õigusakte, et ajakohastada uue versiooni vastuvõtmise korral käesoleva artikli lõikes 8 osutatud standardite versioone.

Artikkel 6

Eraelu puutumatuse ja andmekaitse eeskirjad

1. Käesolev määrus ei piira direktiivide 95/46/EÜ ja 2002/58/EÜ kohaldamist. Igasugune isikuandmete töötlemine hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemi kaudu peab toimuma kooskõlas nendes direktiivides sätestatud isikuandmete kaitse eeskirjadega.

2. Käesoleva määruse kohaselt töödeldavaid isikuandmeid kasutatakse vaid artikli 5 lõike 2 esimeses lõigus osutatud hädaolukordade lahendamiseks.

3. Käesoleva määruse kohaselt töödeldavaid isikuandmeid ei säilitata kauem, kui on vaja artikli 5 lõike 2 esimeses lõigus osutatud hädaolukordade lahendamiseks. Sellised andmed kustutatakse täielikult kohe, kui neid ei ole sel eesmärgil enam vaja.

4. Tootjad tagavad, et hädaabinumbril 112 põhinev sõidukisene eCall-süsteem ei oleks jälgitav ja seda ei seirataks pidevalt.

5. Tootjad tagavad, et hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemi mälust kustutatakse andmeid automaatselt ja pidevalt. Lubatud on säilitada ainult sõiduki viimased kolm asukohta, kui see on rangelt vajalik selleks, et määrata kindlaks asukoht ja liikumissuund sündmuse ajal.

6. Kõnealused andmed ei ole enne eCall-kõne algatamist kättesaadavad ühelegi üksusele väljaspool hädaabinumbril 112 põhinevat sõidukisest eCall-süsteemi.

7. Hädaabinumbril 112 põhinevale sõidukisesele eCall-süsteemile lisatakse eraelu puutumatust soodustavaid tehnoloogiaid, et eCall-süsteemi kasutajatel oleks tagatud eraelu puutumatuse kaitse asjakohane tase ning vajalikud kaitsemeetmed, mis takistavad jälgimist ja süsteemi kuritarvitamist.

8. Hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemi kaudu edastatav miinimumteave sisaldab ainult miinimumandmeid, mis on osutatud standardis EN 15722:2011 „Intelligentsed transpordisüsteemid – eSafety – automaatse hädaabikõne kaudu edastatav miinimumteave”. Hädaabinumbril 112 põhinev sõidukisene eCall-süsteem ei edasta mingit täiendavat teavet. Miinimumteavet säilitatakse viisil, mis võimaldab seda täielikult ja püsivalt kustutada.

9. Tootjad esitavad sõiduki kasutusjuhendis arusaadava ja tervikliku teabe hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemi kaudu toimuva andmetöötluse kohta. Teave sisaldab järgmisi andmeid:

- a) viide töötlemise õiguslikule alusele;
- b) asjaolu, et hädaabinumbril 112 põhinev sõidukisene eCall-süsteem on vaikinisi aktiveeritud olekus;
- c) hädaabinumbril 112 põhinevas sõidukisiseses eCall-süsteemis andmete töötlemise kord;
- d) eCall-süsteemis andmete töötlemise konkreetne eesmärk, mis peab piirduma artikli 5 lõike 2 esimeses lõigus osutatud hädaolukordadega;
- e) kogutud ja töödeldud andmete tüüp ning nende andmete saajad;
- f) andmete hädaabinumbril 112 põhinevas sõidukisiseses eCall-süsteemis säilitamise tähtaeg;
- g) asjaolu, et sõidukit ei seirata pidevalt;
- h) andmesubjekti õiguste teostamise kord ja juurdepääsutaotluste menetlemise eest vastutav kontakttalitus;
- i) igasugune täiendav teave isikuandmete jälgitavuse, seire ja töötlemise kohta, mida on vaja kolmanda isiku teenuseid kasutava eCall-teenuse ja/või muu lisandväärtusega teenuse osutamiseks, mis nõuab omaniku sõnaselget nõusolekut ja peab olema kooskõlas direktiiviga 95/46/EÜ. Eriti tuleb arvesse võtta asjaolu, et hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemi ja kolmanda isiku teenuseid kasutavate sõidukisest eCall-süsteemide või muude lisandväärtusega teenuste andmetöötluses võib olla erinevusi.

10. Selleks, et vältida segadust andmetöötlaste eesmärkide ja lisandväärtuse küsimuses, esitatakse lõikes 9 osutatud teave sõiduki kasutusjuhendis enne süsteemi kasutamist eraldi hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisise eCall-süsteemi ja kolmanda isiku teenuseid kasutavate eCall-süsteemide kohta.

11. Tootjad tagavad, et hädaabinumbril 112 põhinev sõidukisene eCall-süsteem ja iga täiendav süsteem, mis pakub kolmanda isiku teenuseid kasutavat eCall-teenust või lisandväärtusega teenust, oleksid kavandatud nii, et isikuandmete vahetamine nende vahel ei ole võimalik. Kolmanda isiku teenuseid kasutava eCall-teenuse või lisandväärtusega teenust pakkuva süsteemi kasutamata jätmise või andmesubjekti keeldumine lasta oma isikuandmeid kolmanda isiku teenuseid kasutava eCall-teenuse või lisandväärtusega teenuse jaoks töödelda ei tohi hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisise eCall-süsteemi kasutamist kuidagi kahjustada.

12. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 8 vastu delegeeritud õigusakte, millega määratakse kindlaks

- a) üksikasjalikud tehnilised nõuded ja katsemenetlused lõigetes 2 ja 3 osutatud isikuandmete töötlemise eeskirjade rakendamiseks;
- b) üksikasjalikud tehnilised nõuded ja katsemenetlused tagamaks, et hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisise eCall-süsteemi ja kolmanda isiku teenuseid kasutavate eCall-süsteemide vahel ei toimuks isikuandmete vahetust, nagu on osutatud lõikes 11.

Esimesed kõnealused delegeeritud õigusaktid võetakse vastu hiljemalt 9. juuniks 2016.

13. Komisjon kehtestab rakendusaktidega:

- a) lõigetes 4, 5 ja 6 osutatud jälgitavuse ja seire puudumise hindamise praktilise korra;
- b) lõikes 9 osutatud kasutajateabe vormi.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 10 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Esimesed kõnealused rakendusaktid võetakse vastu hiljemalt 9. juuniks 2016.

Artikkel 7

Liikmesriikide kohustused

Alates 31. märtsist 2018 annavad liikmesriikide ametiasutused seoses hädaabinumbril 112 põhinevate sõidukisest eCall-süsteemidega tüübikinnituse ainult sellistele uutele sõidukitüüpidele ja selliste sõidukite jaoks kavandatud ja valmistatud hädaabinumbril 112 põhinevate sõidukisest eCall-süsteemide, nende osade ja eraldi seadmestike uutele tüüpidele, mis on kooskõlas käesoleva määruse ning käesoleva määruse alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktidega.

Artikkel 8

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 2 lõikes 2, artikli 5 lõigetes 8 ja 9 ning artikli 6 lõikes 12 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 8. juunist 2015. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 2 lõikes 2, artikli 5 lõigetes 8 ja 9 ning artikli 6 lõikes 12 osutatud volituste delegerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses kindlaksmääratud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 2 lõike 2, artikli 5 lõigete 8 ja 9 ning artikli 6 lõike 12 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 9

Rakendusaktid

Komisjon võtab vastu rakendusaktid, milles sätestatakse haldusnormid artikli 5 lõike 1 kohaselt nõutava EÜ tüübikinnituse andmiseks sõidukitele seoses hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisisese eCall-süsteemiga ning selliste sõidukite jaoks kavandatud ja valmistatud ja hädaabinumbril 112 põhinevatele sõidukisisestele eCall-süsteemidele, nende osadele ja eraldi seadmetikele, ning mis käsitlevad:

- a) tootjate poolt tüübikinnituse saamiseks esitatavate teabedokumentide vorme;
- b) EÜ tüübikinnitustunnistuste vorme;
- c) EÜ tüübikinnitusmärgi näidist (näidiseid).

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 10 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Esimesed kõnealused rakendusaktid võetakse vastu hiljemalt 9. juuniks 2016.

Artikkel 10

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab mootorsõidukite tehniline komitee, mis on loodud direktiivi 2007/46/EÜ artikli 40 lõike 1 alusel. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

Artikkel 11

Karistused

1. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse, kui tootjad ei täida käesoleva määruse ja käesoleva määruse alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide sätteid. Nad võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada karistuste rakendamine. Kehtestatud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad neist sätetest komisjonile ja annavad viivitamata teada nende edaspidistest muudatustest.

2. Karistatavad rikkumised on vähemalt järgmised:

- a) valeandmete esitamine tüübikinnitusmenetluses või sõiduki tagasivõtmisega päädivas menetluses;
- b) katsetulemuste võltsimine tüübikinnituse saamiseks;
- c) selliste andmete või tehniliste kirjelduste esitamisest hoidumine, mis võivad tuua kaasa tüübikinnituse tagasivõtmise, selle andmisest keeldumise või tühistamise;
- d) artikli 6 sätete rikkumine;
- e) artikli 5 lõikega 7 vastuolus olev tegevus.

Artikkel 12

Aruandlus ja läbivaatamine

1. Komisjon koostab 31. märtsiks 2021 Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitamiseks hädaabinumbril 112 põhineva sõidukisese eCall-süsteemi rakendamise tulemuste, sealhulgas selle kasutuselevõtu ulatuse hindamise aruande. Komisjon uurib, kas määruse kohaldamisala tuleks laiendada teistele sõidukikategooriatele, nt raskeveokid, bussid, kahe- ja kolmevõlmelised mootorsõidukid ja põllumajandustraktorid. Komisjon esitab asjakohasel juhul vastava seadusandliku ettepaneku.

2. Pärast ulatuslikku konsulteerimist kõigi asjaomaste sidusrühmadega ning tasuvusuuringu läbiviimist hindab komisjon vajadust koostalitlusvõimelise, avatud juurdepääsuga, turvalise ja standarditud platvormi nõuete järele. Kui see on asjakohane ja mitte hiljem kui 9. juunil 2017 võtab komisjon vastu nendel nõuetel põhineva seadusandliku ettepaneku.

Artikkel 13

Direktiivi 2007/46/EÜ muutmine

Direktiivi 2007/46/EÜ I, III, IV ja XI lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 14

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikli 2 lõiget 2, artikli 5 lõikeid 8 ja 9, artikli 6 lõikeid 12 ja 13 ning artikleid 8, 9, 10 ja 12 kohaldatakse alates 8. juunist 2015.

Käesoleva artikli teises lõigus osutamata artikleid kohaldatakse alates 31. märtsist 2018.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 29. aprill 2015

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

LISA

Direktiivi 2007/46/EÜ muudatused

Direktiivi 2007/46/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) I lissasse lisatakse järgmised punktid:

„12.8. eCall-süsteem

12.8.1. Olemas: jah/ei ⁽¹⁾

12.8.2. Seadme tehniline kirjeldus ja/või joonised: ...”;

2) III lisa I osa A jakku lisatakse järgmised punktid:

„12.8. eCall-süsteem

12.8.1. Olemas: jah/ei ⁽¹⁾”;

3) IV lisa I osa muudetakse järgmiselt:

a) tabelisse lisatakse järgmine punkt:

Punkt	Teema	Õigusakt	Kohaldamine									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„72	eCall-süsteem	Määrus (EL) 2015/758	X			X”;						

b) 1. liidet muudetakse järgmiselt:

i) tabelisse 1 lisatakse järgmine punkt:

Punkt	Teema	Õigusakt	Eriküsimused	Kohaldatavus ja erinõuded
„72	eCall-süsteem	Määrus (EL) 2015/758		Ei kohaldata”;

ii) tabelisse 2 lisatakse järgmine punkt:

Punkt	Teema	Õigusakt	Eriküsimused	Kohaldatavus ja erinõuded
„72	eCall-süsteem	Määrus (EL) 2015/758		Ei kohaldata”;

c) 2. liite punkti „4. Tehnilised nõuded” muudetakse järgmiselt:

i) I ossa lisatakse järgmine jaotis: M₁-kategooria sõidukid:

Jaotis	Õigusakti viide	Alternatiivsed nõuded
„72	Määrus (EL) 2015/758 (eCall-süsteemid)	Nimetatud määruses sätestatud nõudeid ei kohaldata.”;

ii) II ossa lisatakse järgmine jaotis: N₁-kategooria sõidukid:

Jaotis	Õigusakti viide	Alternatiivsed nõuded
„72	Määrus (EL) 2015/758 (eCall-süsteemid)	Nimetatud määruses sätestatud nõudeid ei kohaldata.”;

4) XI lisa muudetakse järgmiselt:

a) 1. liites lisatakse tabelisse järgmine punkt:

Jrk-nr	Objekt	Viide õigusaktile	M ₁ ≤ 2 500 (*) kg	M ₁ > 2 500 (*) kg	M ₂	M ₃
„72	eCall-süsteem	Määrus (EL) 2015/758	G	G	Ei kohaldata	Ei kohaldata”;

b) 2. liites lisatakse tabelisse järgmine punkt:

Jrk-nr	Objekt	Viide õigusaktile	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„72	eCall-süsteem	Määrus (EL) 2015/758	G	Ei kohaldata	Ei kohaldata	G	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata”;

c) 3. liites lisatakse tabelisse järgmine punkt:

Jrk-nr	Teema	Õigusakt	M ₁
„72	eCall-süsteem	Määrus (EL) 2015/758	G”;

d) 4. liites lisatakse tabelisse järgmine punkt:

Jrk-nr	Objekt	Viide õigusaktile	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„72	eCall-süsteem	Määrus (EL) 2015/758	Ei kohaldata	Ei kohaldata	G	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata	Ei kohaldata”.

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/759,
29. aprill 2015,
millega muudetakse määrust (EÜ) nr 223/2009 Euroopa statistika kohta
(EMPs ja Šveitsis kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 338 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa statistikasüsteem kui partnerlus on oma tegevust üldjoontes edukalt ühtlustanud, et tagada kvaliteetse Euroopa statistika arendamine, tegemine ja levitamine, sealhulgas Euroopa statistikasüsteemi juhtimise tõhustamise teel.
- (2) Siiski on hiljuti tuvastatud mõningad kitsaskohad, eelkõige statistika kvaliteedijuhtimise raamistiku osas.
- (3) Komisjon tegi oma 15. aprilli 2011. aasta teatises „Euroopa statistika tõhusa kvaliteedijuhtimise väljatöötamine” ettepanekuid meetmete kohta nimetatud kitsaskohtade kõrvaldamiseks ja Euroopa statistikasüsteemi juhtimise tugevdamiseks. Eelkõige soovitas komisjon teha Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 223/2009 sihipäraseid muudatusi ⁽³⁾.
- (4) Nõukogu tunnustas oma 20. juuni 2011. aasta järeldustes komisjoni algatust ning rõhutas Euroopa statistika-süsteemi juhtimise ja tõhususe jätkuva parandamise tähtsust.
- (5) Arvesse tuleks võtta liidu majanduse juhtimise raamistiku kontekstis toimunud hiljutiste muutuste mõju statistika-valdkonnale, eelkõige ametialase sõltumatuse aspekte, nagu läbipaistvaid töölevõtmise ja töölt vabastamise menetlusi, eelarveassigneeringuid ja statistika avaldamise kalendrid, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1175/2011, ⁽⁴⁾ ning ka aspekte, mis on seotud nende asutuste funktsionaalse autonoomia nõudega, mis vastutavad siseriiklike eelarve-eeskirjade rakendamise seire eest, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 473/2013 ⁽⁵⁾.
- (6) Kõnealused ametialase sõltumatuse aspektid, nagu läbipaistvad töölevõtmise ja töölt vabastamise menetlused, eelarveassigneeringud ja avaldamiskalendrid, ei peaks piirduma ainult eelarve järelevalvesüsteemi ja ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse jaoks koostatud statistikaga, vaid neid tuleks kohaldada kogu Euroopa statistika suhtes, mida Euroopa statistikasüsteem arendab, koostab ja levitab.

⁽¹⁾ ELT C 374, 4.12.2012, lk 2.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 21. novembri 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 5. märtsi 2015. aasta esimese lugemise seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata). Euroopa Parlamendi 28. aprilli 2015. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 223/2009 Euroopa statistika kohta ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1101/2008 (konfidentsiaalsete statistiliste andmete Euroopa Ühenduste Statistikaametile edastamise kohta), nõukogu määruse (EÜ) nr 322/97 (ühenduse statistika kohta) ja nõukogu otsuse 89/382/EMÜ, Euratom (millega luuakse Euroopa ühenduste statistikaprogrammi komitee) kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 164).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1175/2011, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta (ELT L 306, 23.11.2011, lk 12).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrus (EL) nr 473/2013 euroala liikmesriikide eelarvekavade seire ja hindamise ning nende ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise tagamise ühiste eeskirjade kohta (ELT L 140, 27.5.2013, lk 11).

- (7) Igal aastal või mitmeaastasuse põhimõttel statistiliste vajaduste rahuldamiseks kättesaadavate vahendite piisavus on vajalik eeltingimus statistikaasutuste ametialase sõltumatuse ja statistiliste andmete kvaliteedi tagamiseks.
- (8) Sellepärast tuleks suurendada statistikaasutuste ametialast sõltumatust ja tagada kogu liidus kohaldatavad miinimumnõuded. Riiklike statistikaametite juhtidele tuleks statistikaalaste ametiülesannete täitmise, organisatsiooni juhtimise ja vahendite eraldamise osas anda konkreetsete tagatised. Riiklike statistikaametite juhtide töölevõtmise menetlus peaks olema läbipaistev ja põhinema üksnes ametialastel kriteeriumidel. Need peaksid tagama, et järgitakse võrdse kohtlemise põhimõtet, eelkõige soolise võrdsuslikkuse osas.
- (9) Samal ajal kui usaldusväärne Euroopa statistika eeldab statistikutelt vankumatut ametialast sõltumatust, peaks Euroopa statistika vastama ka strateegia vajadustele ning pakkuma statistilist tuge uutele strateegilistele algatustele riigi ja liidu tasandil.
- (10) Liidu statistikaameti (Eurostati) sõltumatust on vaja tugevdada ja tagada tõhusa parlamentaarse kontrolli abil ning riiklike statistikaametite sõltumatust on vaja tugevdada ja tagada demokraatliku aruandekohustuse abil.
- (11) Lisaks tuleks selgitada riiklikele statistikaametitele juba antud koordineeriva rolli ulatust, et saavutada riigi tasandil statistikaalase tegevuse tõhusam kooskõlastamine, sealhulgas kvaliteedijuhtimise osas, võttes nõuetekohaselt arvesse Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) poolt täidetavaid statistikaalaseid ülesandeid. Selles ulatuses, milles Euroopa statistikat teevad EKPSi liikmetena riikide keskpangad, peaksid riiklikud statistikaametid ja riikide keskpangad siseriikliku korra kohaselt tegema tihedat koostööd tervikliku ja sidusa Euroopa statistika tegemise tagamiseks, tagades samal ajal vajaliku koostöö Euroopa statistikasüsteemi ja EKPSi vahel.
- (12) Statistikaasutuste ja andmeesitajate koormuse vähendamiseks peaksid riiklikud statistikaametid ja muud siseriiklikud asutused pääsena kiiresti ja tasuta juurde haldusandmetele, sealhulgas elektroonilisel teel esitatud andmetele, ning saama neid andmeid kiiresti ja tasuta kasutada, sealhulgas statistika tegemiseks.
- (13) Euroopa statistika peaks olema hõlpsasti võrreldav ja juurdepääsetav ning seda tuleks ajakohastada viivitamata ja korrapäraselt, tagamaks et liidu poliitikavaldkondades ja rahastamisalgatustes võetakse täiel määral arvesse liidu arengusuundi.
- (14) Riiklike statistikaametitega tuleks varases etapis samuti konsulteerida selliste uute haldusandmete suhtes, mida saaks kasutada statistilistel eesmärkidel, ning olemasolevate haldusallikate kavandatud muudatuste või nende allikate kasutamise lõpetamise suhtes. Ühtlasi peaksid riiklikud statistikaametid saama haldusandmete omanikelt vajalikke metaandmeid ja koordineerima standardimistegevust statistiliste andmete koostamisega seonduvate haldusandmete osas.
- (15) Haldusandmetest tuletatud andmete konfidentsiaalsus peaks olema kaitstud ühiste põhimõtete ja suuniste abil, mida kohaldatakse kõikide Euroopa statistika tegemiseks vajalike konfidentsiaalsete andmete suhtes. Tuleks sõnastada ka selliste andmete suhtes kohaldatavad kvaliteedi hindamise raamistikud ja läbipaistvuspõhimõtted ning need avalikustada.
- (16) Kõikidel kasutajatel peaks olema samaaegne juurdepääs samadele andmetele. Riiklikud statistikaametid peaksid koostama avaldamiskalendrid perioodiliste andmete avaldamiseks.
- (17) Euroopa statistika kvaliteeti saaks parandada ja kasutajate usaldust tugevdada, kaasates liikmesriikide valitsused Euroopa statistika tegevusjuhise (edaspidi „tegevusjuhise”) rakendamise eest vastutamisega. Sel eesmärgil tuleks statistika usaldusväärsuse tagamiseks võetavatesse kohustustesse (edaspidi „usalduse tagamise kohustus”), mille iga liikmesriik kehtestab oma riiklikke eripärasid arvesse võttes, lisada asjaomase liikmesriigi valitsuse poolt tegevusjuhise rakendamise tingimuste parandamiseks või säilitamiseks võetavad konkreetsete kohustused. Kohustused, mida vajaduse korral tuleks ajakohastada, võivad hõlmata kvaliteedi tagamise riiklikke raamistikke, sealhulgas enesehindamist, parandusmeetmeid ja seiremehhanisme.
- (18) Komisjon (Eurostat) peaks võtma kõik vajalikud meetmed, et võimaldada lihtsat internetipõhist juurdepääsu terviklikele ja kasutajasõbralikele andmetikele. Võimaluse korral tuleks korrapärase ajakohastamise abil pakkuda iga liikmesriigi kohta teavet aastate ja kuude kaupa.

- (19) Kuna Euroopa statistika tegemine tuleb ulatusliku sõltumatuse tagamiseks rajada pikaajalisele tegevusalasele ja finantsplaneerimisele, peaks Euroopa statistikaprogramm hõlmama mitmeaastase finantsraamistikuga kattuvat ajavahemiku.
- (20) Määrusega (EÜ) nr 223/2009 on komisjonile antud volitused kõnealuse määruse mõnede sätete rakendamiseks kooskõlas nõukogu otsusega 1999/468/EÜ⁽¹⁾. Seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011⁽²⁾ (millega tunnistatakse kehtetuks otsus 1999/468/EÜ) jõustumisega tuleks komisjonile antud volitused kõnealuse uue õigusraamistikuga kohandada. Neid volitusi tuleks seetõttu teostada kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011. Komisjon peaks tagama, et kõnealuste rakendusaktidega ei panda liikmesriikidele ega andmeesitajatele märkimisväärset täiendavat halduskoormust.
- (21) Komisjonil peaks olema õigus võtta vastu rakendusakte kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 291 lõikega 2, et tagada kvaliteedinõuete ühetaoline kohaldamine, määrares kindlaks valdkondlike õigusaktidega hõlmatud kvaliteediaruannete esitamise korra ning ülesehituse ja perioodilisuse, kui see ei ole sätestatud statistikavaldkonna õigusaktides. Komisjon peaks tagama, et kõnealuste rakendusaktidega ei panda liikmesriikidele või andmeesitajatele märkimisväärset täiendavat halduskoormust.
- (22) On vaja ühetaolisi tingimusi juurdepääsuks konfidentsiaalsetele andmetele teaduslikel eesmärkidel. Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused, et kehtestada kord, eeskirjad ja tingimused, millega reguleeritakse nimetatud juurdepääsu liidu tasandil. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011.
- (23) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt tugevdada Euroopa statistikasüsteemi juhtimist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda tulenevalt nõudest kehtestada liidu tasandi andmete usaldusväärsus paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (24) Käesoleva määruse rakendamisel tuleks kooskõlas ELi toimimise lepingu artiklitega 130 ja 338 täielikult austada EKPSi sõltumatust protokollis nr 4 (Euroopa Keskpanga Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja kohta) kirjeldatud ülesannete täitmisel, ning EKP sõltumatust.
- (25) Euroopa statistikasüsteemi komiteega on konsulteeritud.
- (26) Määrust (EÜ) nr 223/2009 tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 223/2009 muutmine

Määrust (EÜ) nr 223/2009 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) „ametialane sõltumatus” – statistika arendamine, tegemine ja levitamine toimub sõltumatult, eelkõige tehniliste võtete, määratluste, meetodika ja kasutatavate allikate valiku ning kõikide levitamismuutuste ajastuse ja sisu osas, ning niisuguste ülesannete täitmisele ei avaldata poliitilist või huvirühmade või liidu või riigi ametiasutuste survet;”.

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsus 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused (EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

2) Artikli 5 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Riiklik statistikaasutus, mille iga liikmesriik on määranud asutuseks, mis vastutab artikli 1 kohaselt Euroopa statistikaprogrammis kindlaks määratud Euroopa statistika arendamise, tegemise ja levitamise seotud kõigi riigi tasandi tegevuste koordineerimise eest, tegutseb komisjoni (Eurostati) ainsa kontaktasutusena statistika küsimustes.

Riiklike statistikaametite koordineerimiskohustus hõlmab kõiki muid siseriiklike asutusi, mis vastutavad artikli 1 kohaselt Euroopa statistikaprogrammis kindlaks määratud Euroopa statistika arendamise, tegemise ja levitamise eest. Eelkõige vastutavad riiklikud statistikaametid liikmesriigi tasandil statistika kavandamise ja sellealase aruandluse, kvaliteedi kontrollimise, metoodika, andmeedastuse ja Euroopa statistikasüsteemi statistikaalaste meetmete kohta teabe jagamise koordineerimise eest. Niivõrd, kuivõrd osa Euroopa statistika koostajaks võivad Euroopa keskpankade süsteemi (EKPS) liikmetena olla riikide keskpangad, peaksid riiklikud statistikaametid ja riikide keskpangad siseriikliku korra kohaselt tegema tihedat koostööd tervikliku ja sidusa Euroopa statistika tegemise tagamiseks, tagades samal ajal vajaliku koostöö Euroopa statistikasüsteemi ja EKPSi vahel, nagu on sätestatud artiklis 9.”

3) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 5a

Riiklike statistikaametite juhid ja muude siseriiklike asutuste juhid

1. Liikmesriigid tagavad oma riiklikes statistikasüsteemides käesolevas määruses sätestatud ülesannete täitmise eest vastutavate ametnike ametialase sõltumatuse.

2. Sellel eesmärgil riiklike statistikaametite juhid:

- a) on ainupädevad otsustama protsesside, statistiliste meetodite, standardite ja menetluste üle, nagu ka riikliku statistikaameti poolt arendatava, koostatava ja levitatava Euroopa statistika väljundi ja publikatsioonide sisu ja avaldamise ajastuse üle;
- b) on volitatud võtma vastu otsuseid kõigis riikliku statistikaameti juhtimisega seotud küsimustes;
- c) täidavad oma statistikaalaseid ametiülesandeid sõltumatult, taotlemata või võtmata vastu juhiseid üheltki valitsuselt või muult institutsioonilt, organilt, ametilt või üksuselt;
- d) on vastutavad riikliku statistikaameti statistikaalase tegevuse ja eelarve täitmise eest;
- e) avaldavad aastaaruande ja võivad esitada arvamusi riikliku statistikaameti statistikaalase tegevusega seotud eelarveeraldiste kohta;
- f) koordineerivad statistikaalast tegevust kõikide siseriiklike asutuste vahel, mis osalevad Euroopa statistika arendamises, tegemises ja levitamises, nagu on sätestatud artikli 5 lõikes 1;
- g) koostavad vajaduse korral riiklikud suunised, et tagada kogu Euroopa statistika arendamise, tegemise ja levitamise kvaliteet oma riiklikus statistikasüsteemis, ning jälgivad nende suuniste rakendamist ning vaatavad neid läbi; samas vastutavad nad kõnealuste suuniste järgimise eest üksnes riiklikus statistikaametis; ning
- h) esindavad oma riiklikku statistikasüsteemi Euroopa statistikasüsteemis.

3. Iga liikmesriik tagab, et muud siseriiklikud asutused, mille haldusalas on Euroopa statistika arendamine, tegemine ja levitamine, täidavad niisuguseid ülesandeid kooskõlas selle riikliku statistikaameti juhi koostatud riiklike suunistega.

4. Liikmesriigid tagavad, et riiklike statistikaametite juhtide ja, kui see on asjakohane, Euroopa statistika tegemisega tegelevate muude siseriiklike asutuste statistikavaldkonna juhtide töölevõtmise ja ametisse nimetamise menetlused on läbipaistvad ja põhinevad üksnes ametialastel kriteeriumidel. Nimetatud menetlus tagab, et järgitakse võrdse kohtlemise põhimõtet, eelkõige soolise võrdõiguslikkuse osas. Riiklike statistikaametite juhtide töölt vabastamise või teisele ametikohale üleviimise põhjused ei tohi tuleneda ametialase sõltumatuse põhimõttest järgimisest.

5. Iga liikmesriik võib luua siseriikliku organi, et tagada asjaomases liikmesriigis Euroopa statistika koostajate ametialane sõltumatus. Riiklike statistikaametite juhid ja, kui see on asjakohane, Euroopa statistika tegemisega tegelevate muude siseriiklike asutuste statistikavaldkonna juhid võivad võtta vastu niisuguste organite nõuandeid. Selliste organite liikmete töölevõtmise, üleviimise ja töölt vabastamise menetlus peab olema läbipaistev ning põhinema üksnes ametialastel kriteeriumidel. Menetlus peab tagama, et järgitakse võrdse kohtlemise põhimõtet, eelkõige soolise võrdõiguslikkuse osas.”

4) Artikli 6 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Liidu tasandil on komisjon (Eurostat) Euroopa statistika tegemise tagamisel sõltumatu vastavalt kehtestatud eeskirjadele ja statistikaalastele põhimõtetele.

3. Ilma et see piiraks protokolli nr 4 (Euroopa Keskpanga Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja kohta) artikli 5 kohaldamist, koordineerib komisjon (Eurostat) liidu institutsioonide ja asutuste statistikaalast tegevust, pidades eelkõige silmas andmete järjepidevust ja kvaliteeti ning andmeesitamiskooormuse minimeerimist. Selleks võib komisjon (Eurostat) kutsuda liidu mis tahes institutsioone ja asutusi konsultatsioonidele või koostööle, et töötada statistilistel eesmärkidel nende vastavates pädevusvaldkondades välja meetodeid ja süsteeme. Iga selline institutsioon või asutus, mis teeb ettepaneku statistika koostamiseks, konsulteerib komisjoniga (Eurostatiga) ja võtab arvesse soovitusi, mida viimane selles osas annab.”

5) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 6a

Komisjoni (Eurostati) peadirektor

1. Eurostat on liidu statistikaamet ja komisjoni peadirektoraat. Seda juhib peadirektor.

2. Komisjon tagab, et Eurostati peadirektori töölevõtmise menetlus on läbipaistev ning põhineb ametialastel kriteeriumidel. Menetlus peab tagama, et järgitakse võrdse kohtlemise põhimõtet, eelkõige soolise võrdõiguslikkuse osas.

3. Peadirektor on ainupädev otsustama protsesside, statistiliste meetodite, standardite ja menetluste üle, nagu ka Eurostati koostatud kogu statistika väljundi ja publikatsioonide sisu ja selle avaldamise ajastuse üle. Nende statistikaalaste ametiülesannete täitmisel tegutseb peadirektor sõltumatult ja ta ei taotle ega võta vastu juhiseid liidu institutsioonidelt või asutustelt, üheltki valitsuselt või muult institutsioonilt, organilt, ametilt või asutuselt.

4. Eurostati peadirektor vastutab Eurostati statistikaalase tegevuse eest. Eurostati peadirektor osaleb kohe pärast ametisse nimetamist komisjoni poolt ja pärast seda igal aastal statistikaalase dialoogi raames Euroopa Parlamendi asjaomase komisjoni koosolekul, et arutada statistika haldamist, metoodikat ja statistikaalast innovatsiooni käsitlevaid küsimusi. Eurostati peadirektor avaldab aastaaruande.”

6) Artiklisse 11 lisatakse järgmised lõiked:

„3. Liikmesriigid ja komisjon võtavad kõik vajalikud meetmed, et säilitada Euroopa statistika usaldusväärsus. Selleks seab liikmesriikide ja komisjoni poolt võetud statistika vastu usalduse tagamise kohustus („usalduse tagamise kohustus”) eesmärgiks veelgi tugevdada üldsuse usaldust Euroopa statistika vastu ning teha edusamme tegevusjuhises sisalduvate statistikaalaste põhimõtete rakendamisel. Usalduse tagamise kohustus sisaldab konkreetset strateegilist kohustust parandada või vastavalt vajadusele säilitada tegevusjuhise rakendamise tingimusi ning see avaldatakse koos lühikokkuvõttega.

4. Komisjon kontrollib liikmesriikide võetud usalduse tagamise kohustuste täitmist korrapäraselt liikmesriikide saadetud aastaaruannete põhjal ning vajaduse korral ajakohastab neid.

Kui liikmesriik ei ole 9. juuniks 2017 usalduse tagamise kohustust avaldanud, esitab ta komisjonile ja avalikustab eduaruande tegevusjuhise rakendamise kohta ning, kui see on asjakohane, jõupingutuste kohta, mida on tehtud statistika usaldusväärsuse tagamiseks võetud usalduse tagamise kohustuse sõnastamiseks. Neid eduaruandeid ajakohastatakse korrapäraselt ja vähemalt iga kahe aasta tagant pärast nende esmast avaldamist.

Komisjon annab aru Euroopa Parlamendile ja nõukogule avaldatud usalduse tagamise kohustuse täitmise kohta ning, kui see on asjakohane, asjaomaste eduaruannete kohta 9. juuniks 2018 ning pärast seda iga kahe aasta tagant.

5. Komisjoni sõnastatud usalduse tagamise kohustuse täitmist kontrollib korrapäraselt Euroopa statistika haldamise nõuandekogu („nõuandekogu“). Komisjon lisab nõuandekogu hinnangu usalduse tagamise kohustuse täitmise kohta oma aastaaruandesse, mille ta kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 235/2008/EÜ (*) esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Nõuandekogu annab Euroopa Parlamendile ja nõukogule usalduse tagamise kohustuse täitmise kohta aru 9. juuniks 2018.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2008. aasta otsus nr 235/2008/EÜ, millega moodustatakse Euroopa statistika haldamise nõuandekogu (ELT L 73, 15.3.2008, lk 17)."

7) Artiklit 12 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Konkreetsete kvaliteedinõuded, nagu sihtväärtused ja statistika tegemise miinimumstandardid, võib sätestada ka valdkondlikes õigusaktides.

Selleks et tagada lõikes 1 sätestatud kvaliteedikriteeriumide ühetaoline kohaldamine konkreetsete statistika-valdkondade õigusaktidega hõlmatud andmete suhtes, võtab komisjon vastu rakendusaktid, milles sätestatakse valdkondlike õigusaktidega hõlmatud kvaliteediaruannete esitamise kord, ülesehitus ja perioodilisus. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 27 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

3. Liikmesriigid esitavad komisjonile (Eurostatile) aruanded edastatud andmete kvaliteedi kohta, sealhulgas kõik oma kahtlused andmete täpsuse osas. Komisjon (Eurostat) hindab edastatud andmete kvaliteeti asjakohasele analüüsile tuginedes ning koostab ja avaldab aruanded ja teatised Euroopa statistika kvaliteedi kohta.”;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„4. Läbipaistvuse huvides avalikustab komisjon (Eurostat), kui see on asjakohane, oma hinnangu riikide poolt edastatava Euroopa statistika kvaliteedi kohta.

5. Kui valdkondlikes õigusaktides on ette nähtud trahvid juhuks, kui liikmesriigid esitavad statistikas valeandmeid, võib komisjon kooskõlas aluslepingute ja niisuguste valdkondlike õigusaktidega alatatada ja viia vajaduse korral läbi uurimisi, sealhulgas kohapealseid kontrolle, kui see on asjakohane, et teha kindlaks, kas valeandmete esitamine oli tõsine ja tahtlik või on tegemist raske hooletusega.”

8) Artikli 13 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Euroopa statistikaprogrammis esitatakse Euroopa statistika arendamise, tegemise ja levitamise raamistik, milles määratakse kindlaks mitmeaastasele finantsraamistikule vastavaks ajavahemikuks kavandatavate tegevuste peamised valdkonnad ja eesmärgid. Selle võtavad vastu Euroopa Parlament ja nõukogu. Selle mõju ja kulutasuvust hinnatakse sõltumatute ekspertide osavõtul.”

9) Artikli 14 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Komisjon võib rakendusaktidega võtta vastu otsuse ajutiste otseselt statistikaalaste meetmete võtmise kohta, tingimusel et

a) meetmega ei ole ette nähtud rohkem kui kolme võrdlusaastat hõlmavate andmete kogumist;

b) kogutavad andmed on vastutavates riiklikes statistikaametites ja muudes siseriiklikes asutustes juba kättesaadavad või juurdepääsetavad või saab andmeid otse, kasutades asjakohaseid valimeid liidu tasandil statistilise üldkogumi vaatlemiseks riiklike statistikaametite ja muude siseriiklike asutuste tegevuse piisaval koordineerimisel, ning

- c) liit annab riiklikele statistikaametitele ja muudele siseriiklikele asutustele rahalist toetust tekkinud täiendavate kulude katmiseks kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012 (*).

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 27 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1)."

10) Artikkel 17 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 17

Iga-aastane tööprogramm

Komisjon esitab oma järgneva aasta tööprogrammi Euroopa statistikasüsteemi komiteele iga aasta 30. aprilliks.

Iga-aastase tööprogrammi ettevalmistamisel tagab komisjon tulemusliku prioriteetide seadmise, mis hõlmab läbivaatamist, statistikaprioriteete käsitlevat aruandlust ja rahaliste vahendite eraldamist. Komisjon võtab statistikasüsteemi komitee märkusi arvesse võimalikult suurel määral. Iga-aastane tööprogramm põhineb Euroopa statistika-programmil ja kajastab eelkõige järgmist:

- a) komisjoni arvates esmatähtsaid meetmeid, võttes arvesse liidu poliitika vajadusi ning liikmesriikide ja liidu rahalisi piiranguid ning andmeesitamiskoormust;
- b) prioriteetide läbivaatamise algatusi, sealhulgas negatiivsete prioriteetide läbivaatamine ja nii andmeesitajate kui ka statistika koostajate koormuse vähendamise algatusi, ning
- c) menetlusi ja õigusakte, mille komisjon on iga-aastase tööprogrammi rakendamiseks ette näinud."

11) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 17a

Juurdepääs haldusandmetele, nende kasutamine ja integreerimine

1. Andmeesitajate koormuse vähendamiseks on riiklikel statistikaametitel, artiklis 4 osutatud muudel siseriiklikel asutustel ja komisjonil (Eurostat) õigus kõikidele haldusandmetele kiiresti ja tasuta juurde pääseda ning neid kasutada ja statistikasse integreerida ulatuses, mis on vajalik Euroopa statistikaprogrammis määratletud Euroopa statistika artikli 1 kohaseks arendamiseks, tegemiseks ja levitamiseks.

2. Riiklike statistikaametite ja komisjoniga (Eurostatiga) konsulteeritakse ning nad on kaasatud muude organite kogutud ja säilitatud haldusandmete esialgsesse väljakujundamisse, edasiarendamisse ja nende kogumise lõpetamisse, lihtsustades seeläbi nende andmete täiendavat kasutamist Euroopa statistika tegemise eesmärgil. Nad on kaasatud standardimistevõime nende haldusandmete puhul, mis on asjakohased Euroopa statistika tegemisel.

3. Riiklike statistikaametite, muude siseriiklike asutuste ja komisjoni (Eurostat) juurdepääs ja kaasamine vastavalt lõigetele 1 ja 2 piirdub haldusandmetega nende vastavate haldussüsteemide raames.

4. Haldusandmetele, mille nende omanikud on riiklikele statistikaametitele, muudele siseriiklikele asutustele ja komisjonile (Eurostatile) kättesaadavaks teinud nende andmete kasutamiseks Euroopa statistika tegemise eesmärgil, lisatakse asjakohased metaandmed.

5. Riiklikud statistikaametid ja haldusandmete omanikud loovad vajalikud koostöömehhanismid."

12) Artikli 20 lõike 4 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Riiklikud statistikaametid, muud siseriiklikud asutused ja komisjon (Eurostat) võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada põhimõtete ja suuniste ühtlustamine konfidentsiaalsete andmete füüsilise ja loogilise kaitse puhul. Komisjon tagab sellise ühtlustamise rakendusaktidega, millega ei täiendata käesolevat määrust. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 27 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.”

13) Artikli 23 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjon kehtestab rakendusaktiga korra, eeskirjad ja tingimused, mis reguleerivad juurdepääsu liidu tasandil. Rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 27 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.”

14) Artikkel 24 jäetakse välja.

15) Artikkel 26 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 26

Statistilise konfidentsiaalsuse nõude rikkumine

Liikmesriigid ja komisjon võtavad asjakohaseid meetmeid, et hoida ära statistilise konfidentsiaalsuse nõude rikkumist ja karistada selliste õigusrikkumiste eest. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.”

16) Artikkel 27 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 27

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab Euroopa statistikasüsteemi komitee. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (*) tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).”

Artikkel 2

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 29. aprill 2015

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2015/760,**29. aprill 2015,****Euroopa pikaajaliste investeerimisfondide kohta****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Pikaajaline rahastamine on oluline abivahend, et juhtida Euroopa majandus kooskõlas strateegiaga „Euroopa 2020” aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu, kõrge tööõhõive ja konkurentsivõimelisuse teele, kujundades tulevast majandust nii, et selles tekiks vähem süsteemseid riske ja et see oleks vastupanuvõimelisem. Euroopa pikaajalised investeerimisfondid (ELTIFid) pakuvad püsivat rahastamist eri taristuprojektidele, noteerimata äriühingutele või noteeritud väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEd), kes emiteerivad omakapitali- või võlainstrumente, millele ei leia hõlpsasti ostjat. Selliseid projekte rahastades toetavad ELTIFid liidu reaalmajanduse ja poliitiliste strateegiate elluviimise rahastamist.
- (2) Nõudluspoolel võivad ELTIFid tagada püsiva tulu pensionihalduritele, kindlustusandjatele, sihtasutustele, omavalitsusüksustele ja muudele üksustele, kellel on regulaarseid ja korduvaid kohustusi ning kes soovivad pikaajalist tulu hästi reguleeritud struktuuride raames. Kuigi ELTIFid on vähem likviidsed kui vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse tehtavad investeeringud, võivad need tagada püsiva tulu ka jaeinvestoritele, kes sõltuvad korrapärastest rahavoogudest, mida ELTIFitel on võimalik toota. Neile investoritele, kellele püsivat tulu ei laekuks, võivad ELTIFid pakkuda hea võimaluse teenida kapitali väärtuse pikaajalise kasvu pealt.
- (3) Selliste projektide rahastamine nagu transporditaristud, säästva energia tootmine või jaotus, sotsiaaltaristud (eluasemed või haiglad), ressursside ja energia tarbimist vähendavate uute tehnoloogiate ja süsteemide kasutuselevõtmine või VKEd arendamine võib olla keeruline. Finantskriis on näidanud, et rahastamise lünki võib aidata kõrvaldada see, kui lisaks pankadele pakuvad rahastamisvõimalusi ka mitmed kapitaliturge paremini mobiliseerivad rahastamisallikad. ELTIFitel võib selles olla oluline roll ja ELTIFid võivad kapitali mobiliseerida ka kolmandate riikide investoreid ligi meelitades.
- (4) Käesoleva määruse peamine eesmärk on soodustada Euroopa pikaajaliste investeeringute tegemist reaalmajandusse. Ka kolmandates riikides projektidesse, äriühingutesse ja taristutesse tehtavad pikaajalised investeeringud võivad ELTIFitesse koondada kapitali ja olla seega kasulikud Euroopa majandusele. Seepärast ei tohiks selliseid investeeringuid takistada.
- (5) ELTIFEid reguleerivaid õigusnorme sätestava määruse puudumisel võib juhtuda, et liikmesriikide tasandil võetakse vastu erinevaid meetmeid, mis võivad investeeringute kaitse meetmete erinevuse tõttu põhjustada konkurentsimoonutusi. Liikmesriigiti erinevad nõuded portfelli koosseisule, hajutamisele ja kõlblikele varaliikidele, eelkõige

⁽¹⁾ ELT C 67, 6.3.2014, lk 71.

⁽²⁾ ELT C 126, 26.4.2014, lk 8.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2015. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 20. aprilli 2015. aasta otsus.

börsikaupadesse investeerimisele, piiravad noteerimata ettevõtjatele ja reaalvarale keskenduvate investeerimisfondide piiriülest turustamist, sest investoritel ei ole võimalik neile pakutavaid eri investeerimisettepanekuid hõlpsasti võrrelda. Liikmesriigiti erinevad nõuded annavad ka investoritele erineval tasemel kaitse. Peale selle tekitavad erinevusi investorite kaitstuses liikmesriigiti erinevad investeerimistehnikatele esitatavad nõuded nagu lubatud laenuks võtmise tase, finantstulestisinstrumentide kasutamine, lühikeseks müüki või väärtpaberite rahastamise tehinguid reguleerivad õigusnormid. Peale selle takistavad erinevad tagasivõtmise ja/või hoidmisaegade nõuded noteerimata varasse investeerivate fondide piiriülest müüki. Õiguskindlusetuse suurendamise tõttu võivad need erinevused kõigutada investorite usaldust sellistesse fondidesse investeerimise kaalumisel ja vähendada investorite võimalusi teha valik paljude pikaajaliste investeerimisvõimaluste hulgast. Seega on käesoleva määruse jaoks sobiv õiguslik alus Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 114, nagu Euroopa Liidu Kohus on seda oma väljakujunenud praktikas tõlgendanud.

- (6) On vaja kehtestada ühesugused õigusnormid, et ELTIFI kui investeerimistoote profiil oleks järjepidev ja stabiilne kogu liidus. Täpsemalt on vaja siseturu sujuvaks toimimiseks ja investorite kõrgetasemeliseks kaitseks kehtestada ELTIFite toimimise ühesugused õigusnormid, ning eelkõige sellised õigusnormid, mis käsitleksid nende portfelli koosseisu ja selliseid investeerimisinstrumente, mida neil on lubatud kasutada positsiooni võtmiseks pikaajalistes aktiivides, nagu noteeritud VKEd ja noteerimata äriühingute poolt emiteeritud omakapitali- või võlainstrumentid, ja reaalvaras. ELTIFI portfelli käsitlevaid ühesuguseid õigusnorme on vaja ka selleks, et ELTIFitel, mille eesmärk on tagada regulaarne tulu, oleks tagatud pideva rahavoo säilitamiseks sobiva investeerimisvara hajutatud portfelli. ELTIFitega astutakse esimene samm, et luua integreeritud siseturg sellise kapitali kaasamiseks, mida saab kasutada Euroopa majandusse tehtavateks pikaajalisteks investeeringuteks. Pikaajaliste investeeringute siseturu sujuv toimimine nõuab komisjonilt pikaajalise kapitali piiriülese kaasamisel tekkivate võimalike takistuste jätkuvat hindamist, sh selliste takistuste hindamist, mis tekivad pikaajaliste investeeringute maksustamisel.
- (7) On oluline tagada, et ELTIFite toimimist reguleerivad õigusnorme, eelkõige neid, mis käsitlevad nende portfelli koosseisu ja investeerimisinstrumente, mida neil on lubatud kasutada, kohaldataks vahetult ELTIFite valitsejatele, ning seetõttu on kõnealused uued õigusnormid vaja vastu võtta määrusena. Ennetades erinevusi liikmesriikide nõuetes, tagab see ka ühesugused tingimused nimetuse ELTIF kasutamiseks. Selleks et tugevdada investorite usaldust ELTIFite vastu ja tagada nimetuse ELTIF pikaajaline usaldusvärsus, peaksid ELTIFite valitsejad kogu liidus järgima samu õigusnorme. Samas väheneb ühesuguste õigusnormide vastuvõtmisega ELTIFitele kohaldatavate regulatiivsete nõuete keerukus. Ühesuguste õigusnormide tõttu vähenevad ka investeerimisfondi valitsemise kulud, mis muidu tekiks selliste liikmesriigiti erinevate nõuete järgimise tõttu, millega reguleeritakse fonde, mis investeerivad noteeritud ja noteerimata ettevõtjatesse ja võrreldavat liiki reaalvarasse. See kehtib eriti ELTIFite valitsejate puhul, kes soovivad kapitali kaasata piiriülelt. Ühesuguste õigusnormide vastuvõtmine aitab samuti kaotada konkurentsimoonutusi.
- (8) Uued ELTIFE reguleerivad õigusnormid on tihedalt seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2011/61/EL, ⁽¹⁾ sest selles direktiivis sisaldub alternatiivsete investeerimisfondide (AIFid) liidus valitsemise ja turustamise õigusraamistik. Määratluse kohaselt on ELTIFid ELi AIFid, mida valitsevad alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad (AIFide valitsejad), kellele on antud tegevusluba direktiivi 2011/61/EL kohaselt.
- (9) Kui direktiiviga 2011/61/EL on ühtlasi ette nähtud astmeline kord, millega reguleeritakse kolmandate riikide alternatiivsete investeerimisfondide valitsejaid ja kolmandate riikide alternatiivseid investeerimisfonde, siis uutel ELTIFE käsitlevatel õigusnormidel on märksa piiratum reguleerimisala, rõhutades uue pikaajalise investeerimistoote Euroopa mõõdet. Seega peaks ainult direktiivis 2011/61/EL määratletud ELi AIFil olema õigus moodustada ELTIF ja seda ainult siis, kui seda valitseb ELi AIFI valitseja, kellele on antud tegevusluba direktiivi 2011/61/EL kohaselt.
- (10) ELTIFite kohaldatavad uued õigusnormid peaksid põhinema direktiiviga 2011/61/EL kehtestatud õigusraamistikul ja selle rakendamiseks vastu võetud õigusaktidel. Seetõttu tuleks ELTIFeid käsitlevaid investeerimistoote nõudeid kohaldada lisaks kehtivas liidu õiguses sätestatud normidele. Eelkõige tuleks ELTIFitele kohaldada direktiivis 2011/61/EL sätestatud valitsemise ja turustamise üldnorme. Samamoodi tuleks ELTIFite piiriülesele tegevusele kohaldada direktiivis 2011/61/EL sätestatud teenuste piiriülese osutamise ja asutamise vabaduse üldnorme. Neid tuleks täiendada turustamist käsitlevate erinormidega, mis on eriomased ELTIFite piiriülesele turustamisele nii jae- kui ka kutselistele investoritele kogu liidus.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

- (11) Kõigile nendele ELi AIFidele, mis soovivad end turustada ELTIFina, peaksid kehtima ühesugused õigusnormid. ELi AIFidele, mis ei soovi end turustada ELTIFina, ei peaks need normid olema siduvad, millega nad samas möönavad, et ei kasuta kaasnevaid eeliseid. Teiselt poolt ei tohiks eurofondid ega kolmanda riigi alternatiivsed investeerimisfondid kvalifitseeruda ELTIFina turustamiseks.
- (12) Selleks et tagada ELTIFite vastavus ühtlustatud normidele, millega reguleeritakse kõnealuste fondide tegevust, on vaja nõuda, et pädevad asutused annaksid ELTIFitele tegevusloa. Seetõttu tuleks direktiivis 2011/61/EL sätestatud AIFide valitsejatele tegevusloa andmise ja järelevalve ühtlustatud menetlusi täiendada ELTIFitele tegevusloa andmise erimenetlusega. Tuleks sisse seada menetlus, millega tagada, et ELTIFeid võivad valitseda ainult ELi AIFide valitsejad, mis on tegevusloa saanud direktiivi 2011/61/EL kohaselt ja mis on ELTIFite valitsemiseks võimelised. Tarvitusele tuleks võtta sobivad abinõud tagamaks, et iga ELTIF oleks võimeline täitma kõnealuste fondide tegevust reguleerivaid ühtlustatud norme. ELTIFile, mis on isevalitsev ja millele ei ole määratud kolmandast isikust AIFi valitsejat, tuleks tegevusloa andmisel kohaldada erimenetlust.
- (13) Et ELi AIFide õiguslik vorm võib olla erinev, mis ei pruugi neile anda juriidilise isiku staatust, tuleks sätteid, mis nõuavad ELTIFitelt meetmete võtmist, käsitleda viidetena ELTIFI valitsejale, kui ELTIF on moodustatud ELi AIFina, mis ei saa tegutseda iseseisvana, sest ta ei ole juriidiline isik.
- (14) Selleks et tagada, et ELTIFite eesmärk on pikaajalised investeringud ja et nad aitaksid rahastada liidu majanduse jätkusuutlikku kasvu, peaks ELTIFite portfelle reguleerivad normid sätestama ELTIFite investeringuteks kõlbliku vara liigid ja kõlblikkuse tingimused. ELTIF peaks investeerima vähemalt 70 % oma kapitalist kõlblikusse investeerimisvarasse. ELTIFite usaldusväärsuse tagamiseks on samuti soovitatav keelata ELTIFil osaleda teatavates finantstehingutes, mis võivad ohustada tema investeerimisstrateegiat ja -eesmärke, tekitades riske, mis erinevad riskidest, mida võiks eeldada pikaajaliste investeringutega tegeleva fondi puhul. Selleks et tagada selge keskendumine pikaajalistele investeringutele, mis võib olla kasulik jaemajandusele, kes vähemtraditsioonilisi investeerimisstrateegiaid ei tunne, ei tohiks ELTIFil lubada investeerida finantstulestisinstrumentidesse, välja arvatud juhul, kui seda tehakse iseenda investeringutega seotud riskide maandamiseks. Et börsikaubad ja finantstulestisinstrumentid, millega kaasneb kaudne positsioon börsikaupades, on likviidsed, ei pea investor börsikaupadesse investeerimisel võtma pikaajalist kohustust ja seetõttu tuleks börsikaubad välistada kõlblikust investeerimisvarast. See põhjendus ei kehti investeringute puhul, mis tehakse taristusse või börsikaupadega seotud äriühingutesse või sellistesse äriühingutesse, mille majandustulemused on kaudselt seotud börsikaupade tootlikkusega, nt põllumajanduslikud majapidamised põllumajandusliku tooraine puhul või elektrijaamad energiatoodete puhul.
- (15) Pikaajalise investeringu määratlus on lai. Kõlblik investeerimisvara on üldiselt mittelikviidne, eeldab teatavaks perioodiks kohustuse võtmist ja selle majanduslik profiil on oma olemuselt pikaajaline. Kõlblikuks investeerimisvaraks on instrumendid, mis ei ole vabalt võõrandatavad väärtpaberid, ja seetõttu puudub neil juurdepääs järelturu likviidsusele. Sageli eeldab selline vara tähtajaliste kohustuste võtmist, mis piiravad selle turustatavust. Sellegipoolest tuleks kvalifitseeruva portfelli ettevõtjana käsitada noteeritud VKEsid, sest neil võib samuti olla probleeme likviidsusega ja järelturule juurdepääsuga. ELTIFI tehtava investeringu majanduslikul on suuremahuliste kapitalikohustuste tõttu ja tulu saamiseks kuluva pika aja tõttu seega olemuslikult pikk.
- (16) ELTIFil tuleks lubada investeerida ka varasse, mis ei ole kõlblik investeerimisvara, kui see on vajalik fondi rahavoo tõhusaks haldamiseks, kuid ainult niivõrd, kuivõrd see on kooskõlas ELTIFI pikaajalise investeerimisstrateegiaga.
- (17) Kõlbliku investeerimisvarana tuleks mõista osalusi, nt omakapitali- või kvaasikapitaliinstrumente, kvalifitseeruvate portfelli ettevõtjate võlainstrumente ja neile antud laene. See peaks hõlmama ka osalust teistes fondides, mis on keskendunud sellistele varaliikidele nagu investeringud noteerimata ettevõtjatesse, kes emiteerivad omakapitali- või võlainstrumente, millele alati ei ole võimalik hõlpsasti ostjat leida. Kõlblikuks varaliigiks peaks samuti olema otsene osalus reaalvaras, välja arvatud juhul, kui see on väärtpaberistatud, eeldusel et see tekitab prognoositava (regulaarse või ebaregulaarse) rahavoo, nii et seda on võimalik modelleerida ja selle väärtust hinnata diskonteeritud rahavoo väärtuse hindamise meetodil. Sellise vara hulka võiks kuuluda näiteks prognoositavat tulu tootvad sotsiaaltaristud, nagu energia-, transpordi- ja sidetaristud, ning haridus-, tervishoiu-, hoolekande- või

tööstusrajatised. Vara, nagu kunstiteosed, käsikirjad, veinivarud või juvelid, ei tohiks aga olla kõlblikud, sest üldjuhul ei tekita need prognoositavat rahavoogu.

- (18) Kõlblik investeerimisvara peaks hõlmama üle 10 000 000 eurose väärtusega reaalarva, mis annab majanduslikku ja sotsiaalset kasu. Selline vara hõlmab taristuid, intellektuaalomandit, laevu, seadmeid, masinaid, lennukiparki või veeremit ja kinnisasju. Äri- või elamukinnisvarasse tehtud investeeringud peaksid olema lubatud niivõrd, kuivõrd nende eesmärk on aidata kaasa arukale, jätkusuutlikule ja kaasavale majanduskasvule või liidu energia-, regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitikale. Sellistesse kinnisasjadesse tehtud investeeringud peaksid olema selgelt dokumenteeritud, et tõendada pikaajalist kohustust seoses kinnisvaraga. Käesoleva määruse eesmärk ei ole edendada spekulatiivseid investeeringuid.
- (19) Taristuprojektide maht tingib vajaduse suure hulga kapitali järele, mis jääb investeerituks pikaks ajaks. Sellised taristuprojektid hõlmavad avalikest hoonetest koosnevat taristut, nagu koolid, haiglad või vanglad; sotsiaaltaristut, näiteks sotsiaalkorterid; transporditaristut, näiteks teed, suured transiidisüsteemid või lennujaamad; energiataristut, nagu energiavõrgud, kliimamuutustega kohanemise ja nende leevendamise projektid, elektrijaamad või torustikud; veemajanduse taristut, nagu veevarustussüsteemid, kanalisatsioon või niisutussüsteemid; sidetaristut, näiteks võrgud, ja jäätmekäitluse taristu, nagu ringlussevõtu- või kogumissüsteemid.
- (20) Kvaasikapitaliinstrumentidena tuleks mõista sellist tüüpi finantsinstrumente, milles on ühendatud omakapital ja võlg, mille puhul on instrumendi tulusus seotud kvalifitseeruva portfelli ettevõtja kasumi või kahjumiga ning mille puhul ei ole instrumendi tagasimaksmine maksejõuetuse korral täielikult tagatud. Sellised instrumendid hõlmavad selliseid eri finantsinstrumente nagu allutatud laenud, passiivne osalus, osaluslaenud, kasumis osalemise õigused, vahetusvõlakirjad ja võlakirjade ostutähed.
- (21) Olemasolevate äritavade arvessevõtmiseks tuleks ELTIFil lubada osta kvalifitseeruva portfelli ettevõtja aktsionäridelt selle ettevõtja aktsiaid. Selleks et tagada rahaliste vahendite kaasamiseks võimalikult laialdased võimalused, tuleks peale selle lubada investeerida teistesse ELTIFitesse, Euroopa riskikapitalifondidesse, mida reguleeritakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 345/2013, ⁽¹⁾ ja Euroopa sotsiaallettevõtlusfondidesse, mida reguleeritakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 346/2013 ⁽²⁾. Investeeringute hajumise vältimiseks kvalifitseeruvate portfelli ettevõtjate vahel tuleks ELTIFitel lubada investeerida teistesse ELTIFitesse, Euroopa riskikapitalifondidesse ja Euroopa sotsiaallettevõtlusfondidesse üksnes tingimusel, et need fondid ei ole ise investeerinud üle 10 % oma kapitalist teistesse ELTIFitesse.
- (22) Finantsettevõtjate kasutamine võib olla vajalik selleks, et taristuprojektidesse koondada ja nendes korraldada eri investorite panust, sealhulgas avalikku laadi investeeringuid. Seepärast tuleks ELTIFitel lubada investeerida kõlblikusse investeerimisvarasse finantsettevõtjate kaudu niivõrd, kuivõrd need ettevõtjad tegelevad pikaajaliste projektide ja VKEdel kasvu rahastamisega.
- (23) Noteerimata ettevõtjatel võib olla probleeme kapitaliturgudele pääsuga ning oma edasise kasvu ja laienemise rahastamisega. Erafinantseeringud omakapitali osaluse või laenude kaudu on tavalised rahaliste vahendite kaasamise viisid. Kuna sellised instrumendid on olemuslikult pikaajalised investeeringud, vajavad need kannatlike investorite kapitali, mida ELTIFid suudavad pakkuda. Peale selle on noteeritud VKEdel sageli suuri probleeme pikaajalise rahastuse saamisega ning ELTIFite näol võib olla tegemist väärtusliku alternatiivse rahastamisallikaga.
- (24) Pikaajalise vara liigid käesoleva määruse tähenduses peaksid seepärast hõlmama noteerimata ettevõtjate emiteeritud omakapitali- või võlainstrumente, millele ostjat ei pruugi hõlpsasti leida, ja noteeritud äriühinguid, mille maksimumkapitalisatsioon on 500 000 000 eurot.
- (25) Kui ELTIFI valitseja omab osalust portfelli ettevõtjas, on oht, et ELTIFI valitseja eelistab oma huve ELTIFI investorite huvidele. Et ära hoida selline huvide konflikt ja tagada äriühingu usaldusväärne üldjuhtimine, peaksid ELTIFid investeerima üksnes sellisesse varasse, mis ei ole ELTIFI valitsejaga seotud, välja arvatud juhul, kui ELTIF investeerib ELTIFI valitseja valitsetava teise ELTIFI, Euroopa riskikapitalifondi või Euroopa sotsiaallettevõtlusfondi osakutesse või aktsiatesse.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 345/2013 Euroopa riskikapitalifondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrus (EL) nr 346/2013 Euroopa sotsiaallettevõtlusfondide kohta (ELT L 115, 25.4.2013, lk 18).

- (26) Selleks et võimaldada ELTIFite valitsejatele teatavat paindlikkust fondivahendite investeerimisel, tuleks lubada kauplemist varaga, välja arvatud pikaajaliste investeeringute puhul, kuni 30 % ulatuses ELTIFI kapitalist.
- (27) Selleks et vähendada ELTIFite võetavaid riske, on oluline vähendada vastaspoole riski, kehtestades ELTIFite portfellile selged hajutamisnõuded. Kõigi börsiväliste tuletisinstrumentide suhtes tuleks kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ⁽¹⁾.
- (28) Selleks et hoida ära olukord, kus investeeriv ELTIF avaldab olulist mõju mõne teise ELTIFI valitsemisele või emiteerivale üksusele, on vaja vältida ELTIFI liigset kontsentratsiooni samas investeeringus.
- (29) Selleks et võimaldada ELTIFI valitsejatel kaasata fondi tähtaja jooksul rohkem kapitali, tuleks neil lubada raha laenuks võtta kuni 30 % ulatuses ELTIFI kapitali väärtusest. See peaks investoritele omakorda andma täiendavat tulu. Selleks et kõrvaldada valuutade mittevastavuse risk, peaks ELTIF raha laenuks võtma ainult selles valuutas, milles ELTIFI valitseja kavatseb vara omandada. Selleks et võtta arvesse varipangandusest tingitud probleeme, ei tohiks ELTIFI poolt laenuks võetud raha kasutada laenu andmiseks kvalifitseeruvatele portfelliettevõtjatele.
- (30) Kuna ELTIFI investeeringud on pikaajalised ja mittelikviidsed, tuleks ELTIFI valitsejatele anda piisavalt aega investeerimise piirmäärade kohaldamiseks. Piirmäärade rakendamiseks kuluva aja määramisel tuleks võtta arvesse investeeringute eripära ja omadusi, kuid see ei tohiks ületada viit aastat alates ELTIFina toimimise tegevusloa saamisest või poolt ELTIFI tähtaega, sõltuvalt sellest, kumb kuupäev saabub varem.
- (31) Oma portfelli profiili ja pikaajalise vara liikidele keskendumise tõttu on ELTIFid mõeldud erasäästude suunamiseks Euroopa majandusse. ELTIFid on ka investeerimisvahend, mille kaudu on Euroopa Investeerimispanka (EIP) grupil võimalik eraldada rahalisi vahendeid Euroopa taristutele või VKEdele. Käesoleva määruse kohaselt on ELTIFid korraldatud ühise investeerimisvahendina, mis vastab EIP grupi peamisele eesmärgile, milleks on pikaajaliste investeeringute siseturu tasakaalustatud ja stabiilse arengu toetamine liidu huvides. Kuna ELTIFid keskenduvad pikaajalise vara liikidele, on neil võimalik täita neile ettenähtud funktsiooni esmatähtsa vahendina komisjoni 26. novembri 2014. aasta teatises sätestatud Euroopa investeeringute kava elluviimisel.
- (32) Komisjon peaks pidama esmatähtsaks protsesse, mis on seotud ELTIFite poolt EIPst rahastamise saamise taotlustega, ja neid protsesse optimeerima. Komisjon peaks seepärast optimeerima ELTIFite selliste taotluste kohta arvamuste või seisukohtade esitamist, milles taotletakse rahastamist EIPst.
- (33) Peale selle võivad ka liikmesriigid ning piirkondlikud ja kohalikud omavalitsused olla huvitatud ELTIFite teadvustamisest võimalikele investoritele ja üldsusele.
- (34) Kuigi ELTIFid ei nõuta osakute ega aktsiate tagasivõtmist enne ELTIFI tähtaja möödumist, ei peaks miski takistama ELTIFit taotlemast oma osakute või aktsiate kauplemisele võtmist reguleeritud turul või mitmepoolses kauplemissüsteemis, andes sellega investoritele võimaluse võõrandada neile kuuluvaid osakuid või aktsiaid enne ELTIFI tähtaja lõppu. ELTIFI tingimused ega põhikiri ei peaks seega takistama ELTIFI osakute või aktsiate kauplemisele võtmist reguleeritud turul või mitmepoolses kauplemissüsteemis, samuti ei tohiks need investorit takistada osakuid või aktsiaid vabalt võõrandamast ostusooviga kolmandale isikule. Selle eesmärk on edendada järelturgu kui olulist kohta, kus jaeinvestorid saavad osta ja müüa ELTIFite osakuid või aktsiaid.
- (35) Kuigi jaeinvestorid võivad olla huvitatud investeerimisest ELTIFisse, välistab enamiku pikaajalistesse projektidesse tehtud investeeringute mittelikviidne olemus selle, et ELTIF saaks oma investoritele pakkuda võimalust osakuid või aktsiaid regulaarselt tagasi võtta. Jaeinvestori võetud kohustus seoses sellisesse varasse tehtud investeeringuga kestab selle olemuse tõttu investeerimisperioodi lõpuni. Järelikult tuleks ELTIFid üldjuhul struktureerida nii, et enne ELTIFI tähtaja lõppu osakute või aktsiate regulaarse tagasivõtmise võimalust ei pakuta.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrus (EL) nr 648/2012 börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoole ja kauplemisteabehoidlate kohta (ELT L 201, 27.7.2012, lk 1).

- (36) Stiimulite pakkumiseks investoritele, eriti jaeinvestoritele, kes ei pruugi tahta oma kapitali pikaks ajaks külmutada, peaks ELTIFil olema võimalus anda oma investoritele teatavatel tingimustel õigus nõuda osakute või aktsiate varasemat tagasivõtmist. ELTIFI valitsejale tuleks seetõttu anda kaalutusõigus otsustamiseks, kas moodustada ELTIF kooskõlas ELTIFI investeerimisstrateegiaga selliselt, et antakse osakute või aktsiate tagasivõtmise nõudeõigus või mitte. Kui tagasivõtmise nõudeõigus on antud, tuleks see nõudeõigus ja selle põhijooned eelnevalt selgesõnaliselt sisustada ja avaldada ELTIFI tingimustes või põhikirjas.
- (37) Selleks et investoritelt saaks osakuid või aktsiaid fondi tähtaja möödudes tõrgeteta tagasi võtta, peaks ELTIFI valitseja asuma aegsasti tegelema ELTIFI varaportfelli müügiga, et tagada selle väärtuse realiseerimine. Korralise investeringutest väljumise graafiku kindlaks määramisel peaks ELTIFI valitseja võtma arvesse investeringute erinevaid lõpptähtaegu ja ELTIFI investeerimisvarale ostja leidmiseks kuluvat aega. Kuna investeerimise piirmäärast kinni pidamine realiseerimisperioodi ajal on ebapraktiline, tuleks nende kohaldamine likvideerimisperioodi alguses lõpetada.
- (38) Et jaeinvestoritel oleks ELTIFitele ulatuslikum juurdepääs, on eurofondil võimalik investeerida ELTIFI emiteeritud osakutesse või aktsiatesse niivõrd, kuivõrd ELTIFI osakud või aktsiad on kõlblikud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ⁽¹⁾ kohaselt.
- (39) ELTIFil peaks olema võimalik vähendada oma kapitali proportsionaalselt, kui ta on väljunud mõnest oma investeringust, eelkõige taristuinvesteeringu puhul.
- (40) Noteerimata vara, millesse ELTIF on investeerinud, võidakse reguleeritud turul noteerida ELTIFI tähtaja jooksul. Sel juhul ei vastaks vara enam käesoleva määrase nõudele, et vara ei tohi olla noteeritud. Selleks et ELTIFI valitsejal oleks võimalik oma investeringust sellisesse varasse, mis enam ei kvalifitseeruks, korraliselt väljuda, võiks seda vara võtta kuni kolme aasta jooksul arvesse kõlbliku investeerimisvara 70 % piirmäära täitmisel.
- (41) Arvestades ELTIFite eripära, samuti nende jae- ja kutseliste investorite sihtrühma, on oluline kehtestada mõistlikud läbipaistvusnõuded, mis võimaldaksid tulevastel investoritel teha teadlikke otsuseid ja olla täielikult teadlik kaasnevatest riskidest. Lisaks direktiivi 2011/61/EL läbipaistvusnõuete järgimisele peaksid ELTIFid avaldama prospekti, mis peaks sisaldama kogu sellist teavet, mille peavad avaldama ka kinnised ühisinvesteeringusettevõtjad vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2003/71/EÜ⁽²⁾ ning komisjoni määrulese (EÜ) nr 809/2004⁽³⁾. Selleks et turustada ELTIFit jaeinvestoritele, peaks olema kohustuslik avaldada põhiteabedokument vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrulese (EL) nr 1286/2014⁽⁴⁾. Peale selle tuleks kõigis turustusdokumentides selgesõnaliselt juhtida tähelepanu ELTIFI riskiprofiilile.
- (42) ELTIFid võivad huvi pakkuda sellistele investoritele nagu omavalitsusüksused, kirikud, heategevusorganisatsioonid ja sihtasutused, kellel peaks olema võimalus nõuda, et neid koheldaks kutseliste klientidena, kui nad vastavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL⁽⁵⁾ II lisa II jao tingimustele.
- (43) Kuna ELTIFid on kogu liidus suunatud mitte ainult kutselistele, vaid ka jaeinvestoritele, on direktiivis 2011/61/EL juba sätestatud turustusnõudeid vaja täiendada lisanõuetega, et tagada jaeinvestorite asjakohane kaitse. Seega tuleks kehtestada märkimise, osakuomanikele või aktsionäridele maksete tegemise, osakute või aktsiate

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/71/EÜ väärtpaberite üldsusele pakkumisel või kauplemisel lubamisel avaldatava prospekti ja direktiivi 2001/34/EÜ muutmise kohta (ELT L 345, 31.12.2003, lk 64).

(3) Komisjoni 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 809/2004, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/71/EÜ, mis puudutab prospektides sisalduvat informatsiooni nagu ka selliste prospektide formaati, andmete esitamist viidetenähtena ja selliste prospektide avaldamist ning reklaamide levitamist (ELT L 149, 30.4.2004, lk 1).

(4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. novembri 2014. aasta määrus (EL) nr 1286/2014, mis käsitleb kombineeritud jae- ja kindlustuspõhiste investeerimistoodete (PRIIPid) põhiteabedokumente (ELT L 352, 9.12.2014, lk 1).

(5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

tagasiostmise või tagasivõtmise ning sellise teabe avaldamise kord, mille ELTIF ja ELTIFI valitseja on kohustatud esitama. Peale selle tuleks selleks, et tagada, et jaeinvestorid ei oleks kogenud kutseliste investoritega võrreldes ebasoodsamas olukorras, rakendada ELTIFite jaeinvestoritele turustamisel teatavaid kaitsemeetmeid. Kui ELTIFeid turustatakse või pakutakse jaeinvestoritele levitaja kaudu, peaks levitaja täitma direktiivis 2014/65/EL ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 600/2014 ⁽¹⁾ sätestatud asjaomaseid nõudeid.

- (44) ELTIFI valitseja või levitaja peaks saama kogu vajaliku teabe jaeinvestori teadmiste ja kogemuste, finantsseisundi, riskivalmiduse, investeerimiseesmärkide ja ajaliste piirangute kohta, et hinnata, kas ELTIF on jaeinvestorile turustamiseks sobiv, võttes muu hulgas arvesse ELTIFI tähtaega ja kavandatud investeerimisstrateegiat. Kui jaeinvestorile pakutava ELTIFI tähtaeg on pikem kui 10 aastat, peaks ELTIFI valitseja või levitaja andma peale selle varakult kirjalikult teada, et see toode ei pruugi sobida nendele jaeinvestoritele, kes ei saa endale sellist pikaajalist ja mittelikviidset kohustust võtta.
- (45) Kui ELTIFit turustatakse jaeinvestoritele, peaks ELTIFI depositeorium vastama direktiivi 2009/65/EÜ nendele sätetele, mis käsitlevad depositeoriumina tegutsemise õigust omavaid üksusi, vastutusest mittevabastamise nõuet ja vara uuesti kasutamist.
- (46) Jaeinvestorite kaitse tugevdamiseks on käesolevas määruses peale selle ette nähtud, et jaeinvestorite puhul, kelle investeerimisportfell, mis koosneb rahahoiustest ja finantsinstrumentidest, v.a finantsinstrumentid, mis on antud tagatiseks, ei ületa 500 000 eurot, peaks ELTIFI valitseja või levitaja pärast sobivustesti läbiviimist ja asjakohase investeerimisnõuande andmist tagama, et jaeinvestor ei investeeriks ELTIFitesse kokku üle 10 % oma investeerimisportfelliga ning et ühte või mitmesse ELTIFisse investeeritud esialgne summa ei ole alla 10 000 euro.
- (47) Fonditingimustes või põhikirjas kindlaks määratud erandjuhtudel võib ELTIFI tähtaega paindlikkuse suurendamiseks pikendada või lühendada, näiteks juhul, kui projekt lõpetatakse oodatust hiljem või varem, et viia see kooskõlla selle pikaajalise investeerimisstrateegiaga.
- (48) ELTIFI pädev asutus peaks pidevalt kontrollima, kas ELTIF on suuteline käesolevat määrust täitma. Kuigi direktiivi 2011/61/EL kohaselt on pädevatel asutustel juba ulatuslik pädevus, tuleb nende pädevust laiendada lähtuvalt käesolevast määrusest.
- (49) Euroopa Järelevalveasutusel (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve“), mis on asutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010, ⁽²⁾ peaks seoses käesoleva määrusega olema võimalik kasutada kõiki volitusi, mis tulenevad direktiivist 2011/61/EL, ning talle tuleks tagada kõik selleks vajalikud vahendid, eelkõige personal.
- (50) Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvel peaks olema keskne roll ELTIFE käsitlevate õigusnormide kohaldamisel, tagades liidu õigusnormide järjepideva kohaldamise liikmesriikide pädevate asutuste poolt. Kuna Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvel on väärtpaberite ja väärtpaberiturgude alal eriteadmised, on tõhus ja asjakohane teha Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele ülesandeks koostada komisjonile esitatavad regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, mis ei hõlma poliitilisi valikuid. Need regulatiivsed tehnilised standardid peaksid käsitlema asjaolusid, mille esinemisel on finantstuletisinstrumentide ainueesmärk maandada investeringutele omaseid riske; olukorda, kus ELTIFI tähtaeg on piisav, et katta ELTIFI iga üksiku varapositsiooni kestus; ELTIFI aktive korralise võõrandamise ajakava; investorite kantavate kulude kindlaks määramist ja arvutamise meetodeid; kulude avaldamise viisi ning selliste vahendite üksikasju, mille ELTIF peab looma igas liikmesriigis, kus ta kavatseb osakuid või aktsiaid turustada.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 600/2014 finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 84).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

- (51) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/46/EÜ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 45/2001⁽²⁾ peaksid olema täielikult kohaldatavad käesoleva määruse eesmärkidel isikuandmete vahetamise, edastamise ja töötlemise suhtes.
- (52) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt tagada ELTIFite investeeringutele ja toimimise tingimustele ühesugused nõuded kogu liidus, võttes samal ajal täielikult arvesse vajadust luua tasakaal ELTIFite turvalisuse ja usaldusväärsuse ning pikaajalise rahastamise turu tõhusa toimimise ja eri sidusrühmade kulude vahel, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid nende ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (53) Käesoleva määrusega austatakse põhiõigusi ja järgitakse põhimõtteid, mida tunnustatakse eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, nimelt tarbijakaitset, ettevõtlusvabaduse õigust, õigust õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtupidamisele ning isikuandmete kaitsele ning üldist majandushuvi pakkuvate teenuste kättesaadavust. Käesolevat määrust tuleks kohaldada kooskõlas nimetatud õiguste ja põhimõtetega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimise eesmärk

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse Euroopa pikaajaliste investeerimisfondidena (ELTIFid) liidus turustatavate ELi alternatiivsete investeerimisfondide (ELi AIFid) või ELi AIFide üksuste tegevuslubasid, investeerimispoliitikat ja tegevustingimusi käsitlevad ühtsed õigusnormid.
2. Käesoleva määruse eesmärk on kaasata ja suunata kapitali reaalmajandusse tehtavatesse Euroopa pikaajalistesse investeringutesse kooskõlas liidu aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu eesmärgiga.
3. Liikmesriigid ei kehtesta käesoleva määrusega hõlmatud valdkonnas lisanõudeid.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „kapital” – kapitali sissemaksete ja sissenõudmata märgitud kapitali kogusumma, arvatuna summade alusel, mis on investeeritavad pärast investorite kõigi otseste või kaudsete tasude ja kulude mahaarvamist;
- 2) „kutseline investor” – investor, keda käsitatakse kutselise kliendina või keda võib taotluse korral käsitada kutselise kliendina direktiivi 2014/65/EL II lisa kohaselt;
- 3) „jaeinvestor” – investor, kes ei ole kutseline investor;
- 4) „omakapital” – omandiosalus kvalifitseerivas portfelliettevõtjas, väljendatuna kvalifitseeruva portfelliettevõtja investoritele emiteeritud aktsiates või muus kapitaliosaluse vormis;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

- 5) „kvaasikapital” – mis tahes liiki finantsinstrument, mille puhul on instrumendi tulusus seotud kvalifitseeruva portfelli ettevõtja kasumi või kahjumiga ning mille puhul ei ole instrumendi tagasimaksmine maksejõuetuse korral täielikult tagatud;
- 6) „reaalvara” – vara, mis omab oma olemusest ja omadustest tulenevalt väärtust ning võib anda tulu, sh taristud ja muu vara, mis on eelduseks majanduslike või sotsiaalsete hüvede osutamisele, nagu haridus, nõustamine ning teadus- ja arendustegevus, ning mis hõlmab äri- või elamukinnisvara üksnes juhul, kui see on niisuguse pikaajalise investeerimisprojekti lahutamatu osa või kõrvalelement, mis aitab kaasa liidu aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu eesmärgi saavutamisele;
- 7) „finantsettevõtja” – igaks järgmistest:
- a) krediitiasutus Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses;
 - b) investeerimisühing direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses;
 - c) kindlustusandja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ ⁽²⁾ artikli 13 punkti 1 tähenduses;
 - d) finantsvaldusettevõtja määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 20 tähenduses;
 - e) segavaldusettevõtja määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 22 tähenduses;
 - f) fondivalitseja direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti b tähenduses;
 - g) AIFI valitseja direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punkti b tähenduses;
- 8) „Eli AIF” – Eli AIF direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punkti k tähenduses;
- 9) „Eli AIFI valitseja” – Eli AIFI valitseja direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punkti l tähenduses;
- 10) „ELTIFI pädev asutus” – Eli AIFI päritoluliikmesriigi pädev asutus direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punkti h tähenduses;
- 11) „ELTIFI päritoluliikmesriik” – liikmesriik, kus ELTIF on saanud tegevusloa;
- 12) „ELTIFI valitseja” – tegevusloaga Eli AIFI valitseja, kes on saanud heakskiidu valitseda ELTIFit, või isevalitsev ELTIF, kui ELTIFI õiguslik vorm võimaldab tal iseennast valitseda ja kolmandast isikust AIFI valitsejat ei ole määratud;
- 13) „ELTIFI valitseja pädev asutus” – Eli AIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädev asutus direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punkti q tähenduses;
- 14) „väärtpaberite laenuks andmine” ja „väärtpaberite laenuks võtmine” – tehing, mille puhul üks vastaspool annab üle väärtpaberid tingimusel, et laenuvõtja kohustub tagastama samaväärsed väärtpaberid kas mõnel kindlal kuupäeval või siis, kui üleandja seda temalt nõuab, kusjuures kõnealune tehing on väärtpaberite laenuks andmine selle vastaspoole jaoks, kes väärtpaberid üle annab, ja väärtpaberite laenuks võtmine selle vastaspoole jaoks, kellele need üle antakse;
- 15) „repotehing” – repotehing määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 83 tähenduses;
- 16) „finantsinstrument” – direktiivi 2014/65/EL I lisa C jaos täpsustatud finantsinstrument;
- 17) „lühikeseks müük” – tegevus Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 236/2012 ⁽³⁾ artikli 2 lõike 1 punkti b tähenduses;
- 18) „reguleeritud turg” – reguleeritud turg direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punkti 21 tähenduses;
- 19) „mitmepoolne kauplemissüsteem” – mitmepoolne kauplemissüsteem direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punkti 22 tähenduses.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solvendus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 236/2012 lühikeseks müügi ja krediidiriski vahetustehingute teatavate aspektide kohta (ELT L 86, 24.3.2012, lk 1).

*Artikkel 3***Tegevusloa andmine ja avalik keskregister**

1. ELTIFit võib liidu piires turustada üksnes siis, kui ta on kooskõlas käesoleva määrusega saanud tegevusloa. ELTIFina toimimise tegevusluba kehtib kõigis liikmesriikides.
2. Üksnes ELi AIF võib taotleda tegevusluba ELTIFina toimimiseks ja selle tegevusloa võib anda ainult ELi AIFile.
3. ELTIFite pädevad asutused teavitavad kord kvartalis Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvet käesoleva määruse kohaselt välja antud või tühistatud tegevuslubadest.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve peab avalikku keskregistrit, milles registreeritakse kõik käesoleva määruse alusel antud tegevusloaga ELTIFid, iga ELTIFI valitseja ja iga ELTIFI pädev asutus. Keskregister tehakse kättesaadavaks elektroonilisel kujul.

*Artikkel 4***Nimetus ja ümberkujundamise keeld**

1. Ühisinvesteeringusettevõtja või selle emiteeritud osakute või aktsiate puhul võib nimetust „ELTIF” või „Euroopa pikaajaline investeeringufond” kasutada üksnes juhul, kui ühisinvesteeringusettevõtjale on antud tegevusluba kooskõlas käesoleva määrusega.
2. ELTIFil on keelatud kujundada end ümber ühisinvesteeringusettevõtjaks, kes jääb käesoleva määruse kohaldamisalast välja.

*Artikkel 5***Tegevusloa taotlemine ELTIFina**

1. ELi AIF taotleb ELTIFina toimimise tegevusluba ELTIFI pädevalt asutuselt.

ELTIFina toimimise tegevusloa saamise taotlus hõlmab järgmist:

- a) fonditingimused või põhikiri;
- b) teave kavandatava ELTIFI valitseja isiku kohta, tema praeguse ja eelneva fondide valitsemise kogemuse kohta;
- c) teave depositooriumi kohta;
- d) investoritele kättesaadavaks tehtava teabe kirjeldus, sealhulgas jaeinvestorite esitatud kaebuste käsitlemise korra kirjeldus.

ELTIFI pädev asutus võib nõuda selgitusi ja teavet teise lõigu kohaselt esitatud dokumentide ja teabe kohta.

2. Üksnes direktiivi 2011/61/EL alusel tegevusloa saanud ELi AIFI valitseja võib taotleda ELTIFI pädevalt asutuselt heakskiitu sellise ELTIFI valitsemiseks, mille puhul on esitatud taotlus tegevusloa saamiseks kooskõlas lõikega 1. Kui ELTIFI pädev asutus on ühtlasi ELi AIFI valitseja pädev asutus, osutatakse niisuguses heakskiidu taotluses dokumentidele, mis on esitatud tegevusloa saamiseks direktiivi 2011/61/EL alusel.

Taotlus ELTIFI valitsemise heakskiitmiseks hõlmab järgmist:

- a) depositooriumiga sõlmitud kirjalik leping;
- b) teave ELTIFI portfelli valitsemise ja riskijuhtimise ning haldusega seotud ülesannete delegeerimise korra kohta;
- c) teave selliste AIFide investeeringustrateegiatega, riskiprofiili ja muude omaduste kohta, mille valitsemiseks on ELi AIFI valitsejal tegevusluba.

ELTIFI pädev asutus võib paluda ELi AIFI valitseja pädevalt asutuselt selgitusi ja teavet teises lõigus osutatud dokumentide kohta või kinnitust selle kohta, kas ELi AIFI valitseja tegevusluba, mis annab talle õiguse valitseda AIFe, laieneks ELTIFitele. ELi AIFI valitseja pädev asutus esitab vastuse kümne tööpäeva jooksul alates ELTIFI pädeva asutuse esitatud taotluse kättesaamise kuupäevast.

3. Taotluse esitajaid teavitatakse kahe kuu jooksul alates täieliku taotluse esitamise kuupäevast sellest, kas on antud ELTIFina toimimise tegevusluba, sealhulgas heakskiit ELi AIFI valitsejale ELTIFI valitsemiseks.

4. Kõigist hilisematest muudatustest lõigetes 1 ja 2 osutatud dokumentides teatatakse viivitamata ELTIFI pädevale asutusele.

5. Erandina lõigetest 1 ja 2 taotleb ELi AIF, mille õiguslik vorm võimaldab tal ennast ise valitseda ja mille juhtorgan otsustab mitte nimetada kolmandast isikust AIFI valitsejat, samaaegselt ELTIFina toimimise tegevusloa käesoleva määruse alusel ja tegevusloa AIFI valitsejana direktiivi 2011/61/EL alusel.

Ilma et see piiraks direktiivi 2011/61/EL artikli 7 kohaldamist, sisaldab isevalitseva ELTIFI tegevusloa taotlus järgmist:

- a) fonditingimused või põhikiri;
- b) investoritele kättesaadavaks tehtava teabe kirjeldus, sealhulgas jaainvestorite esitatud kaebuste käsitlemise korra kirjeldus.

Erandina lõikest 3 teavitatakse isevalitsevat ELi AIFI kolme kuu jooksul alates täieliku taotluse esitamise kuupäevast sellest, kas ELTIFina toimimise tegevusluba on antud.

Artikkel 6

ELTIFina toimimise tegevusloa andmise tingimused

1. ELi AIFile antakse ELTIFina toimimise tegevusluba üksnes juhul, kui tema pädev asutus:

- a) on veendunud, et ELi AIF on võimeline vastama kõigile käesoleva määruse nõuetele;
- b) on heakskiitnud direktiivi 2011/61/EL kohaselt tegevusloa saanud ELi AIFI valitseja taotluse valitseda ELTIFit ning kiitnud heaks fonditingimused või põhikirja ja depositooriumi valiku.

2. Kui ELi AIF esitab taotluse vastavalt käesoleva määruse artikli 5 lõikele 5, annab pädev asutus ELi AIFile tegevusloa üksnes juhul, kui ta on veendunud, et ELi AIF vastab nii käesoleva määruse kui ka direktiivi 2011/61/EL nõuetele, mis käsitlevad ELi AIFI valitsejale tegevusloa andmist.

3. ELTIFI pädev asutus võib jätta ELi AIFI valitseja taotluse valitseda ELTIFit heakskiitmata üksnes juhul, kui ELi AIFI valitseja:

- a) ei vasta käesoleva määruse nõuetele;
- b) ei vasta direktiivi 2011/61/EL nõuetele;
- c) ei ole oma pädevalt asutuselt saanud luba valitseda AIFe, mis järgivad sellist tüüpi investeerimisstrateegiaid, mis on hõlmatud käesoleva määrusega, või
- d) ei ole esitanud artikli 5 lõikes 2 osutatud dokumente või selgitusi või teavet, mis on selle alusel nõutav.

Enne taotluse heakskiitmata jätmist konsulteerib ELTIFI pädev asutus ELi AIFI valitseja pädeva asutusega.

4. ELTIFI pädev asutus ei anna ELTIFina toimimise tegevusluba, kui taotluse esitanud ELi AIFil on õiguslikke takistusi, et turustada oma osakuid või aktsiaid oma päritoluliikmesriigis.

5. ELTIFI pädev asutus teatab ELi AIFile ELTIFina tegevusloa andmisest keeldumise põhjuse.

6. Taotlust, mis on tagasi lükatud käesoleva peatüki alusel, ei ole lubatud esitada uuesti muude liikmesriikide pädevatele asutustele.

7. ELTIFina toimimise tegevusloa andmisel ei kohaldata nõuet, et ELTIFI valitsejaks peaks olema ELi AIFI valitseja, kellele on tegevusluba antud ELTIFI päritoluliikmesriigis, või et ELi AIFI valitseja peaks tegutsema või delegeerima tegevusi ELTIFI päritoluliikmesriigis.

Artikkel 7

Kohaldatavad õigusnormid ja vastutus

1. ELTIF vastab igal ajal käesoleva määruse sätetele.
2. ELTIF ja ELTIFI valitseja täidavad igal ajal direktiivi 2011/61/EL.
3. ELTIFI valitseja vastutab käesoleva määruse nõuete täitmise eest ja vastutab kooskõlas direktiiviga 2011/61/EL käesoleva määruse rikkumise eest. ELTIFI valitseja vastutab ühtlasi käesoleva määruse nõuete täitmata jätmise tõttu tekkinud kahju eest.

II PEATÜKK

ELTIFite INVESTEERIMISPOLIITIKAGA SEOTUD KOHUSTUSED

1. JAGU

Üldnõuded ja kõlblik vara

Artikkel 8

Investeerimisüksused

Kui ELTIF koosneb rohkem kui ühest investeerimisüksusest, käsitatakse käesoleva peatüki kohaldamisel iga üksust eraldi ELTIFina.

Artikkel 9

Kõlblikud investeeringud

1. Kooskõlas artikli 1 lõikes 2 osutatud eesmärkidega on ELTIFil lubatud investeerida ainult järgmistesse varaliikidesse ja ainult käesolevas määruses sätestatud tingimustel:
 - a) kõlblik investeerimisvara;
 - b) direktiivi 2009/65/EÜ artikli 50 lõikes 1 osutatud vara.
2. ELTIFil ei ole lubatud tegeleda järgmisega:
 - a) vara lühikeseks müük;
 - b) otsese või kaudse positsiooni võtmine börsikaupades, sh finantstuletisinstrumentide, nende sertifikaatide, neil põhinevate indeksite või muude vahendite või instrumentide kaudu, millega tekiks nendes riskipositsioon;
 - c) väärtpaberite laenuks andmine, väärtpaberite laenuks võtmine, repotehingute tegemine või muude niisuguste lepingute sõlmimine, millel on samaväärne majanduslik mõju ja millega kaasnevad sarnased riskid, kui sellistest tehingutest on mõjutatud rohkem kui 10 % ELTIFI varast;
 - d) tuletisinstrumentide kasutamine, v.a juhul, kui selliste instrumentide kasutamise ainueesmärk on maandada muudele ELTIFI investeeringutele omaseid riske.
3. Et tagada käesoleva artikli järjepidev kohaldamine, töötab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve pärast avalikku konsultatsiooni välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse kriteeriumid, tegemaks kindlaks sellised asjaolud, mille esinemisel on finantstuletisinstrumentide ainueesmärk maandada investeeringutele omaseid riske, nagu on osutatud lõike 2 punktis d.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 9. septembriks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1095/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

*Artikkel 10***Kõlblik investeerimisvara**

Artikli 9 lõike 1 punktis a osutatud vara on ELTIFI investeeringuteks kõlblik ainult siis, kui see liigitub mõnda järgmisesse varaliiki:

- a) omakapitali- või kvaasikapitaliinstrumendid, mille on
 - i) emiteerinud kvalifitseeruv portfelliettevõtja ning mille ELTIF on omandanud kvalifitseeruvalt portfelliettevõtjalt või järelturu kaudu kolmandalt isikult;
 - ii) emiteerinud kvalifitseeruv portfelliettevõtja vastusooritusena ELTIFI poolt kvalifitseeruvalt portfelliettevõtjalt või järelturu kaudu kolmandalt isikult varem omandatud omakapitaliinstrumendi või kvaasikapitaliinstrumendi eest;
 - iii) emiteerinud ettevõtja, mille kvalifitseeruv portfelliettevõtja on enamusosalusega tütaretevõtja, vastusooritusena omakapitaliinstrumendi või kvaasikapitaliinstrumendi eest, mille ELTIF on omandanud vastavalt alapunktile i või ii kvalifitseeruvalt portfelliettevõtjalt või järelturu kaudu kolmandalt isikult;
- b) kvalifitseeruva portfelliettevõtja emiteeritud võlainstrumendid;
- c) ELTIFI poolt kvalifitseeruvale portfelliettevõtjale antud laenud, mille lõpptähtaeg ei ületa ELTIFI tähtaega;
- d) ühe või mitme muu ELTIFI, Euroopa riskikapitalifondi ja Euroopa sotsialettevõtlusfondi osakud või aktsiad tingimusel, et nimetatud ELTIFid, Euroopa riskikapitalifondid ja Euroopa sotsialettevõtlusfondid ei ole ise investeerinud üle 10 % oma kapitalist ELTIFitesse;
- e) otsene osalus või kvalifitseeruva portfelliettevõtja kaudu kaudne osalus reaalvaras, mille väärtus kulutuse tegemise ajal eraldivõetuna on vähemalt 10 000 000 eurot või sellele vastav summa muus valuutas.

*Artikkel 11***Kvalifitseeruv portfelliettevõtja**

1. Artiklis 10 osutatud kvalifitseeruv portfelliettevõtja on portfelliettevõtja, välja arvatud ühisinvesteeringuettevõtja, kes vastab järgmistele nõuetele:

- a) ta ei ole finantsettevõtja;
- b) ta on ettevõtja, kes
 - i) ei ole võetud kauplemisele reguleeritud turul ega mitmepoolses kauplemissüsteemis või
 - ii) on lubatud kauplemisele reguleeritud turul või mitmepoolses kauplemissüsteemis, kusjuures tema turukapitalisatsioon ei ületa 500 000 000 eurot;
- c) ta on asutatud liikmesriigis või kolmandas riigis, tingimusel et kolmas riik:
 - i) ei ole rahapesuvastase töökonna poolt tuvastatud kõrge riskiga ja koostööd mittetegeva jurisdiktsioonina;
 - ii) on sõlminud ELTIFI valitseja päritoluliikmesriigiga ja kõikide teiste liikmesriikidega, kus kavatakse turustada ELTIFI osakuid või aktsiaid, kokkuleppe, millega tagatakse, et kolmas riik järgib täielikult OECD tulu- ja kapitalimaksu nädiskonventsiooni artiklis 26 sätestatud norme ning tagab tõhusa teabevahetuse maksuküsimustes, sealhulgas mis tahes mitmepoolsed maksustamisalased lepingud.

2. Erandina käesoleva artikli lõike 1 punktist a võib kvalifitseeruvaks portfelliettevõtjaks olla finantsettevõtja, kes eranditult rahastab käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kvalifitseeruvaid portfelliettevõtjaid või artikli 10 punktis e osutatud reaalvara.

*Artikkel 12***Huvide konflikt**

ELTIF ei investeeri kõlblikku investeerimisvarasse, milles ELTIFI valitsejal on otsene või kaudne positsioon või kus ta niisuguse positsiooni võtab, välja arvatud juhul, kui tegemist on tema valitsetavate ELTIFite, Euroopa sotsialettevõtlusfondide või Euroopa riskikapitalifondide osakute või aktsiatega.

2. JAGU

Investeeringispoliitika

Artikkel 13

Portfelli koosseis ja hajutamine

1. ELTIF peab vähemalt 70 % oma kapitalist investeerima kõlblikusse investeerimisvarasse.
2. ELTIF ei või investeerida rohkem kui:
 - a) 10 % oma kapitalist ühe kvalifitseeruva portfelli ettevõtja emiteeritud instrumentidesse või sellele antavatesse laenudesse;
 - b) 10 % oma kapitalist otse ega kaudselt ühte reaalvarasse;
 - c) 10 % oma kapitalist ühe ja sama ELTIFI, Euroopa riskikapitalifondi või Euroopa sotsiaallettevõtlusfondi osakutesse või aktsiatesse;
 - d) 5 % oma kapitalist artikli 9 lõike 1 punktis b osutatud aktivatesse, kui need aktivad on emiteerinud üks ja sama isik.
3. ELTIFite, Euroopa riskikapitalifondide ja Euroopa sotsiaallettevõtlusfondide osakute või aktsiate koguväärtus ELTIFI portfellis ei tohi ületada 20 % ELTIFI kapitali väärtusest.
4. ELTIFI kogu riskipositsioon seoses ELTIFI vastaspoolega, mis tuleneb börsivälistest tuletistehingutest, repotehingutest või pöördrepotehingutest, ei tohi ületada 5 % ELTIFI kapitali väärtusest.
5. Erandina lõike 2 punktide a ja b võib ELTIF tõsta nendes osutatud 10 % piirmäära 20 %-ni, tingimusel et ELTIFI kvalifitseerivas portfelli ettevõtjas hoitavate aktivite ja üksikute reaalvara positsioonide summaarne väärtus, millesse ta investeerib rohkem kui 10 % oma kapitalist, ei ületa 40 % tema kapitali väärtusest.
6. Erandina lõike 2 punktist d võib ELTIF tõsta selles osutatud 5 % piirmäära 25 %-ni, kui võlakirjad on emiteerinud krediitiasutus, mille registrijärgne asukoht on liikmesriigis ja millele seadusega kohaldatakse eriomast avalikku järelevalvet, mille eesmärk on võlakirjaomanike kaitse. Eelkõige investeeritakse selliste võlakirjade emissioonist laekuvad summad õiguses sätestatud korras varasse, mis kogu võlakirjade kehtivusaja vältel suudab tagada võlakirjadega seotud nõuded ja mida emitendi maksejõuetuse korral kasutatakse esmajärjekorras põhisumma tagasimaksmiseks ning kogunenud intresside tasumiseks.
7. Äriühinguid, mis kuuluvad ühte kontserni konsolideeritud aruannete koostamise eesmärgil Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL⁽¹⁾ kohaselt või vastavalt tunnustatud rahvusvahelistele raamatupidamisstandarditele, käsitatakse lõigetes 1–6 osutatud piirmäärade arvutamisel ühe kvalifitseeruva portfelli ettevõtja või ühe isikuna.

Artikkel 14

Investeeringispositsioonide korrigeerimine

Kui ELTIF rikub artikli 13 lõigetes 2 kuni 6 sätestatud hajutamismõudeid ja ELTIFI valitsejal puudub kontroll õigusrikkumise üle, võtab ELTIFI valitseja sobiva aja jooksul meetmeid, mis on vajalikud positsiooni korrigeerimiseks, võttes nõuetekohaselt arvesse ELTIFI investorite huve.

Artikkel 15

Kontsentratsioon

1. ELTIF ei või omandada rohkem kui 25 % ühe ELTIFI, Euroopa riskikapitalifondi või Euroopa sotsiaallettevõtlusfondi osakutest või aktsiatest.
2. Direktiivi 2009/65/EÜ artikli 56 lõikes 2 sätestatud kontsentratsiooni piirmäärasid kohaldatakse käesoleva määruse artikli 9 lõike 1 punktis b osutatud varasse investeerimise suhtes.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

*Artikkel 16***Raha laenuks võtmine**

1. ELTIF võib raha laenuks võtta tingimusel, et selline laen vastab kõigile järgmistele tingimustele:
 - a) see ei moodusta rohkem kui 30 % ELTIFI kapitali väärtusest;
 - b) selle eesmärk on investeerida kõlblikku investeerimisvarasse, välja arvatud laenud, millele on osutatud artikli 10 punktis c, tingimusel et rahas või raha ekvivalentides hoitavad ELTIFI vahendid ei ole asjaomaseks investeeringuks piisavad;
 - c) laenuleping sõlmitakse samas valuutas, milles laenatud raha eest vara omandatakse;
 - d) selle lõpptähtaeg ei ületa ELTIFI tähtaega;
 - e) see koormab vara, mis ei moodusta rohkem kui 30 % ELTIFI kapitali väärtusest.
2. ELTIFI valitseja täpsustab ELTIFI prospektis, kas ta kavatseb oma investeerimisstrateegia raames raha laenuks võtta või mitte.

*Artikkel 17***Portfelli koosseisu ja hajutamise nõuete kohaldamine**

1. Artikli 13 lõikes 1 sätestatud investeeringute piirmäärad:
 - a) on kohaldatavad kuni ELTIFI tingimustes või põhikirjas sätestatud kuupäevani;
 - b) ei ole enam kohaldatavad, kui ELTIF hakkab vara müüma, et võimaldada investoritele osakute või aktsiate tagasivõtmist pärast ELTIFI tähtaja möödumist;
 - c) võib ajutiselt peatada, kui ELTIF kaasab lisakapitali või vähendab oma olemasolevat kapitali, kui selline peatamine ei kesta kauem kui 12 kuud.

Esimese lõigu punktis a osutatud kuupäeva määramisel võetakse arvesse selle vara eripära ja omadusi, millesse ELTIF investeerib, ning see ei tohi saabuda hiljem kui viis aastat pärast ELTIFI tegevusloa andmist või poole ELTIFI tähtaja möödumisel, nagu on kindlaks määratud kooskõlas artikli 18 lõikega 3, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem. Erandjuhtudel võib ELTIFI pädev asutus nõuetekohaselt põhjendatud investeerimiskava esitamise korral anda loa selle tähtaja pikendamiseks, kuid mitte rohkem kui ühe aasta võrra.

2. Kui pikaajalise vara, millesse ELTIF on investeerinud, on emiteerinud kvalifitseeruv portfelliettevõtja, mis ei vasta enam artikli 11 lõike 1 punkti b nõuetele, võib pikaajalist vara võtta jätkuvalt arvesse artikli 13 lõikes 1 osutatud investeeringu piirmäära arvutamisel kuni kolme aasta jooksul alates kuupäevast, mil kvalifitseeruv portfelliettevõtja ei vasta enam artikli 11 lõike 1 punkti b nõuetele.

III PEATÜKK**ELTIFI OSAKUTE VÕI AKTSIATE TAGASIVÕTMINE, NENDEGA KAUPLEMINE, EMITEERIMINE NING TULU JA KAPITALI JAOTAMINE***Artikkel 18***Tagasivõtmispoliitika ja ELTIFI tähtaeg**

1. ELTIFI investoritel ei ole võimalik nõuda oma osakute või aktsiate tagasivõtmist enne ELTIFI tähtaja möödumist. Tagasivõtmine on võimalik alles kuupäevast, mis järgneb ELTIFI tähtaja möödumise päevale.

ELTIFI tingimustes või põhikirjas märgitakse sõnaselgelt konkreetne kuupäev, mil ELTIFI tähtaeg möödub, ning seal võidakse ka ette näha ELTIFI tähtaja ajutise pikendamise õigus ja selle kasutamise tingimused.

ELTIFI tingimustes või põhikirjas ja investoritele esitatavas teabes tuleb sätestada osakute ja aktsiate tagasivõtmise ja vara võõrandamise menetlused ja märkida sõnaselgelt, et investoritelt osakute ja aktsiate tagasivõtmine algab järgmisel päeval pärast ELTIFI tähtaja möödumise kuupäeva.

2. Erandina lõikest 1 võidakse ELTIFI tingimustes või põhikirjas ette näha osakute ja aktsiate tagasivõtmise võimalus enne ELTIFI tähtaja möödumist, juhul kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- a) osakute ja aktsiate tagasivõtmist ei võimaldata enne artikli 17 lõike 1 punktis a täpsustatud kuupäeva;
- b) ELTIFI valitseja suudab ELTIFI tegevusloa andmisel ja kogu tema tähtaja jooksul tõendada ELTIFI pädevatele asutustele, et on kehtestatud asjakohane likviidsuse juhtimise kord ja mõjus ELTIFI likviidsusriski jälgimise kord, mis on kooskõlas ELTIFI pikaajalise investeerimisstrateegia ning osakute ja aktsiate kavandatud tagasivõtmise poliitikaga;
- c) ELTIFI valitseja sõnastab osakute ja aktsiate tagasivõtmise poliitika, milles on selgelt välja toodud ajavahemikud, mil investorid võivad osakute ja aktsiate tagasivõtmist nõuda;
- d) ELTIFI osakute ja aktsiate tagasivõtmise poliitikaga tagatakse see, et tagasivõtmise üldmaht mis tahes ajavahemikus on piiratud teatava protsendimääraga ELTIFI aktivatest, millele on osutatud artikli 9 lõike 1 punktis b. See protsendimäär peab lähtuma ELTIFI valitseja poolt avalikustatud likviidsuse juhtimise ja investeerimise strateegiast;
- e) ELTIFI osakute ja aktsiate tagasivõtmise poliitikaga tagatakse investorite õiglane kohtlemine ning tagasivõtmist lubatakse proportsionaalselt, kui osakute või aktsiate tagasivõtmise nõuded kokku on mis tahes ajavahemikus protsentuaalselt suuremad kui käesoleva lõike punktis d osutatud määr.

3. ELTIFI tähtaeg on kooskõlas ELTIFI pikaajalise olemusega ja on piisavalt pikk, et see kataks ELTIFI iga üksiku varapositsiooni kestuse, mida mõõdetakse vastavalt iga üksiku varapositsiooni mittelikviidsuse profiilile ja majanduslikule kestusele, ja vastaks ELTIFI investeerimiseesmärgile.

4. Investorid võivad taotleda ELTIFI likvideerimist, kui osakute või aktsiate tagasivõtmise nõudeid, mis on esitatud kooskõlas ELTIFI osakute ja aktsiate tagasivõtmise poliitikaga, ei ole rahuldatud ühe aasta jooksul alates kuupäevast, mil need esitati.

5. Investoritel on alati võimalus saada oma vahendid tagasi rahas.

6. ELTIFI varast tehtavad mitterahalised tagasimaksed on lubatud üksnes siis, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

- a) see võimalus on ette nähtud ELTIFI tingimustes või põhikirjas, tingimusel et kõiki investoreid koheldakse õiglaselt;
- b) investor palub kirjalikult teha tagasimakse osana ELTIFI varast;
- c) vara üleandmist ei piira ükski erinorm.

7. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada asjaolud, mille korral ELTIFI tähtaeg on piisav, et katta ELTIFI iga üksiku varapositsiooni kestus, nagu on osutatud lõikes 3.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 9. septembriks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1095/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Artikkel 19

Järelturg

1. ELTIFI tingimused või põhikiri ei takista ELTIFI osakute või aktsiate kauplemisele võtmist reguleeritud turul või mitmepoolses kauplemissüsteemis.

2. ELTIFI tingimused ja põhikiri ei või takistada investoreid vabalt võõrandamast neile kuuluvaid ELTIFI osakuid ega aktsiaid kolmandatele isikutele, v.a ELTIFI valitsejale.

3. ELTIF avaldab korrapärastes aruannetes oma noteeritud osakute või aktsiate turuväärtuse koos vara puhaskäätusega osaku või aktsia kohta.

4. Vara väärtuse olulise muutumise korral avalikustab ELTIFI valitseja selle investoritele oma korrapärastes aruannetes.

Artikkel 20

Uute osakute või aktsiate emiteerimine

1. ELTIF võib pakkuda uusi osakute või aktsiate emissioone kooskõlas oma tingimuste või põhikirjaga.
2. ELTIF ei või uusi osakuid või aktsiaid emiteerida oma vara puhasväärtusest madalama hinnaga, ilma et oleks neid osakuid või aktsiaid eelnevalt selle hinna eest pakkunud senistele ELTIFI investoritele.

Artikkel 21

ELTIFI vara võõrandamine

1. ELTIF võtab vastu oma vara korralise võõrandamise detailse ajakava, et võtta osakud või aktsiad investoritelt tagasi pärast ELTIFI tähtaja möödumist, ning avaldab selle teabe ELTIFI pädevale asutusele vähemalt aasta enne ELTIFI tähtaja möödumise kuupäeva.
2. Lõikes 1 viidatud ajakava hõlmab järgmist:
 - a) turu hindamine seoses potentsiaalse ostja leidmisega;
 - b) võimalike müügihindade hindamine ja võrdlemine;
 - c) investeringutest väljumiseks võõrandatava vara hindamine;
 - d) võõrandamise ajakava.
3. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve koostab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada kriteeriumid, mida tuleb kasutada lõike 2 punktis a ja punktis c osutatud hindamisel.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuse regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 9. septembriks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1095/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Artikkel 22

Tulu ja kapitali jaotamine

1. ELTIF võib investoritele regulaarselt välja maksta oma portfelli kuuluvalt varalt teenitava tulu. See tulu koosneb järgmisest:
 - a) varalt teenitav regulaarne tulu;
 - b) vara võõrandamisel realiseerunud kapitali väärtuse kasv.
2. Tulu ei jaotata juhul, kui seda on vaja ELTIFI tulevaste kohustuste katmiseks.
3. ELTIF võib enne oma tähtaja möödumist vara võõrandamise korral vähendada kapitali proportsionaalselt, kui ELTIFI valitseja on nõuetekohase kaalumise põhjal leidnud, et vara võõrandamine on investorite huvides.
4. ELTIF tingimustes või põhikirjas määratakse kindlaks tulu ja kapitali jaotamise poliitika, mida ta oma tähtaja jooksul järgib.

IV PEATÜKK

LÄBIPAISTVUSNÕUDED

Artikkel 23

Läbipaistvus

1. ELTIFI osakuid ega aktsiaid ei tohi liidus ilma prospekti eelneva avaldamiseta turustada.

ELTIFI osakuid ega aktsiaid ei turustata liidus jaainvestoritele, ilma et eelnevalt oleks avaldatud põhiteabedokument vastavalt määrusele (EL) nr 1286/2014.

2. Prospekt sisaldab kogu teavet, mida on investoril vaja, et teadlikult hinnata talle pakutavat investeeringut, eelkõige sellega seotud riske.
3. Prospekt peab sisaldama vähemalt järgmist:
 - a) teatis, milles selgitatakse, mil viisil ELTIFI investeerimiseesmärgid ja nende saavutamise strateegia võimaldavad fondi pidada oma olemuselt pikaajaliseks;
 - b) teave, mille kinnised ühisinvesteeringuettevõtjad peavad avalikustama vastavalt direktiivile 2003/71/EÜ ja määrusele (EÜ) nr 809/2004;
 - c) teave, mis tuleb investoritele avaldada vastavalt direktiivi 2011/61/EL artiklile 23, kui seda ei hõlma juba käesoleva lõike punkt b);
 - d) esiletõstetud märke, millistesse varaliikidesse on ELTIFil tegevusloas lubatud investeerida;
 - e) esiletõstetud märke, millistes jurisdiktsioonides on ELTIFil lubatud investeerida;
 - f) mis tahes muu teave, mida pädevad asutused peavad vajalikuks lõike 2 kohaldamiseks.
4. Prospektis ja mis tahes muudes turustusdokumentides teavitatakse investoreid esiletõstetuna ELTIFI mittelikviidsest olemusest.

Prospektis ja muudes turustusdokumentides tuleb eelkõige sõnaselgelt

- a) teavitada investoreid ELTIFI investeeringute pikaajalisest olemusest;
 - b) teavitada investoreid ELTIFI tähtaja möödumisest ning võimalusest ELTIFI tähtaega pikendada, kui see on ette nähtud, ja selle tingimustest;
 - c) märkida, kas ELTIFI kavatakse turustada jaeinvestoritele;
 - d) selgitada investorite õigust nõuda oma investeeringu tagasivõtmist kooskõlas artikliga 18 ning ELTIFI tingimuste või põhikirjaga;
 - e) märkida ELTIFI tähtaja jooksul investoritele tulu jaotamise sagedus ja aeg, kui investoritele üldse teenitud tulu jaotatakse;
 - f) soovitada investoritel ELTIFI investeerida ainult väike osa kogu oma investeerimisportfelli;
 - g) kirjeldada ELTIFI riskide maandamise poliitikat, mis sisaldab esiletõstetud märget, et finantstuletisinstrumente võib kasutada ainult ELTIFI muudele investeeringutele omaste riskide maandamiseks, ja märget finantstuletisinstrumentide kasutamise võimaliku mõju kohta ELTIFI riskiprofilile;
 - h) teavitada investoreid reaalvarasse, sealhulgas taristutesse investeerimisega seonduvatest riskidest;
 - i) teavitada investoreid korrapäraselt, vähemalt kord aastas, jurisdiktsioonidest, kuhu ELTIF on investeerinud.
5. Lisaks direktiivi 2011/61/EL artikli 22 kohaselt nõutavale teabele peab ELTIFI aastaaruanne sisaldama järgmist:
 - a) rahavoogude aruanne;
 - b) teave mis tahes osaluse kohta instrumentides, millesse on kaasatud liidu eelarvevahendid;
 - c) teave konkreetsete kvalifitseeruvate portfelliettevõtjate väärtuse ja muu vara väärtuse kohta, millesse ELTIF on investeerinud, k.a kasutatud finantstuletisinstrumentide väärtus;
 - d) teave jurisdiktsioonide kohta, kus ELTIFI vara paikneb.
 6. Jaeinvestori taotluse alusel annab ELTIFI valitseja lisateavet ka ELTIFI riskijuhtimises kohaldatavate koguseliste piirmäärade, riskijuhtimiseks valitud võtete ning vara eri liikide peamise riskide ja tulususe viimase aja suundumuste kohta.

Artikkel 24

Prospektile esitatavad täiendavad nõuded

1. ELTIF saadab nii prospekti koos kõigi selles tehtud muudatustega kui ka aastaaruande ELTIFI pädevatele asutustele. ELTIF esitab selle dokumentatsiooni nõudmisel ELTIFI valitseja pädevale asutusele. ELTIF esitab dokumentatsiooni pädevate asutuste poolt kindlaks määratud tähtaja jooksul.

2. ELTIFI tingimused või põhikiri moodustavad prospekti lahutamatu osa ja lisatakse sellele.

Esimeses lõigus osutatud dokumente ei ole vaja prospektile lisada juhul, kui investorile on teatatud, et tema nõudmisel saadetakse talle need dokumendid või teatatakse talle koht, kus ta võib nende dokumentidega tutvuda igas liikmesriigis, kus osakuid või aktsiaid turustatakse.

3. Prospektis täpsustatakse, kuidas investoritel on võimalik aastaaruandega tutvuda. Prospektis sätestatakse, et jaeinvestori nõudmisel saadetakse talle paberkandjal aastaaruanne tasuta.

4. Prospekt ning viimati avaldatud aastaaruanne esitatakse investorile nõudmisel talle tasuta.

Prospekti võib esitada püsival andmekandjal või veebisaidil. Jaeinvestori nõudmisel saadetakse talle paberkandjal prospekt tasuta.

5. Prospekti olulised osad peavad olema ajakohastatud.

Artikkel 25

Kulude avalikustamine

1. Prospektis tuleb investoreid esiletõstetuna teavitada eri kulude suurusest, mida investor kannab otseselt või kaudselt. Eri kulud rühmitatakse vastavalt järgmistele rubriikidele:

- a) ELTIFI moodustamise või asutamise kulud;
- b) vara soetamisega seotud kulud;
- c) fondi valitsemise ja tulemuslikkusega seotud tasud;
- d) tulu ja kapitali jaotamisega seotud kulud;
- e) muud kulud, sealhulgas haldus-, õigus-, depositeerimise-, hoiu-, mitmesuguste erialateenuste ja auditikulud.

2. Prospektis avaldatakse kõigi kulude suhtarv ELTIFI kapitali.

3. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada lõikes 1 osutatud kulude ühtsed määratlused, arvutusmeetodid ja esitamise vormid ning lõikes 2 osutatud kõigi kulude suhtarv.

Kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu väljatöötamisel võtab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve arvesse määruse (EL) nr 1286/2014 artikli 8 lõike 5 punktides a ja c osutatud regulatiivseid tehnilisi standardeid.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 9. septembriks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1095/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

V PEATÜKK

ELTIFI OSAKUTE VÕI AKTSIATE TURUSTAMINE

Artikkel 26

Investoritele kättesaadavad vahendid

1. Sellise ELTIFI valitseja, mille osakud või aktsiad on mõeldud turustamiseks jaeinvestoritele, loob igas liikmesriigis, kus ta kavatseb neid osakuid või aktsiaid turustada, vahendid märkimiseks, maksete tegemiseks osakuomanikele või aktsionäridele, osakute või aktsiate tagasiostmiseks või tagasivõtmiseks ja sellise teabe esitamiseks, mida ELTIF ja ELTIFI valitseja on kohustatud andma.

2. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada kõnealuste vahendite liigid ja omadused, nende tehniline taristu ja lõikes 1 osutatud ELTIFI jaeinvestoritega seotud ülesannete sisu.

Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 9. septembriks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1095/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

*Artikkel 27***Jaeinvestoritele turustatavate ELTIFite sisehindamine**

1. Sellise ELTIFI valitseja, mille osakud või aktsiad on mõeldud turustamiseks jaeinvestoritele, seab sisse selle ELTIFI eriotstarbelise sisehindamise ja rakendab seda enne selle turustamist või levitamist jaeinvestoritele.
2. ELTIFI valitseja hindab lõikes 1 osutatud sisehindamise raames, kas ELTIF on sobiv jaeinvestoritele turustamiseks, võttes arvesse vähemalt järgmist:
 - a) ELTIFI tähtaeg ning
 - b) ELTIFI kavandatud investeerimisstrateegia.
3. ELTIFI valitseja teeb ELTIFI levitajale kättesaadavaks kogu asjakohase teabe jaeinvestoritele turustatava ELTIFI kohta, k.a kogu teabe selle tähtaja ja investeerimisstrateegia, samuti sisehindamise ning jurisdiktsioonide kohta, kuhu ELTIFil on lubatud investeerida.

*Artikkel 28***ELTIFite jaeinvestoritele levitamise erinõuded**

1. Jaeinvestoritele ELTIFI suunatud pakkumise korral selgitab ELTIFI valitseja välja:
 - a) jaeinvestori teadmised ja kogemused ELTIFile omases investeerimisvaldkonnas;
 - b) jaeinvestori finantsseisundi, sh suutlikkuse kanda kahjusid;
 - c) jaeinvestori investeerimiseesmärgid, sh jaeinvestori ajalise perspektiivi.

Esimese lõigu alusel saadud teabe põhjal soovib ELTIFI valitseja jaeinvestorile ELTIFit üksnes siis, kui see on jaeinvestorile sobiv.

2. Kui jaeinvestoritele pakutava ELTIFI tähtaeg on pikem kui kümme aastat, annab ELTIFI valitseja või levitaja selge kirjaliku hoiatuse selle kohta, et ELTIF kui finantstoode ei pruugi sobida jaeinvestoritele, kes ei saa endale sellist pikaajalist ja mittelikviidset kohustust võtta.

*Artikkel 29***Jaeinvestoritele turustatava ELTIFI depositeoriumi käsitlevad erisätted**

1. Erandina direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikest 3 on jaeinvestoritele turustatava ELTIFI depositeorium direktiivi 2009/65/EÜ artikli 23 lõikes 2 osutatud tüüpi üksus.
2. Erandina direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõike 13 teisest lõigust ja artikli 21 lõikest 14 ei saa jaeinvestoritele turustatava ELTIFI depositeorium vabastada end vastutusest kolmanda isiku poolt hoitavate finantsinstrumentide kaotuse eest.
3. Direktiivi 2011/61/EL artikli 21 lõikes 12 osutatud depositeoriumi vastutust ei või kokkuleppega välistada ega piirata ELTIFI turustamisel jaeinvestoritele.
4. Kõik lõikega 3 vastuolus olevad kokkulepped on tühised.
5. ELTIFI depositeoriumis hoitavat vara ei tohi ei depositeorium ega ükski kolmas isik, kellele hoidmisülesanne on delegeeritud, oma arvel uuesti kasutada. Uuesti kasutamine hõlmab mis tahes tehinguid, mis on seotud hoitava varaga, sealhulgas vara üleandmist, pantimist, võõrandamist ja laenuks andmist.

ELTIFI depositeoriumis hoitava vara uuesti kasutamine on lubatud üksnes tingimusel, et:

- a) uuesti kasutamine toimub ELTIFI arvel;
- b) depositeorium täidab ELTIFI valitseja korraldusi ELTIFI nimel;

- c) uuesti kasutamine toimub ELTIFI kasuks ning osakuomanike või aktsionäride huvides ning
- d) tehing on kaetud kvaliteetse ja likviidse tagatisega, mille ELTIF on saanud omandiõiguse ülemineku kaudu.

Teise lõigu punktis d osutatud tagatise turuväärtus peab igal ajal katma vähemalt uuesti kasutatava vara turuväärtuse, millele lisandub ülekurss.

Artikkel 30

Jaeinvestoritele ELTIFI turustamise lisanõuded

1. ELTIFI osakuid või aktsiaid võib turustada jaeinvestoritele tingimusel, et ELTIFI valitseja või levitaja annab jaeinvestoritele asjakohast investeerimisinõu.
2. ELTIFI valitseja võib ELTIFI osakuid või aktsiaid jaeinvestoritele suunatult pakkuda üksnes siis, kui ELTIFI valitsejal on tegevusluba direktiivi 2011/61/EL artikli 6 lõike 4 punktis a ning punkti b alapunkti i osutatud teenuste osutamiseks ja üksnes pärast seda, kui ELTIFI valitseja on teinud käesoleva määruse artikli 28 lõikes 1 osutatud sobivustesti.
3. Kui potentsiaalse jaeinvestori finantsinstrumentide portfelli ei ületa 500 000 eurot, tagab ELTIFI valitseja või levitaja pärast artikli 28 lõikes 1 osutatud sobivustesti tegemist ja asjakohase investeerimisinõu andmist potentsiaalse jaeinvestori esitatud teabe põhjal, et potentsiaalne jaeinvestor ei investeeri ELTIFitesse kokku üle 10 % oma finantsinstrumentide portfelli ning et jaeinvestori poolt ühte või mitmesse ELTIFisse investeeritud esialgne miinimumsumma on 10 000 eurot.

Potentsiaalne jaeinvestor on vastutav ELTIFI valitsejale või levitajale täpse teabe andmise eest oma finantsinstrumentide portfelli ja ELTIFitesse tehtud investeeringute kohta, nagu on osutatud esimeses lõigus.

Käesolevas lõikes mõistetakse finantsinstrumentide portfelli all portfelli, mis koosneb rahahoiustest ja finantsinstrumentidest, v.a finantsinstrumendid, mis on antud tagatiseks.

4. Jaeinvestoritele turustatava ELTIFI tingimustes või põhikirjas sätestatakse, et kõiki investoreid koheldakse võrdselt ning üksikutel investoritel või investorite rühmal ei ole õigust sooduskohtlemisele ega teatud majanduslikele eelistele.
5. Jaeinvestoritele turustatava ELTIFI õiguslik vorm ei tohi jaeinvestorile tuua kaasa lisavastutust ega panna jaeinvestorile täiendavaid kohustusi lisaks esmasele kapitali sissemakse kohustusele.
6. Jaeinvestorid peavad saama ELTIFI osakute või aktsiate märkimise ajal ja vähemalt kahe nädala jooksul pärast ELTIFI osakute või aktsiate märkimise kuupäeva märkimise tühistada ning saama oma raha tagasi ilma trahvita.
7. Jaeinvestoritele turustatava ELTIFI valitseja kehtestab jaeinvestorite kaebuste käsitlemiseks asjakohased menetlused ja korra, mis võimaldavad jaeinvestoritel esitada kaebusi oma liikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest.

Artikkel 31

ELTIFide osakute või aktsiate turustamine

1. ELTIFI valitseja võib turustada valitsetava ELTIFI osakuid või aktsiaid kutselistele ja jaeinvestoritele oma päritoluliikmesriigis pärast direktiivi 2011/61/EL artiklis 31 osutatud teate esitamist.
2. ELTIFI valitseja võib turustada valitsetava ELTIFI osakuid või aktsiaid kutselistele ja jaeinvestoritele muudes liikmesriikides kui ELTIFI valitseja päritoluliikmesriik pärast direktiivi 2011/61/EL artiklis 32 osutatud teate esitamist.
3. ELTIFI valitseja peab oma pädevale asutusele iga valitsetava ELTIFI suhtes täpsustama, kas ELTIFit on kavas turustada jaeinvestoritele.

4. Lisaks direktiivi 2011/61/EL artiklites 31 ja 32 nõutud dokumentidele ja teabele peab ELTIFI valitseja esitama oma pädevale asutusele:

- a) ELTIFI prospekti;
- b) ELTIFI põhiteabedokumendi, kui seda ELTIFit turustatakse jaeinvestoritele, ning
- c) teabe artiklis 26 osutatud vahendite kohta.

5. Direktiivi 2011/61/EL artiklites 31 ja 32 osutatud pädevate asutuste pädevusi ja volitusi käsitatakse kehtivana ka ELTIFide turustamise korral jaeinvestoritele ja need laienevad käesolevas määruses sätestatud lisanõuetele.

6. Lisaks direktiivi 2011/61/EL artikli 31 lõike 3 esimeses lõigus sätestatud volitustele peab ELTIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädev asutus takistama ELTIFite turustamist, kui ELTIFI valitseja ei vasta kõnealusel ajal või edaspidi käesoleva määruse nõuetele.

7. Lisaks direktiivi 2011/61/EL artikli 32 lõike 3 esimeses lõigus sätestatud volitustele peab ELTIFI valitseja päritoluliikmesriigi pädev asutus keelduma ka nõuetekohase teatise edastamisest selle liikmesriigi pädevatele asutustele, kus ELTIFit kavatakse turustada, kui ELTIFI valitseja ei vasta kõnealusel ajal käesoleva määruse nõuetele.

VI PEATÜKK

JÄRELEVALVE

Artikkel 32

Pädevate asutuste teostatav järelevalve

1. Pädevad asutused teostavad järelevalvet käesoleva määruse täitmise üle jooksvalt.
2. ELTIFI pädev asutus vastutab peatükkides II, III ja IV sätestatud nõuete täitmise järelevalve eest.
3. ELTIFI pädev asutus vastutab ELTIFI tingimustes või põhikirjas sätestatud kohustuste täitmise järelevalve eest, samuti prospektis esitatud kohustuste käesolevale määrusele vastavuse kontrollimise eest.
4. ELTIFI valitseja pädev asutus vastutab ELTIFI valitseja menetluste ja töökorralduse asjakohasuse järelevalve eest, et ELTIFI valitseja oleks võimeline täitma kõikide tema valitsetavate ELTIFite moodustamise ja tegevusega seotud kohustusi ja nõudeid.

ELTIFI valitseja pädev asutus vastutab ELTIFI valitseja käesoleva määruse nõuetele vastavuse järelevalve eest.

5. Pädevad asutused kontrollivad oma territooriumil asutatud või moodustatud või turustatavaid ühisinvesteeringutevõtjaid, et kontrollida, et nad ei kasutaks ELTIFI nimetust ega viitaks sellele, et nad on ELTIFid, kui neil puudub vastav tegevusluba ja nende tegevus ei ole kooskõlas käesoleva määrusega.

Artikkel 33

Pädevate asutuste volitused

1. Pädevatel asutustel on kõik järelevalve- ja uurimisvolitused, mis on vajalikud nende ülesannete täitmiseks käesoleva määruse kohaselt.
2. Direktiiviga 2011/61/EL pädevatele asutustele antud volitused, k.a karistustega seotud volitused, laienevad käesolevale määrusele.
3. ELTIFI pädev asutus keelab nimetuse „ELTIF” või „Euroopa pikaajaline investeerimisfond” kasutamise, kui ELTIFI valitseja ei täida enam käesoleva määruse nõudeid.

*Artikkel 34***Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve volitused ja pädevus**

1. Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvel on talle käesoleva määrusega antud ülesannete täitmiseks vajalik pädevus.
2. Direktiivi 2011/61/EL kohaseid Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele antud volitusi kasutatakse ka käesoleva määruse kohaldamisel ning kooskõlas määrusega (EÜ) nr 45/2001.
3. Määruse (EL) nr 1095/2010 kohaldamise eesmärgil tuleb käesolevat määrust lugeda hilisemaks õiguslikult siduvaks liidu õigusaktiks, millega antakse Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 1 lõikes 2 osutatud ülesanded.

*Artikkel 35***Pädevate asutuste koostöö**

1. ELTIFI pädev asutus ja ELTIFI valitseja pädev asutus, kui see on erinev, teevad omavahel koostööd ja vahetavad teavet, et täita käesolevast määrusest tulenevaid ülesandeid.
2. Pädevad asutused teevad omavahel koostööd direktiivi 2011/61/EL kohaselt.
3. Pädevad asutused ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve teevad omavahel koostööd oma ülesannete täitmiseks käesoleva määruse alusel ja kooskõlas määrusega (EL) nr 1095/2010.
4. Pädevad asutused ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve vahetavad teavet ja dokumente, mis on vajalikud käesoleva määrusega sätestatud kohustuste täitmiseks vastavalt määrusele (EL) nr 1095/2010, eelkõige käesoleva määruse rikkumiste kindlakstegemiseks ja heastamiseks.

VII PEATÜKK

LÕPPSÄTTED*Artikkel 36***Taotluste menetlemine komisjonis**

Komisjon peab pidama esmatähtsaks menetlusi, mis on seotud ELTIFite taotlustega saada rahastamist EIPst, ning neid menetlusi optimeerima. Komisjon optimeerib ELTIFite selliste taotluste kohta arvamuste või seisukohtade esitamist, millega taotletakse rahastamist EIPst.

*Artikkel 37***Läbivaatamine**

1. Hiljemalt 9. juunil 2019 alustab komisjon käesoleva määruse kohaldamise läbivaatamist. Selle käigus analüüsitakse eelkõige järgmist:
 - a) artikli 18 mõju;
 - b) milline mõju on vara hajutamisele olnud artikli 13 lõikes 1 sätestatud 70 % piirmäära kohaldamisel kõlblikusse investeerimisvarasse investeerimise suhtes;
 - c) mil määral ELTIFe liidus turustatakse, sealhulgas, kas direktiivi 2011/61/EL artikli 3 lõike 2 reguleerimisalasse kuuluvatel AIFide valitsejatel võiks olla huvi turustada ELTIFeid;
 - d) millises ulatuses tuleks kõlblike aktive ja investeringute loetelu ning hajutamistingimusi, portfelli koosseisu ja raha laenuksvõtmise piiranguid ajakohastada.
2. Pärast käesoleva artikli lõikes 1 osutatud läbivaatamist ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega konsulteerimist esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles hinnatakse käesoleva määruse ja ELTIFite panust kapitaliturgude liidu väljakujundamise ning artikli 1 lõikes 2 osutatud eesmärkide täitmisse. Kui see on asjakohane, lisatakse aruandele seadusandlik ettepanek.

*Artikkel 38***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 9. detsembrist 2015.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 29. aprill 2015

Euroopa Parlamendi nimel

eesistuja

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

president

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

PARANDUSED**Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta määruse (EL) nr 375/2014 (millega asutatakse Euroopa vabatahtlik humanitaarabikorpus (ELi humanitaarabi vabatahtlikke käsitlev algatus)) parandus**

(Euroopa Liidu Teataja L 122, 24. aprill 2014)

Leheküljel 15 artikli 24 lõikes 2

asendatakse „2. Õigus võtta vastu artikli 7 lõikes 2, artikli 9 lõikes 2 ja artikli 20 lõikes 3 osutatud delegeeritud õigusakte antakse komisjonile seitsmeks aastaks alates 25. aprillist 2014.”

järgmisega: „2. Õigus võtta vastu artikli 7 lõikes 2, artikli 9 lõikes 2 ja artikli 20 lõigetes 3 ja 4 osutatud delegeeritud õigusakte antakse komisjonile seitsmeks aastaks alates 25. aprillist 2014.”

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET